

Liahona

**Offer och sakramentet:
Att förstå forntida
symboler, sidorna 22, 30**

10 sätt som du kan växa på som ung vuxen, sidan 44

Begränsar normerna vår frihet? sidan 50

Tiondeaktiviteter för barn, sidorna 72, 73

Jerusalem, av James Fairman

"Vakna upp, vakna upp, kläd dig i din styrka, du Sion, kläd dig i din högtids-skrud, du Jerusalem, du heliga stad ...

Skaka stoftet av dig, stå upp." (Jesaja 52:1-2)

Liahona, februari 2010

BUDSKAP

- 4** Budskap från första presidentskapet: Om att vara andligt förberedd — Råd från vår profet
Thomas S Monson
- 7** Besökslärnarnas budskap: Handha dina resurser på ett vist sätt och håll dig skuldfri

ARTIKLAR

- 19** Templets löfte
Ellen Rowe Sigety
Vår biskop sade att vi så snart som möjligt behövde beseglas som familj i templet. Vi förstod inte varför det brådskade så förrän senare.

- 22** Kristus och Gamla testamentets kultur
Donald W Parry
De här fem symbolerna hjälper dig att bättre förstå Frälsaren och hans offer.
- 30** "Gör detta till minne av mig"
Paul K Sybrowsky
Må vi fyllas av Herrens Ande varje sabbatsdag när vi tar del av sakramentet till minne av honom.

AVDELNINGAR

- 8** Små och enkla medel
- 11** Tjänande i kyrkan: När är det tid att tjäna?
Robert D Hales
- 12** Vi talar om Kristus: Bara en skida
Kristian Christensen

- 14** Vad vi tror på: Jesus Kristus är det centrala i vår himmelske Faders plan
- 16** Evangelieklassiker: Med blicken riktad mot templet
John A Widtsoe
- 36** Vårt hem, vår familj: Sätt familjen främst
Krista Schmitz
- 38** Sista dagars heliga berättar
- 74** Kyrkonytt
- 80** Tills vi möts igen: En ny psalm
Debra Randall

PÅ OMSLAGET

Framsidan: *Adam och Eva offerar ett lamm*, av Keith Larson. Baksidan: *"Frid lämnar jag efter mig åt er"* (Joh 14:27), av Walter Rane.

42

42 De talade till oss: Väx upp åt Herren

Kathleen H Hughes

44 Att de må växa upp till dig: Vuxenlivets riktmärken

Wendy Ulrich och Christine S Packard

*Tio sätt som du kan växa på
som ung vuxen*

*Se om du kan
hitta Liahonan
som finns gömd
i det här numret.*

46 Visar vägen

Melissa Merrill

*Två tonåringar i Costa Rica var
de första i sin familj som blev
medlemmar i kyrkan.*

49 Skyddade mot det oväntade

Fernando C Pareja

*På vägen hem från templet
tvingas ungdomar vänta i
skräck medan rånare överfaller
bussen framför dem.*

50 Frågor och svar

*"Hur kan jag övertyga mina
vänner om att våra normer
verkligen handlar om frihet
och inte om begränsningar?"*

52 Evangelieklassiker: Liknelsen om kassavalvet

James E Talmage

54 Varför vill du inte komma på festen?

Jek Toon Tan

*Gruppptryck tvingar den här
unge mannen att fatta ett
svårt beslut.*

55 Affisch: Det är tio bud

56 Vår plats

58 Mitt fotbollsmål

Timothy Herzog

*Jag ville spela i det tävlingsin-
riktade laget, men då skulle jag
behöva spela på söndagar.*

60

60 Ett besök på Temple Square: Norra informationscentret

Chad E Phares

62 Marias nya klänning

Angie Bergstrom Miller

*En ny rosa klänning att ha
i kyrkan! Vad underbart —
och vad distraherande.*

64 Berättelser om Jesus: Vår himmelske Fader och Jehova skapade världen

Diane L Mangum

66 Vår sida

67 Lär dig att lyssna

Äldste José A Teixeira

*Jag kände att jag inte skulle gå
till floden utan mina föräldrar,
men jag gick ändå.*

68 Samlingsstunden: Jesus Kristus är min Frälsare och Återlösare

Sandra Tanner och
Cristina Franco

70 För små barn

54

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S Monson, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry, Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland, David A Bednar, Quentin L Cook, D Todd Christofferson, Neil L Andersen

Chefredaktör: Spencer J Condie

Rådgivande: Keith K Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B Pieper

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Jenifer L Greenwood, Adam C Olson

Medredaktör: Ryan Carr

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: David A Edwards, Matthew D Flitton, LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J Odekirk, Joshua J Perkey, Chad E Phares, Jan Pinborough, Richard M Romney, Don L Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell

Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P Johnsen, Denise Kirby, Scott M Mooy, Ginny J Nilson

Prepress: Jeff L Martin

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada, kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvärgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvärgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret. Telefonnummer: 08-500 655 20. Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 (inkl moms och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Skicka manuskript och förfrågningar till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller via e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2010 Vol. 134 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address **must** be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mer information på Internet

Liahona.lds.org

FÖR VUXNA

Om du tycker om artikeln "Med blicken riktad mot templet" av äldste John A Widtsoe på sidan 16, kan du gå till liahona.lds.org för att se ett bildspel med musik och citat från artikeln och bilder av olika tempel runtom i världen.

FÖR UNGDOMAR

"Liknelsen om kassavalvet" (se sidan 52) lär dig hur viktigt det är att du skyddar din karaktär. **Se en liten film** om äldste James E Talmages liknelse på liahona.lds.org.

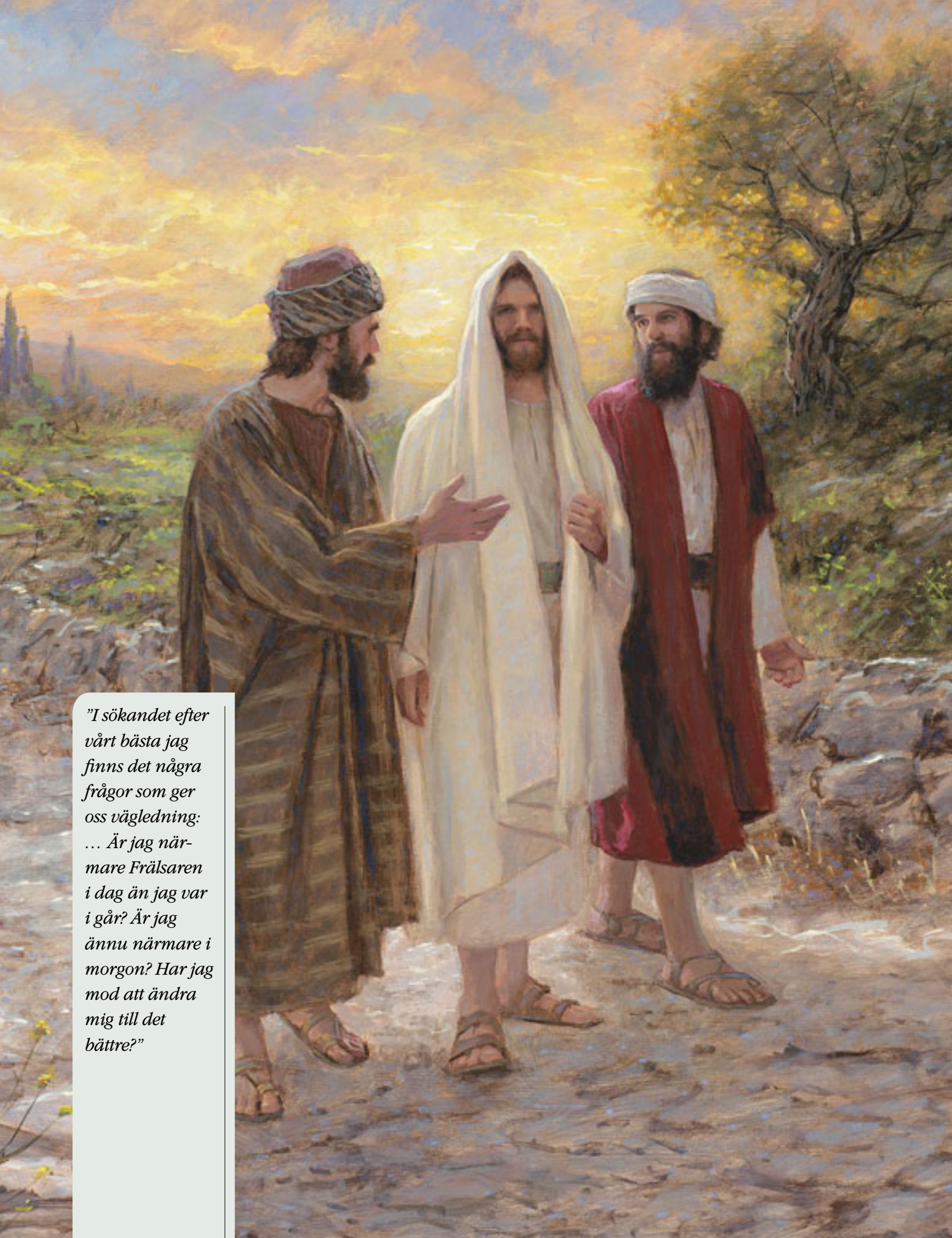
FÖR BARN

Att betala tionde är en viktig del av evangeliet. (Se sidorna 70–73.) Gå till liahona.lds.org för att spela ett spel med gömda saker som handlar om tionde.

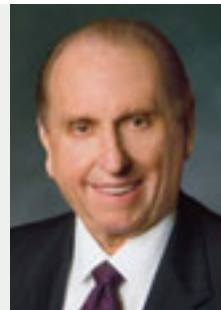
På ditt språk

För att hitta material från kyrkan på ditt språk, gå till www.languages.lds.org.

*"I sökandet efter
vårt bästa jag
finns det några
frågor som ger
oss vägledning:
... Är jag när-
mare Frälsaren
i dag än jag var
i går? Är jag
ännu närmare i
morgon? Har jag
mod att ändra
mig till det
bättre?"*

President
Thomas S Monson

Om att vara andligt förberedd

Råd från vår profet

En grundval av tro

”Om vi inte har en djup grundval av tro och ett fast vittnesbörd om sanningen så kan vi få det svårt att stå emot motgångarnas kärva stormar och iskalla vindar som oundvikligen drabbar var och en av oss.

Jordelivet är ett prövotillstånd, en tid då vi måste visa att vi är värdiga att återvända till vår himmelske Faders närhet. För att vi ska kunna prövas måste vi möta utmaningar och svårigheter. De kan krossa oss, och vår själs ytskikt kan få sprickor och brytas sönder — det vill säga om vår tros grundval, vårt vittnesbörd om sanningen, inte är djupt förankrad inom oss.”¹

Dra lärdom av det förgångna

”I sökandet efter vårt bästa jag finns det några frågor som ger oss vägledning: Är jag den jag vill vara? Är jag närmare Frälsaren i dag än jag var i går? Är jag ännu närmare i morgon? Har jag mod att ändra mig till det bättre? ...

Åren kommer och åren går, men behovet av

ett vittnesbörd om evangeliet fortsätter att vara av största vikt. När vi går mot framtiden får vi inte glömma lärdomarna från det förgångna.”²

Din personliga Liahona

”Din patriarkaliska välsignelse är din och bara din. Den kan vara kort eller lång, enkel eller djupgående. Det är inte längden eller det språk som används som gör den till en patriarkalisk välsignelse. Det är Anden som förmedlar den sanna meningen. Din välsignelse ska inte vikas ihop snyggt och stoppas undan. Den ska inte ramas in och hängas upp eller publiceras. I stället ska den läsas. Den ska älskas. Den ska följas. Din patriarkaliska välsignelse hjälper dig igenom den mörkaste natt. Den vägleder dig igenom livets faror ... Din patriarkaliska välsignelse är en personlig Liahona för dig som utstakar din kurs och leder dig på vägen ...

Tålmod kan krävas medan vi vakar, väntar och arbetar på att en utlovad välsignelse ska uppfyllas.”³

Kom till honom

”Kom ihåg att ni inte är ensamma ... När ni vandrar genom livet, gå då alltid i riktning mot ljuset så faller livets skuggor bakom er ...

När jag har vänt mig till skrifterna för att få inspiration är det ett ord som har fastnat hos mig gång på gång. Ordet är 'kom'. Herren sade: 'Kom till mig.' Han sade: 'Kom och lär av mig.' Han sade också: 'Kom och följ mig.' Jag tycker om det ordet: *kom*. Det är min vädjan att vi alla ska komma till Herren.”⁴ ■

SLUTNOTER

1. "En grundval blev lagd", *Liahona*, nov 2006, s 62.
2. "Att bli sitt bästa jag", *Liahona*, apr 2006, s 3, 5.
3. Se "Din patriarkaliska välsignelse: En Liahona av ljus", *Nordstjärnan*, jan 1987, s 55.
4. Brasafton för sexton stavar vid Brigham Young-universitetet, 16 nov 1986.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Undervisning: Den högsta kallelsen står det: "En duktig lärare tänker inte: ... 'Vad ska jag undervisa om i dag?' utan snarare: 'Hur ska jag hjälpa mina elever att förstå vad de behöver lära sig?'" ([2000], s 61) För att hjälpa andra lära sig av den här artikeln kan du ge dem papper och penna och ge dem tid att läsa president Monsons ord och skriva ner de sanningar de upptäcker om att vara andligt förberedd. Mindre barn kan rita bilder om vad de lär sig. Du kan låta dem berätta vad de har skrivit eller ritat.

UNGDOMAR

Din patriarkaliska välsignelse

President Monson beskriver en patriarkalisk välsignelse som "en personlig Liahona ... som utstakar din kurs och leder dig på vägen". Vad är det då för välsignelse, och hur kan den vägleda dig i livet?

Vad är en patriarkalisk välsignelse?

Din välsignelse har två huvudsyften. För det första tillkännager den din släktlinje, eller vilken av Israels stammar du tillhör. För det andra innehåller den upplysningar som vägleder dig. Din välsignelse innehåller troligtvis löften, uppmaningar och varningar.

Hur gammal ska jag vara för att få min välsignelse?

Det finns ingen bestämd ålder, men du bör vara gammal nog att förstå hur helig välsignelsen är. Många medlemmar börjar i nedre tonåren överväga att få sin välsignelse.

Hur får jag välsignelsen?

Först pratar du med din biskop eller grens-president. Om du är redo och värdig, får du en rekommendation. Sedan kan du bestämma tid med patriarken i ditt område.

Vad gör jag med min välsignelse?

Förvara den på en säker plats och läs den ofta. Kom ihåg att din välsignelse är helig och personlig. Du kan berätta om den för din familj, men du bör inte prata offentligt om den. Alla välsignelser som nämns i din patriarkaliska välsignelse bygger på din trofasthet och Herrens val av tidpunkt.

BARN

En fast grundval

President Thomas S Monson sade att vi måste bygga upp "ett fast vittnesbörd om sanningen". Ett av de bästa sätten att göra det på är att läsa skrifterna. Slå upp versen som står skriven på varje sten här nedanför. Skriv på stenen vad du lär dig i den versen som hjälper dig att stärka ditt vittnesbörd.

Handha dina resurser på ett vist sätt och håll dig skuldfri

Undervisa om följande skriftställen och citat, eller, om så behövs, en annan princip som är till välsignelse för systrarna ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Handha resurser

”Att leva förutseende’ ... innebär att vi hushåller med våra resurser, planerar vår ekonomi vist, har full omsorg om den egna hälsan, förbereder oss tillräckligt för utbildning och yrkesutveckling, och ägnar lämplig uppmärksamhet åt såväl produktion och lagring i hemmet som åt utveckling av känslomässig styrka ... Om vi lever vist och förutseende, kommer vi att vara lika trygga som om vi befann oss i hans hand.”¹

President Spencer W Kimball (1895–1985).

”Vilka färdigheter behöver vi för att bli oberoende? ... Under kyrkans första dagar värdjade Brigham Young till systrarna att lära sig att förebygga sjukdom i familjen, starta hemproduktion och lära sig bokföring och andra praktiska färdigheter. De här principerna gäller än i dag. Utbildning är fortfarande något mycket viktigt ...

Jag har frågat flera biskopar vilka färdigheter när det gäller oberoende som systrarna i deras församlingar behöver mest, och de svarade: att göra upp och hålla sig inom en budget. Kvinnor behöver förstå

konsekvenserna av att köpa på kredit och att inte leva inom en budget. Den andra färdigheten biskoparna nämnde var matlagning. Måltider som lagas och äts hemma kostar i allmänhet mindre, är nyttigare och bidrar till starkare familjegemenskap.”²

Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident.

Undvika skulder

”Får jag be er överväga fem viktiga steg mot ekonomisk frihet ...

För det första, betala ert tionde ...

För det andra, gör av med mindre än ni tjänar ...

För det tredje, lär er att spara ...

För det fjärde, uppfyll era ekonomiska förpliktelser ...

För det femte, lär era barn att följa ert exempel.”³

Äldste Joseph B Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum.

”När vi skuldsätter oss ger vi bort en del av vår dyrbara, ovärderliga handlingsfrihet och försätter oss i självförvållad trældom. Vi blir

TIPS TILL BESÖKSLÄRARE

Rådgör med din kamrat om hur ni på ett lyhört sätt kan anpassa budskapet till varje systems omständigheter. Vilka färdigheter som har med oberoende att göra kan ni hjälpa henne med?

FÖRBEREDELSE

Malaki 3:10

Matteus 6:19–21

Lukas 12:15

L&F 38:30; 88:119

För mer information, se *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi* (artikelnr 04007 180).

nödgade att använda vår tid, energi och våra medel till att betala tillbaka det vi har lånat — resurser som kunde ha använts till att hjälpa oss själva, vår familj och andra ...

För att vi ska kunna betala våra skulder nu och undvika skulder i framtiden krävs det att vi utövar tro på Frälsaren — inte bara för att vi ska *göra* bättre ifrån oss utan också för att vi ska *vara* bättre. Det krävs stor tro att säga de enkla orden ‘vi har inte råd’. Det krävs tro att lita på att livet blir bättre när vi offerar våra önskningar för att uppfylla våra egna och andras behov.”⁴ ■

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum.

SLUTNOTER

1. Se ”Välfärden: Evangeliet i verksamhet”, *Nordstjärnan*, apr 1978, s 122.
2. ”The Welfare Responsibilities of the Relief Society President”, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), s 4–5.
3. ”Jordiska skulder, himmelska skulder”, *Liahona*, maj 2004, s 41, 42, 43.
4. ”A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action”, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), s 1.

Små och enkla medel

”Med små och enkla medel uträttas mycket stort.” (Alma 37:6)

ENASTÄENDE PERSONER VI MINNS

Äldste John A Widtsoe

John Andreas Widtsoe föddes den 31 januari 1872 på Frøya, en avlängsen, vindpinad ö i Norge. John var sex år när hans pappa dog, och hans mamma Anna flyttade med honom och hans yngre syster till Trondheim.

Där stiftade Anna bekantskap med det återställda evangeliet tack vare en skomakare som lade broschyrer om kyrkan i skorna han lagade åt den unga änkan. Det var modigt gjort av hantverkaren, som ansågs tillhöra en lägre klass än änkan efter en lärare. Men Anna blev nyfiken, och hon tog emot evangeliebudskapet.

År 1883 emigrerade familjen Widtsoe till Logan i Utah, där den unge John senare studerade vid Brigham Young College. Han var begåvad, arbetade hårt och tog examen 1891. Därefter studerade han kemi vid Harvarduniversitetet och utexaminerades 1894 med högsta betyg. Medan han studerade på Harvard träffade han Leah Eudora Dunford. De gifte sig i Salt Lake-templet 1898 och fick sju barn, men

Äldste Widtsoe verkade som medlem i de tolv apostlarnas kvorum från 1921 till sin död 1952.

Äldste Widtsoe var medredaktör för tidskriften Improvement Era från 1935 till 1952. Nedan: Äldste Widtsoe studerar skrifterna med sin familj.

bara tre av dem levde till vuxen ålder.

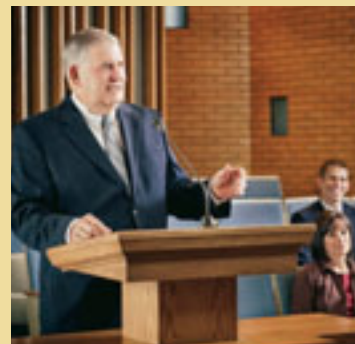
John påbörjade sin yrkesbana som lärare i kemi och som kemist på en experimentstation vid Utah Agricultural College, ett lantbruks-college (nu Utah State University) i Logan. Han studerade senare fysiologisk kemi (biokemi) i Göttingen i Tyskland, tog doktorsexamen och blev en internationellt erkänd expert på jordbrukskemi i hårt klimat. Han var också en erkänd expert på bevattning och torrjordbruk.

John A Widtsoe var rektor vid Utah Agricultural College från 1907 till 1916, då han utsågs till rektor för University of Utah. Han innehade den befattningen till 1921, då han kallades till de tolv apostlarnas kvorum.

Äldste Widtsoe var medredaktör för *Improvement Era* (en föregångare till tidskriften *Ensign*) från 1935 till 1952. Han skrev också ett flertal böcker som ofta användes i kyrkan, bland annat *Priesthood and Church Government*. Han var president för Europamissionen från 1926 till 1932, och under den tiden invigde han Tjeckoslovakien för evangeliets predikande.

Äldste Widtsoe dog den 29 november 1952 i Salt Lake City, vid 80 års ålder.

Se hans evangelieklassiker ”Med blicken riktad mot templet” på sidan 16.

HÅLLA TAL I KYRKAN

- Be om hjälp med ditt tal i dina dagliga böner.
- Tänk på ditt ämne i några dagar medan du gör det du brukar göra. Ha med dig papper och penna och skriv ner tankar du får.
- Försök att komma på så många sätt som möjligt att uttrycka ditt ämne. Du kan till exempel göra det med hjälp av skriftställen, psalmer, personliga upplevelser eller citat från budskap av generalauktoriteterna.
- Öva på att hålla talet för en familjemedlem eller framför en spegel. Lär dig budskapet tillräckligt väl så att du kan titta på församlingen när du talar.
- Var beredd att följa maningar från Anden när du håller ditt tal.

KYRKANS HISTORIA VÄRLDEN ÖVER

En vy över Santiago, Chiles huvudstad.

Chile

I maj 1955 fick Argentinamissionen första presidentskapets godkännande att sända missionärer till Chile. Året därpå anlände äldster Henry D Moyle (1889–1963) i de tolv apostlarnas kворum kom dit i juli 1956 för att grunda kyrkans första gren i Chile. Bara några månader senare döptes de första chilenerna.

Kyrkans organisation växte i takt med medlemsantalet. I oktober 1961 bildades Chilemissionen och 1983 välsignades chilenerna med ett eget tempel, som invigdes i Santiago av president Gordon B Hinckley (1910–2008). År 2006 återinvigde han templet efter en omfattande renovering.

Här är några fakta om kyrkan i Chile i dag:

År 1956 grundades den första grenen i Chile av äldste Henry D Moyle i de tolv apostlarnas kворum.

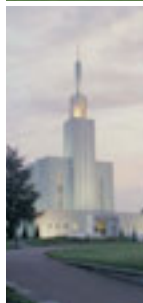
Medlemsantal	548 628
Missioner	9
Stavar	75
Distrikt	24
Församlingar och grenar	612
Tempel i verksamhet	1

Frid i templet

Jag hade förberett mig andligt för att komma till templet men kände mig ändå inte värdig. Då sade biskopen till mig att jag var värdig eftersom jag försökte hålla buden. Jag behövde inte vara fullkomlig.

Efter att nu ha varit i templet inser jag att jag får välsignelser av att utföra heliga förrättningar. Jag känner mig trygg och beskyddad. Luis Medina Chávez, Chile

Celestiala rummet i templet i Santiago.

MÅNADENS TEMPEL

Templet i Bern i Schweiz

År 1906 fanns det bara fyra tempel, och de fanns alla i Utah. Det året profeterade president Joseph F Smith (1838–1918) i Bern i Schweiz att "den tid kommer ... då Guds tempel ... kommer att uppföras i jordens olika länder, ty evangeliet måste spridas över hela världen".¹ Nästan 50 år senare, den 11 september 1955, invigde president David O McKay (1873–1970) det första templet i Europa, i närheten av Bern.

Templet ligger i ett vackert landskap i samhället Zollikofen. Tempelspiran sträcker sig 43 meter upp mot skyn; en staty av ängeln Moroni sattes dit 2005.

President McKay hade tydligen sett templet i en syn och beskrev det så detaljerat för kyrkans arkitekt Edward O Anderson att denne kunde rita upp det på papper. Senare, under ritningsprocessens gång, kom den ursprungliga ritningen att ändras. När president McKay såg de sista ritningarna sade han: "Broder Anderson, det här är inte det tempel som du och jag såg tillsammans." Det behöver knappast sägas att de slutliga ritningarna åter speglade president McKays ursprungliga beskrivning.

SLUTNOT

1. I "Latter-day Temples", *Ensign*, jan 1972, s 30.

President David O McKay (i mitten) och andra ledare i kyrkan vid invigningen av templet i Bern 1955.

SOM PROFETERNA SAGT

Tionde

Min mor, som var änka, försörjde tre små barn på en mager lärarlön. När jag blev medveten om att vi fick vara utan vissa trevliga saker ... frågade jag mor varför hon betalade så stor del av sin lön i tionde. Jag har aldrig glömt hennes förklaring: "Dallin, det kanske finns människor som klarar sig utan att betala tionde, men inte vi. Herren har valt att ta din far och låta mig uppfostra er barn. Jag klarar mig inte utan Herrens välsignelser, och jag får de välsignelserna genom att betala ett ärligt tionde. När jag betalar mitt tionde har jag Herrens löfte att han ska välsigna oss, och vi behöver de välsignelserna för att klara oss."

Flera år senare läste jag president Joseph F Smiths hågkomst av ett liknande vittnesbörd och en liknande undervisning av hans mor,

som var änka. Vid aprilkonferensen 1900 återgav president Smith ett minne från sin barndom:

"Min mor var änka, med en stor familj att ta hand om. En vår då vi öppnade jordkällaren ... lät hon sina söner lasta de bästa potatisarna på kärran och hon tog dem till tiondekontoret. Det var ont om potatis det året. Jag var en liten pojke vid tillfället i fråga och körde vagnen. När vi körde upp framför trappan till tiondekontoret, redo att lasta av potatisen, kom ett av biträdena ut och sade till min mor: 'Änkefru Smith, det är skamligt att ni ska behöva betala tionde' ... Han ... tillrättavisdade min mor för att hon betalade sitt tionde och kallade henne allt annat än vis och förståndig. Han sade att det fanns andra som var starka och arbetsföra som fick

hjälp från tiondekontoret. Min mor vände sig till honom och sade: 'William, du borde skämmas. Vill du förmäna mig välsignelser? Om jag inte betalade mitt tionde, är jag säker på att Herren skulle dra tillbaka välsignelser från mig. Jag betalar mitt tionde, inte endast därför att det är en Guds lag, utan också därför att jag väntar mig välsignelser därigenom. Genom att hålla denna och andra lagar, väntar jag mig att ha framgång och kunna ta hand om min familj.' (Conference Report, apr 1900, s 48; se också Kyrkans profeters lärdomar: Joseph F Smith, s 49.)

En del människor säger: "Jag har inte råd att betala tionde." De som har tro på Herrens löften säger: "Jag har inte råd att inte betala tionde."

Från "Tionde", Nordstjärnan, jul 1994, s 34.

Äldste Dallin H Oaks

i de tolv apostlarnas kворum

TILL VÄNSTER: FOTOGRAF AV PENGAR, CHRISTINA SMITH; FOTOGRAF AV POTATIS © GETTY IMAGES; FOTOGRAF AV MEDLEMAR I COSTA RICA, MYRNA NELSON ROBERTSON

KYRKAN I COSTA RICA

Costa Rica, som gränsar till Karibiska havet i öst och Stilla havet i väst, är ett land där evangeliet blomstrar från kust till kust. Testa dina kunskaper om Costa Rica med de här frågorna.

Medlemmar och missionärer i Costa Rica 1956.

- Omkring hur många medlemmar bor det i Costa Rica?
 - 3 800
 - 7 100
 - 25 000
 - 35 000
- När hölls det första sakra-mentsmötet i kyrkan i Costa Rica?
 - 1908
 - 1944
 - 1950
 - 1969
- Vilken var den första missionen som Costa Rica var en del av?
 - Brasilien
 - Mexiko
 - Chile
 - Jamaica
- Vilka länder gränsar till Costa Rica?
 - Nicaragua och Panama
 - Guatemala och Dominikanska republiken
 - Colombia och Panama
 - Brasilien och Nicaragua
- Hur många tempel finns det i Costa Rica?
 - 0
 - 1
 - 2
 - 3

Svar: 1. d; 2. b; 3. b; 4. a; 5. b

**Äldste
Robert D Hales**
i de tolv
apostlarnas kворum

När är det tid att TJÄNA?

När äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum drar sig till minnes åren han tillbringade vid Harvard Business School, säger han om sitt gradueringensprogram: "Jag pressades till mitt yttersta."

Ungefär samtidigt fick äldste Hales en kallelse att verka som äldstekvorumpresident. Han oroade sig för den extra press som ett sådant ämbete skulle innebära för hans tidschema. "Det var en av de få gånger i mitt liv som jag inte tackade ja med en gång", säger han. "Jag kom hem till min hustru och sade: 'Jag kommer förmodligen inte att klara skolan om jag tackar ja till det här ämbetet.'"

Syster Hales svarade: "Bob, jag vill hellre ha en aktiv prästdömsbärare än en man som har en magisterexamen från Harvard." Sedan lade hon armarna om honom och sade: "Tillsammans kommer vi att klara båda."

De knäböjde i bön och skred sedan till verket. De månader som följde var jobbiga men de lyckades "klara båda".

Några år senare arbetade äldste Hales som direktör för ett företag när han blev kallad att verka som biskop i sin församling. Och tio år senare, 1975, han var då vice verkställande direktör för ett stort bolag, kallades han att verka som assistent till de tolv apostlarnas kворum. Han hade inte svårt att tacka ja till de kallelserna.

"Det var lätt", säger han. "Jag hade fattat det beslutet när jag var yngre."

Äldste Hales avslutar: "För var och en av er kommer den här frågan upp någon gång i livet: 'När är det tid att tjäna?' Det enda svaret jag kan ge er är: 'När du blir ombedd.'" ■

Från "Förbered dig för ett himmelskt äktenskap", Liahona, feb 2006, s 17 och ett tal som hölls vid Brigham Young-universitetet-Idaho den 7 april 2007.

UTFÄRDA OCH TACKA JA TILL KALLELSER

1. De som har myndighet att utfärda kallelser behöver söka inspiration från Herren genom bön. När ett inspirerat

beslut är fattat behöver kallelsen utfärdas korrekt och på ett värdigt och vördnadsfullt sätt, så att alla inblandade förstår att kallelsen kommer från Herren.

2. Vi tjänar villigt. Vi anmäler oss inte som frivilliga. Vi blir kallade.
3. Kallelser och avlösningar kommer inte alltid när vi skulle ha föredragit det. Vi behöver lita på Herrens tidtabell.
4. När en man eller hustru kallas till ett krävande ämbete kan det vara bäst för familjen om den andra blir avlöst från ett tungt ansvar.
5. Herren förhårligar våra ansträngningar när vi gör vårt bästa och söker hans hjälp.

Från äldste William R Walker i de sjuttios kворum, "I Herrens tjänst", Liahona, aug 2006, s 38.

Bara en skida

Kristian Christensen

Jag minns fortfarande min första skidtur med familjen. Mina föräldrar, syskon och jag stuvade in skidutrustningen i bilen och åkte till ett berg i närheten där vi skulle tillbringa dagen. När vi kom fram upptäckte jag att jag i jäktet hade glömt en av mina skidor hemma. Och inte nog med det, jag hade också glömt skidstavarna.

Att åka hem och hämta det jag hade glömt var det inte tal om. Min alltid så praktiska pappa sade att jag fick klara mig så gott det gick. Som väl var tyckte min storasyster synd om mig och lånade mig en av sina skidstavar.

Eftersom jag aldrig hade åkt skidor förut trodde jag inte att det skulle vara så svårt att bara åka på en skida. Jag

var mer ivrig än besviken — jag var ju trots allt äntligen gammal nog att följa med familjen på deras favoritaktivitet!

Ett efter ett tog mina syskon på sig skidorna och åkte i väg i riktning mot en äng med en liten kulle som det var roligt att åka nerför. Men jag kunde inte röra mig ur fläcken!

Foten utan skida sjönk djupt ner i snön. Foten *med* skida kom inte heller någonvart eftersom den våta snön klistrade fast vid den gamla träskidan och gjorde den extra tung.

Varför gick det inte lättare? Ju mer jag försökte, desto mer fastnade jag och desto mer frustrerad blev jag. Det blev ännu jobbigare när jag såg pappa och mina bröder på avstånd. De hade kommit fram till ängen och verkade ha

jätteroligt med att ta sig upp på kullen och sedan åka nerför den.

Pappa kom tillbaka några gånger för att se hur det gick för mig och sade alltid något uppmuntrande. ”Fortsätt så! Du klarar det.” Men jag klarade det inte. I själva verket var dagen förbi innan jag lyckades komma fram till ängen. Min första skidtur var en stor besvikelse.

Allteftersom jag har blivit äldre har jag insett att vi alla upplever stunder när vi känner att vi försöker klara oss med en enda skida — en jobbig träskida. Vi får alla uppleva provningar och besvikelser och ofullkomligheter. Några är vi själva orsak till, andra drabbas vi av därför att vi lever i en fallen värld. Några är tillfälliga, andra får vi dras med livet ut. Vi upptäcker snabbt hur oförberedda vi är på terrängen. Vi känner oss otillräckliga. Vår

smärta förstärks när vi ser andra som inte verkar ha några problem alls. I sådana situationer är det tydligt att vi inte klarar det själva.

Som väl är behöver vårt liv inte bli som min första skidtur. Jag gjorde mitt allra bästa men utan att göra några framsteg. Men i livet kan vi göra vårt bästa och sedan överlämna allt annat åt Gud. Hans styrka och nåd gör det möjligt för oss att göra sådant som vi inte skulle ha kunnat göra på egen hand.

Jag har också lärt mig att vi inte behöver dölja vår kamp för vår kärleksfulle himmelske Fader. Våra ofullkomligheter hjälper oss att bättre förstå hur han känner för oss och inse vem vi i själva verket är som hans barn. Det är därför att han älskar oss som han sände sin Son.

Om vi kommer till Kristus, ger våra svagheter oss en glimt av Frälsarens nåd och barmhärtighet i arbetet med oss. Det har till exempel funnits tillfällen när jag har känt för att, bildligt talat, säga: "Som du ser har jag bara en skida. Och även om jag hade två skidor så är jag ganska säker på att jag ändå skulle vara en usel skidåkare. Så inget besvär för min skull."

Men i sin godhet hjälper Frälsaren

mig ändå. Han vet att jag har mina svårigheter och ber bara att jag ska göra mitt bästa: "Det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra." (2 Nephi 25:23) Nåd innebär inte nödvändigtvis att jag får nya, smäckra skidor och ska ta mig till målet på egen hand. Frälsarens omsorg är mer personlig och omtänksam än så. Han arbetar med mig där jag befinner mig och som jag är och hjälper mig utvecklas och bli mer lik honom och min himmelske Fader. Jag tror de är nöjda när jag gör mitt allra bästa, även om det inte skulle vara särskilt mycket. Och jag vet att de älskar mig på ett sätt som gör att jag kan lita på dem än mer.

Jag gav inte upp tanken på skidtur efter den där första misslyckade upplevelsen. Jag åkte tillbaka flera gånger med min familj och tog till och med skidlektioner på college.

Nu är det en av de fritidsysselsättningar jag tycker bäst om. Jag är tacksam att jag inte gav upp.

Jag är också tacksam — evigt tacksam — för att min himmelske Fader och Jesus Kristus inte ger upp när det gäller oss. Gud överlämnar oss inte åt våra egna bristfälliga ansträngningar. Tack vare sin oändliga kärlek till sina barn sände han en Frälsare för att göra det möjligt för oss att återvända till hans närhet. Jag vet att vi alla kan fortsätta framåt i livet genom att lita på dem. ■

Vill du berätta om hur Jesus Kristus har berört ditt liv? Vi tar tacksamt emot berättelser om dina upplevelser av evangeliet som har att göra med Frälsarens verksamhet och mission. Du kan ta upp sådana ämnen som försoningen, nåd, läkning, hopp eller omvändelse. Berättelsen bör inte vara längre än 500 ord. Skriv "We talk of Christ" överst och skicka den till liahona@ldschurch.org.

JESUS ÄR DET CENTRALA I VÅR HIMMELSKE KRISTUS FADERS PLAN

Vår himmelske Fader förberedde en plan som hjälper oss att bli som han är och att ta emot glädjens fullhet. Han sade: "Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan." (Mose 1:39)

Som andebarn till vår himmelske Fader bodde vi i hans närhet i vår förjordiska tillvaro. Det kallas vårt första tillstånd. Vi samlades i ett stort råd i himlen där vår himmelske Fader lade fram sin plan för oss: Vi skulle få komma till jorden, vårt andra tillstånd, och få en fysisk kropp. Vi skulle också visa att vi skulle göra allt vad Herren Gud befalld oss.

Jesus Kristus är det centrala i Guds lycksalighetsplan för oss. "Se, jag är den som från världens grundläggning bereddes att återlösa mitt folk. Se, jag är Jesus Kristus ... I mig skall hela människosläktet få liv, ja, evigt liv, nämligen de som tror på mitt namn, och de skall bli mina söner och mina döttrar." (Ether 3:14)

(Se Abraham 3:25.) En Frälsare skulle sona alla människors synder och göra det möjligt för oss att omvända oss och bli rena igen. (Se Alma 42:23–26.)

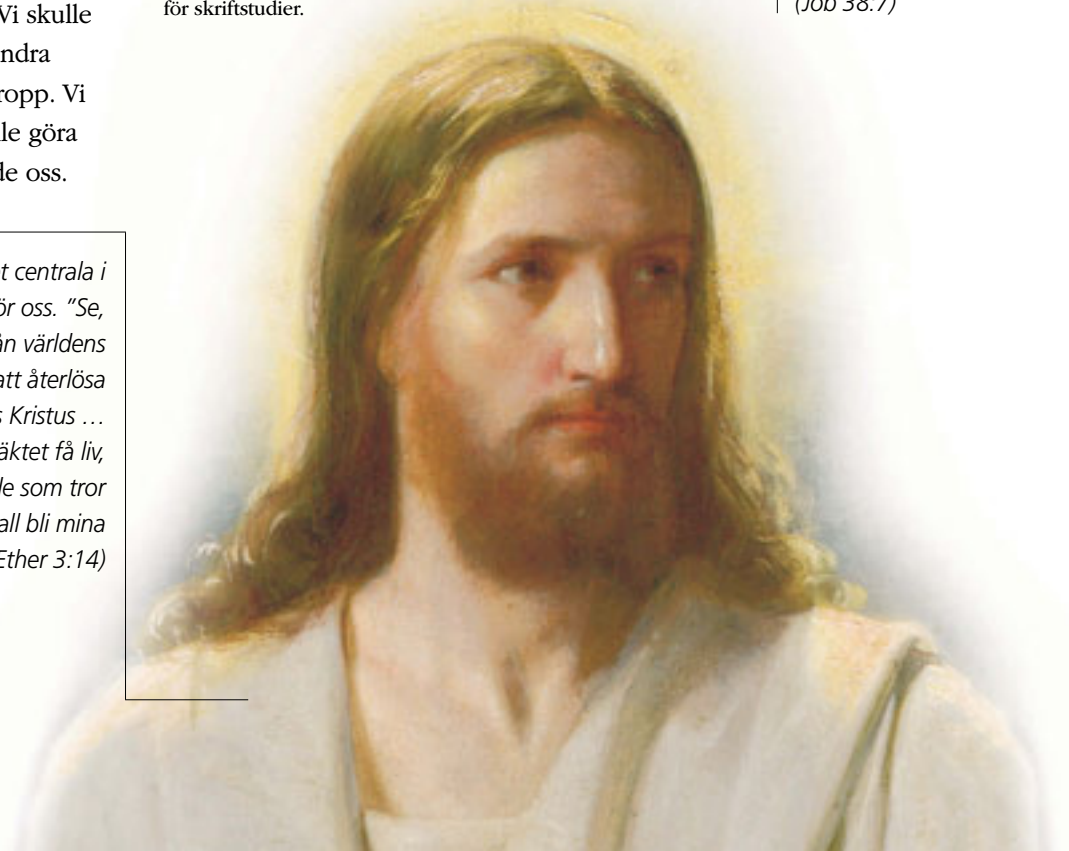
Vi valde att anta vår himmelske Faders plan och Jesus Kristus som vår Frälsare. Tack vare Frälsarens försoning och uppståndelse kan vi återvända till vår himmelske Faders närhet och leva det slags liv han lever.

Se Evangeliets principer (2009), s 13–16; Predika mitt evangelium (2004), 47–59; "Frälsningsplanen", i Stå fast i din tro (2004), 48–50 och "Återlösningensplanen", iHandledning för skriftstudier.

1. Vi samlades till ett stort råd i himlen med vår himmelske Fader för att höra hans plan.

6. Vi "ropade av glädje". (Job 38:7)

2. Guds plan krävde att en Frälsare sonade våra jordiska synder. Gud frågade: "Vem skall jag sända?" (Abraham 3:27)

3. Jesus Kristus, den Förstfödde bland vår himmelske Faders barn, visste att vi måste vara fria att välja om vi ska lyda Gud. Jesus sade: "Här är jag, sänd mig." (Abraham 3:27) "Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt." (Mose 4:2)

4. Lucifer, ett annat av Guds barn, tyckte inte att vi skulle vara fria att välja om vi ska lyda Gud. Han sade: "Här är jag, sänd mig ... jag skall återlösa hela människosläktet så att inte en enda själ skall gå förlorad ... ge mig därför din ära." (Mose 4:1)

5. Vår himmelske Fader sade: "Jag skall sända den förste" — Jesus Kristus. (Abraham 3:27)

7. Eftersom Jesus Kristus skulle bli Frälsaren blev Lucifer vred och gjorde uppror. En tredjedel av himlens härskare följde honom. (Se L&F 29:36–37.)

8. Vi valde att anta Guds plan och följa Jesus Kristus. Vi höll vårt första tillstånd och fortsatte till vårt andra tillstånd där vi fick en dödlig kropp.

9. Vi drar nytta av Jesu Kristi försoning genom att tro på honom, omvända oss från våra synder, bli döpta med hans prästadömes myndighet, ta emot den Helige Andens gåva och hålla Guds bud livet ut. (Se 2 Nephi 31:16–20; Trosartiklarna 1:3–4.) ■

"Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta ... utan med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och lyte. Han var utsedd redan före världens skapelse men har i dessa sista tider uppenbarats för er skull."
(1 Petr 1:18–20)

Med blicken riktad mot templet

John A Widtsoe föddes 1872 på ön Frøya i Norge. Han var son till John A och Anna K Gaarden Widtsø. Han gifte sig med Leah E Dunford i Salt Lake-templet den 1 juni 1898. Innan han blev ordinerad till apostel den 17 mars 1921 var han en framstående vetenskapsman, lärare, författare och akademiker. Han verkade som rektor för

Utah Agricultural College, ett lantbruks-college, och University of Utah. Äldste Widtsoe skrev flera böcker om kyrkans historia och lära. Han dog i Salt Lake City i Utah vid 80 års ålder. Den här artikeln trycktes ursprungligen i oktobernumret 1962 av Improvement Era. Styckeindelning och interpunktion har moderniserats; kursiveringen fanns i den ursprungliga texten.

Äldste John A Widtsoe (1872–1952)

i de tolv apostlarnas kvorum

Templet är Herrens hus eller hem. Om Herren skulle komma till jorden, skulle han komma till sitt tempel. Vi tillhör Herrens familj. Vi är hans barn, födda i en tidigare tillvaro [föruttillvaro]. Precis som de jordiska föräldrarna och deras barn samlas i hemmet kan värdiga medlemmar av Herrens familj samlas som vi gör i Herrens hus.

Templet är en plats för undervisning. Här ges en överblick över evangeliets principer, och djupa sanningar om Guds rike uppenbaras. Om vi kommer till templet i den rätta andan och är uppmärksamma, går vi därifrån berikade med kunskap om evangeliet och med vishet.

Templet är en plats där frid råder. Här lägger vi bort den stormiga yttervärldens oro och

bekymmer. Här bör våra sinnen inriktas på andliga realiteter, ty här har vi att göra endast med det som hör till Anden.

Templet är en plats där vi ingår förbund som hjälper oss att leva rättfärdigt. Här lovar vi att vi ska lyda Guds lagar och använda evangeliets dyrbara kunskap till välsignelse för oss själva och för människosläktet. De enkla ceremonierna hjälper oss att lämna templet fast beslutna att leva på ett sådant sätt att vi är värdiga evangeliets gåvor.

Templet är en plats för välsignelser. Där ges vi löften som, beroende på vår trofasthet, sträcker sig från tid till evighet. De hjälper oss inse hur nära våra himmelska föräldrar står oss. Vi får prästadörets kraft i nytt och stort mått.

Templet är en plats där ceremonier framställs som hänför sig till gudaktighet. Livets stora gåtor, med människans obesvarade frågor, klargörs här: 1) Varifrån kommer jag? 2) Varför är jag här? 3) Vart går jag när livet är slut? Här anses andliga behov, som allt annat i livet kommer från, vara av största vikt.

Templet är en plats för uppenbarelse. Herren kan här ge uppenbarelser, och varje person kan få uppenbarelser till hjälp i livet. All kunskap, all hjälp

kommer från Herren, direkt eller indirekt. Även om han kanske inte är där personligen så är han där genom sin Helige Ande och genom män här på jorden som bär prästadömet. Genom denne Ande leder de Herrens verk här.

**Templet med dess gåvor
och välsignelser är öppet för
alla som uppfyller Jesu Kristi
evangeliums krav.**

Varje person som kommer till denna heliga plats i tro och bön får hjälp att lösa livets problem.

Det är gott att vara i templet, Herrens hus, en plats där undervisning ges genom prästadömet, en plats där frid råder, där vi ingår förbund, där vi får välsignelser och där vi får

uppenbarelser. Våra hjärtan bör överflöda av tacksamhet för denna förmån och ha en ivrig önskan att äga den ande som finns där.

Templet med dess gåvor och välsignelser är öppet för alla som uppfyller Jesu Kristi evangeliums krav. Alla personer som är värdiga kan vända sig till sin biskop för att få en rekommendation att komma in i templet.

Förrättningarna som utförs där är heliga, inte mystiska. Alla som tar emot och lever efter evangeliet och håller sig rena kan ta del av dem. Ja, alla trofasta medlemmar i kyrkan inbjuds och uppmanas att använda templet och dra nytta av dess förmåner. Det är en helig plats där heliga förrättningar ges till alla som har visat

sig värdiga att ta del av dess välsignelser.

Allt som evangeliet har att erbjuda kan göras i templet. Dop [för de döda], prästadömsordinationer [för de döda], vigslar och beseglingar för tid och evighet för levande och döda, begåvningen för levande och döda ... undervisning om evangeliet, rådsmöten om kyrkans verksamhet och allt annat som hör evangeliet till utförs här. Ja, hela evangeliet belyses i templet ...

Man kan inte förvänta sig att någon till fullo ska förstå tempelceremonierna den första gången han eller hon "går igenom" templet. Därför har Herren gett oss möjlighet att upprepa ceremonierna. Tempeltjänst måste först utföras av varje person för egen del. Sedan kan den utföras för personens förfäder eller vänner så ofta som omständigheterna tillåter. Den här tjänsten öppnar dörrarna till de dödas frälsning och hjälper också de levande att lättare minnas begåvningens natur, betydelse och plikter. Genom att hålla begåvningen levande i minnet kan vi under inflytande av eviga välsignelser bättre fullgöra våra plikter i livet.

En översikt över templets ceremonier ges i en uppenbarelse i Läran och förbunden

kapitel 124, verserna 39–41.

”Därför, sannerligen säger jag er att era smörjelser och era tvagningar och era dop för de döda och era högtidliga församlingar samt era påminnelseceremonier om era offer genom Levis söner och om Guds ord till er på era allra heligaste platser, där ni tar emot meddelanden och era stadgar och domslut som en början

**I templet är alla klädda i vitt.
Vitt är symbolen för renhet.
Ingen oren person har rätt
att inträda i Guds hus.**

till uppenbarelserna och Sions grundläggning och till alla hennes invånares härlighet, ära och begåvning, är förlånade genom förordningen för mitt heliga hus, vilket mitt folk alltid är befallda att bygga åt mitt heliga namn.

Och sannerligen säger jag er: Låt bygga detta hus åt mitt namn, så att jag kan uppenbara mina förordningar för mitt folk däri,

ty jag behagar uppenbara för min kyrka sådant som har varit fördolt sedan före världens grundläggning,

sådant som tillhör tidernas fullbordans utdelning.”

I templet är alla klädda i vitt. Vitt är symbolen för renhet. Ingen oren person har rätt att inträda i Guds hus. Dessutom symboliserar den enhetliga klädseln att inför Gud vår himmelske Fader är alla människor likvärdiga. Tiggaren och bankiren, den lärde och den olärde, prinsen och fattighjonet sitter sida vid sida i templet och de är alla likvärdiga om de lever rättfärdigt inför Herren Gud, deras andars Fader. Det är andlig hälsa och insikt som vi får i templet. Alla sådana anses lika inför Herren ...

Vistelsen i templet är från början till slut en underbar upplevelse. Den är upplyftande, informativ. Den inger mod. Tempelbesökaren lämnar templet med större kunskap och kraft att utföra hans verk.

Templets lagar och begåvningsens förbund är vackra, de är till hjälp för oss, de är enkla och de är lättförståeliga. Det är också enkelt att efterleva dem. Det är emellertid förunderligt att profeten Joseph Smith, som ingen lärdom hade om världens sätt, kunde placera dem i rätt ordningsföljd och lägga grunden till människans andliga utveckling. Detta i sig själv rättfärdigar vår tro på att Joseph Smith vägledades av krafter utöver den dödliga människans förmåga.

För dem som tjänar i templet i tro och som fullständigt underkastar sig Herrens vilja blir dagen en underbar upplevelse. De får ta emot ljus och kraft ...

Vart man än vänder sig i Herren Jesu Kristi uppenbarade evangelium, och särskilt i templet, växer övertygelsen om att Guds verk har återupprättats för att genomföra hans särskilda avsikter i de sista dagarna. Tjänandet i templet hjälper oss att bli dugliga för detta stora verk: ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”. (Mose 1:39) ■

Templets löfte

Ellen Rowe Sigety

Jag föddes och växte upp i kyrkan men valde i tju-goårsåldern att bli inaktiv. Jag gifte mig med en bra man som inte heller var aktiv i sin kyrka. När John och jag bildade familj, som så småningom kom att bestå av fem barn, började mitt hjärta längta efter min ungdomstro. Jag utövade inga

påtryckningar på John, men han gick med på att gå på kyrkans möten med mig och våra två söner, John Rowe och Joseph. Vi började gå till vår församling varje söndag. Missionärerna undervisade John som tog emot evangeliet och döptes tre månader senare.

Vi blev aktiva medlemmar i

församlingen och fullgjorde våra kallelser i olika biorganisationer. Vi fick ytterligare tre barn — Hayley, Tessa och Jenna — och alla fem tyckte om och trivdes i Primär, på aktivitetsdagarna och i scoutverksamheten. Under det årtionde som följde deltog John och jag i tre omgångar i den tempelförberedande kursen, men det resulterade aldrig i att vi kom till templet. Vi ville att familjen skulle beseglas, men vi kände oss inte redo att efterleva *alla* buden. Vi kom till kyrkan regelbundet och höll *de flesta* buden — dög inte det? Förresten förstod våra barn inte skillnaden.

Snart insåg vi att det inte stämde. När vi stoppade om vår äldsta son varje kväll började han fråga när vi skulle åka till templet. Det berörde oss verkligen.

Vid ungefär den här tiden bad biskopen min make och mig att komma till hans kontor. Han ville veta varför vi inte hade beslutat oss för att förverkliga templets välsignelse för vår familj. Vi förklarade att vi inte var redo att efterleva *alla* bud som krävs för att få en tempelrekommendation och att vi kände att vi redan gjorde vårt bästa.

Liksom andra biskopar tidigare pratade biskop Riding med oss om hur viktiga de här för rättningarna är och om de eviga

Familjen Sigety 2006. Främre raden, från vänster: Joseph, Tessa, John Rowe och Jenna. Bakre raden, från vänster: Hayley, John och Ellen.

välsignelser som fanns tillgängliga för vår familj. Men sedan hände något som jag aldrig ska glömma. Biskop Riding satt tyst i flera sekunder innan han milt sade: ”Jag känner mig manad att tala om att nu är tiden inne för er att komma till templet. Möjligheternas fönster håller på att stängas för er familj.”

Vi förstod inte helt vad biskopen menade, men vi kände genast Anden bekräfta att det var sant. Vi insåg inte bara att templet skulle bli till evig välsignelse för oss utan också att vår besegling skulle hjälpa våra barn när de blev äldre och började fatta viktiga beslut i livet.

John och jag lämnade biskopens kontor den kvällen med känslan att det var bråttom. Vi satte upp bestämda mål och ett datum för vår begåvning och besegling i templet. Därefter försökte vi helhjärtat efterleva alla buden — inte bara dem som vi tyckte var lätta. Vi bemödade oss också konsekvent om att be och studera skrifterna och verka med större iver i våra kallelser. Genom att göra de här uppoffringarna fick vi många välsignelser.

När vi hade det svårt uppmunttrade vi varandra. Jag minns särskilt en kväll när min make märkte att jag var ängslig. Han läste ett stycke ur president Boyd K Packers *The Holy Temple*,¹ som vi hade studerat tillsammans. Orden han läste vidgade mitt perspektiv och fick mig att lugna ner mig.

Biskop Riding fortsatte att

TEMPLETS VÄLSIGNELSER

”När du värdigt kommer till templet och utför de för rättningar som tillhör Herrens hus, kommer du att få vissa välsignelser:

1 Du kommer att få Elias ande, som kommer att vända ditt hjärta till din make eller maka, till dina barn och till dina förfäder.

2 Du kommer att älska din familj med djupare kärlek än tidigare.

3 Ditt hjärta kommer att vändas till dina fäder och deras hjärtan till dig.

4 Du kommer att begåvas med kraft från höjden, som Herren har lovat. [Se L&F 38:32.]

5 Du kommer att få nyckeln till kunskapen om Gud. (Se L&F 84:19.) Du kommer att lära dig hur du kan bli lik honom. Gudaktighetens kraft kommer att bli uppenbar för dig. (Se L&F 84:20.)

6 Du kommer att göra dem en stor tjänst som har gått till andra sidan förlåten, så att de '[kan] dömas i köttet som människor döms, men leva liksom Gud i anden'. (L&F 138:34.)

Sådana är templets välsignelser och välsignelserna som kommer av att ofta vara i templet.

Därför säger jag: Må Gud välsigna Israel! Må Gud välsigna dem bland våra förfäder som byggde de heliga templen. Må Gud välsigna oss med att kunna lära våra barn och barnbarn vilka stora välsignelser som väntar dem när de kommer till templet. Må Gud välsigna oss med att kunna motta alla välsignelser som uppenbarades av profeten Elia, så att vår kallelse och utkorelse görs fast.”

Se president Ezra Taft Benson (1899–1994), ”Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet”, *Nordstjärnan*, maj 1986, s 6.

uppmuntra oss, det gjorde även andra församlingsmedlemmar. En vän gav oss ett exemplar av häftet *Tempel*, som vi lusläste. Lärarna i vår tempelförberedande kurs besvarade våra frågor och var hjälpsamma och vänliga, och många församlingsmedlemmar var goda föredömen i fråga om tempelvärdighet.

Varje kväll när vi stoppade om våra barn sade vi tillitsfullt att vår familj *skulle* åka till templet. När tiden närmade sig kunde vi ge dem ett bestämt datum.

Den 17 april 1998, omkring sex månader efter den dag på biskopens kontor som skulle komma att förändra vårt liv, knäböjde John och jag vid altaret i templet i Dallas i Texas med våra fem barn. Många vänner i vår församling var där och tack vare deras stöd förstod jag hur ivriga de var att vi skulle få alla välsignelser som de hade i sin familj. Utan tvekan har vår besegling varit den absolut viktigaste händelsen i vårt liv.

För min make och mig var den verkan som vår besegling hade ytterst påtaglig. Vi lade till exempel märke till en förändring i atmosfären hemma, särskilt när det gällde våra barn. De verkade lydigare, och även om de inte var fullkomliga så strävade de ständigt efter att göra bra val och hålla buden. Vi kände också större enighet i familjen.

De välsignelserna var underbara, men 2007 vi fick på ett alldeles särskilt sätt uppleva hur verkliga

tempelvälsignelserna är. På morgonen den 21 oktober råkade våra tvillingar, som då var 17 år, ut för en bilolycka. Tessa ådrog sig mindre skador men Jennas tillstånd var allvarligt. Hon togs till sjukhuset, där hon låg i koma. När vi fick veta att hon kanske inte skulle överleva

Vi har satt upp ett fotografi hemma av vår familj vid templet som påminner oss om vår upplevelse och om utlovade välsignelser.

reste våra tre äldsta barn hem från universitetet. Medan vi tillbringade de närmaste dagarna i Jennas rum på sjukhuset fann vi stor tröst i tanken på förrättningarna som gör att vi kan vara tillsammans efter döden. Vi samtalande om familjens eviga karaktär — om *vår* familj. Jenna dog en vecka efter olyckan.

Våra tempelförbund har blivit ännu viktigare för oss efter hennes död. Vi saknar Jenna oerhört och längtar efter den dag när vi får vara tillsammans igen, men vi stöttas av vår tro på frälsningsplanen och vårt vittnesbörd om eviga familjer. Vi har satt upp

ett fotografi hemma av vår familj vid templet som påminner oss om vår upplevelse och de löften som vi vet kan bli våra.

Vi är tacksamma för trofasta prästadömsledare som gav oss råd, och särskilt för en bra biskop som följde en maning som ledde till eviga

välsignelser för vår familj. Vi är tacksamma för vänner och församlingsmedlemmar som alltid uppmuntrat oss och som varit goda föredömen för oss. Men framför allt är vi tacksamma mot en kärleksfull himmelsk Fader som genom sin Sons gåva och genom tempelförrättningarna "möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven".² ■

SLUTNOTER

1. Häftet *Förbered dig för det heliga templet* är baserat på en bok av president Boyd K Packer. Häftet finns att få på många språk genom distributionstjänsten (artikelnr 36793 180).
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, okt 2004, s 49.

Kristus och Gamla

TESTAMENTETS KULTUR

Ett noggrant studium av den här viktiga skriftsamlingen ger oss större uppskattning av Frälsaren, hans eviga offer och av dem som såg fram emot hans födelse.

När vi ska studera Gamla testamentet måste kanske många av oss övervinna vår betingning att betrakta den här rika skriftsamlingen utifrån vår egen kulturs synvinkel. Om vi anlägger vår nutida kulturs synsätt på ett samhälle som existerade för tusentals år sedan, framstår Gamla testamentet som både märkligt och urmodigt.

Kulturell betingning kan få oss att undra varför det i det bibliska samhället var sed att den äldsta systemen gifte sig före sina yngre systor (se 1 Mos 29:25–26), varför kvinnorna bar vatten och andra bördor på axlarna (se 1 Mos 21:14; 24:15), varför människorna steg ner från kamelen eller åsnan som ett tecken på aktning

när de hälsade på andra (se 1 Mos 24:64; 1 Sam 25:23; 2 Kung 5:21), varför människorna bugade sig för varandra (se 1 Mos 18:2–3; 19:1; 23:7, 12; 42:6), varför föräldrarna valde ut den som sonen skulle gifta sig med (se 1 Mos 21:21; 24:4; 38:6) eller varför gästerna tvättade fötterna när de kom hem på besök hos någon (se 1 Mos 18:4; 19:2; 43:24).

Vi kan inte uppskatta och förstå Bibeln om vi avlägsnar den ur sitt sammanhang och överför den till vår nutida kultur. Vi måste i stället förändra vårt tänkesätt för att bättre förstå det forntida levnadssättet.

Gamla testamentet ger nyttiga och intressanta upplysningar om de forntida profeternas,

människornas och civilisationernas kultur — upplysningar om deras musik, språk, konst, litteratur, religiösa institutioner, myntväsen, mat, kläder, kalender, vigseltraditioner och så vidare. Den här informationen kunde vara enbart en intressant kulturell och historisk studie om Gamla testamentet inte hade en större och mer livsförändrande belöning i beredskap åt dem som studerar dess ibland skrämmande innehåll — att den för dem till Jesus Kristus.

Gamla testamentet är Frälsarens

första testamente och beskriver många kulturella och religiösa sedvänjor som typologiskt eller profetiskt inriktar sig på Kristus och hans försoning. Fem exempel från Gamla testamentet visar förekomsten av religiösa sedvänjor som ger en djupare kunskap om Jesus Kristus, hans försoning och vårt förhållande till honom.

Lik ett lamm som förs bort till att slaktas

Efter Jesu lidande i Getsemane möttes han av Judas och "ett antal av översteprästernas och fariséernas tjänare [som] kom dit med facklor, lyktor och vapen". (Joh 18:3) Jesus underkastade sig en kränkande behandling när han lät pöbelhopan ta honom och binda honom. (Se Joh 18:12.)

Johannes vittnesbörd beskriver inte hur Jesus blev bunden, men äldste Bruce R McConkie i de tolv apostlarnas kvorum (1915–1985) kom med en värdefull insikt när han sade att Jesus sedan "leddes bort med ett rep om halsen som en vanlig brottsling".¹ Den detaljen finns inte med i evangelierna utan måste därför tillskrivas den profetiska

insikten hos en man som understöts som profet, siare och uppenbarare.

Repet runt Frälsarens hals påminner om hur man band en vanlig brottsling. Det påminner också om ett vanligt bruk i dag i det heliga landet där får eller getter leds till slaktaren med rep runt halsen. Det bruket har sina rötter i Gamla testamentets värld. Gamla testamentet förebådar den händelsen i Jesu liv då Jesaja profeterar att Messias "blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas." (Jes 53:7)

Repet runt Frälsarens hals påminner om ett vanligt bruk i det heliga landet där får eller getter leds till slaktaren med ett rep runt halsen.

UNGDOMAR

Ungdomar i Gamla testamentet

Vad säger Gamla testamentet om vad ledare i skrifterna åstadkom som tonåringar?

Janet Thomas

Kyrkans tidningar

Vi känner till de flesta av de välkända personerna i Gamla testamentet på grund av vad de gjorde som vuxna, men ibland kan vi få några vinkar om hur de här anmärkningsvärda personerna var som tonåringar. Faktum är att om du upptäcker de beslut de fattade och de val de gjorde under sin uppväxt så kan det hjälpa dig i ditt liv i dag. Här är sju exempel:

MOSE

Efter att ha upptäckts som spädbarn i vassen och förts till palatset för att uppfostras som prins fick Mose en förstklassig utbildning. (Se Apg 7:22.) Under sina tonår kan han ha blivit undervisad i att läsa och skriva egyptiska.

SAMUEL

Samuel föddes som en gåva från Herren till hans mor Hanna. Hon lovade att ge honom till Herren för att uppfostras av prästen Eli. Samuel växte upp och tjänade, och när han var omkring tolv år väcktes han en natt av att Herrens röst ropade på honom. (Se 1 Sam 3:4–10.) Samuel lärde sig redan som pojke att lyssna på Herrens röst. Det här påbörjade hans förberedelser för att bli profet.

DANIEL

När Daniels familj och folk tillfångatogs och fördes till Babel togs Daniel och tre av hans vänner till kungens palats för att tjäna där. Som tonårspojkar vägrade de att äta köttet och dricka vinet som serverades i palatset. De höll buden och välsignades med kunskap och färdigheter. I Daniel 1:20 står det att kungen upptäckte att de fyra unga männen var "tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike".

Offret flås

I Tredje Moseboken kan vi läsa om en religiös sedvänja som innebär att man flådde en ungtjur efter att ha slaktat den: "Han skall slakta ungtjuren inför Herrens ansikte ... Sedan skall han flå brännoffersdjuret." (3 Mos 1:5–6)

Att flå betyder här uppenbarligen att man drar skinnet av djuret. Den som förrättade offret eller en medlem av prästadömet drog skinnet av det döda offerdjuret. Det hebreiska ordet *psht*, som översattes med "att flå", betyder vanligtvis "att ta av kläder". (Se 1 Mos 37:23; 1 Sam 19:24; Hes 16:39; 44:19.)

Flådda offerdjur var symboler för Jesus Kristus. Jesus blev bryskt avklädd — man tog av honom kläderna och "livklädnaden" — innan han korsfästes:

"Soldaterna som hade korsfäst Jesus tog hans kläder och delade dem i fyra delar, en åt varje soldat. Också livklädnaden tog de. Men den var utan sömmar, vävd i ett enda stycke, uppifrån och ända ner.

Därför sade de till varandra: 'Vi skall inte skära sönder den utan kasta lott om vem som skall få den.' Ty Skriften skulle uppfyllas: De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad." (Joh 19:23–24)

President Spencer W Kimball (1895–1985) skrev: "Hur måste han inte ha lidit då de skamligt slet av honom hans kläder och i stället satte på honom den röda manteln!"²

Sedvänjan att flå offerdjur

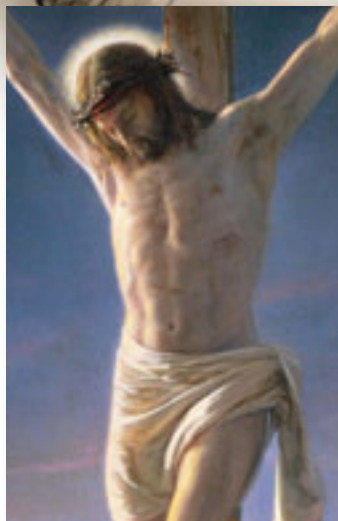
förebådade gisslandet av Jesus. Jesus hudflängdes i samband med att han ställdes inför den romerske landshövdingen Pontius Pilatus. (Se Matt 27:26.) Kanske syftade Petrus på gisslandet av Jesus eller de efterföljande såren i Frälsarens händer och handleder när han skrev att Jesus bar våra synder "i sin kropp". (1 Petr 2:24) Jesaja hade profeterat om gisslandet mer än sju århundraden tidigare. Han skrev om Frälsaren: "Jag höll fram min rygg åt dem som slog mig." (Jes 50:6)

Det "genomborrade" brödet

Flera skriftställen i Gamla testamentet talar om ett slags bröd som åts av tempelbesökare eller brändes på altaret tillsammans med offerdjuren. (Se 2 Mos 29:2; 3 Mos 2:4; 4 Mos 6:15.) På hebreiska kallas brödet *halah* (plural *halot*) och väcker tanken på "genomborrat" bröd (från en hebreisk rot *hll*, "att genomborra"). På andra ställen i skrifterna syftar den hebreiska roten (*hll*) på *genomborrande*, särskilt på någon som genomborras av ett svärd eller en pil. (Se 1 Sam 31:3; Klag 4:9.)

Vi vet inte varför det här brödet hette *halah*, men man gjorde kanske hål i degen innan den lades i ugnen. Det "genomborrade" brödet kan mycket väl vara en symbol för Jesus Kristus, som kallades "livets bröd" (Joh 6:35) och som genomborrades på korset. (Se Joh 19:34.) Både Jesaja och psalmisten profeterade om att Jesus skulle genomborras som en del

Precis som genomborrat bröd var en viktig del av det forntida offersystemet, har de heliga under den första kristna tidsperioden och under den här tidsutdelningen använt brutet bröd som en påminnelse om Kristi offer.

av försoningen: "Han var genomborrad för våra överträdelsers skull." (Jes 53:5) "Mina händer och fötter har de genomborrat." (Ps 22:17)

Precis som "genomborrat" bröd var en viktig del av det forntida offersystemet, har heliga under den första kristna tidsperioden och i vår tidsutdelning använt *brutet bröd* som en påminnelse om Kristi offer. Vi minns att Jesus själv bröt sakramentsbrödet som symbol för sin brutna kropp.

Matteus skrev: "Medan de åt tog Jesus ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: 'Tag och ät. Detta är min kropp.'" (Matt 26:26)

Att det brutna brödet är en symbol för Jesu brutna kropp visas genom uttalanden av nutida profeter, bland annat president John Taylor (1808–1887): "Jag finner nöje i att träffa de heliga. Jag tycker om att bryta bröd med dem till åminnelse av vår Herres och Frälsares Jesu Kristi utgivna kropp, och även att dricka ur bägaren till åminnelse av hans blod som utgjutits."³

Olja av stötta oliver

Det forntida offersystemet hade flera regler som rörde oljan av stötta

UNGDOMAR

JOSEF

Josef var omkring sjutton år när hans äldre bröder sålde honom till köpmän som förde honom som slav till Egypten. Till och med under sådana omständigheter välsignades Josef. Josef arbetade bra i Potifars tjänst, mannen som hade köpt honom, och allt Josef gjorde lyckades. (Se 1 Mos 39:3–4.) Trots falska beskyllningar och anklagelser blev Josef så småningom en ledare i Egypten, näst i rang efter farao. Hans framgång gjorde att han i den ställning han innehade kunde hjälpa sin familj under en hungersnöd.

RUT

Rut var förmodligen en ung kvinna när hennes första make, Noomis son, dog. I stället för att återvända till sin familj valde Rut att följa med sin svärmor och ta till sig det som hon hade fått lära sig om Israels Gud. Hon sade till Noomi: "Dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud." (Rut 1:16) Rut gifte sig på nytt och blev anmoder till kung David, den linje som Jesus Kristus så småningom föddes i.

DAVID

David var den yngste av åtta söner som bodde i Betlehem. När han var pojke visade han prov på sitt mod genom att rädda sin fars får från lejon och björn. Medan David fortfarande var i tonåren valde profeten Samuel honom till kung. (Se 1 Sam 16:12–13.) Först trodde Samuel att det var Davids äldre bror som Gud skulle välja eftersom han var lång och välbyggd, men Herren sade till profeten att det var pojken David som skulle bli kung. Samuel fick veta: "[Herren] går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat." (1 Sam 16:7)

När började Gamla testamentets män och kvinnor förbereda sig för att tjäna Herren livet ut? Vi läser i skrifterna att det var när de var unga. När man är i tonåren är man tillräckligt gammal för att lära sig om Herren och göra hans vilja. Som profeten Alma sade till sin son Helaman: "Kom ihåg detta, min son, och lär visdom i din ungdom. Ja, lär i din ungdom att hålla Guds bud." (Alma 37:35)

Vänta inte tills du är vuxen, nu är den bästa tiden att börja leva ett rättfärdigt liv.

Informationen i den här rutan kommer från Bible Dictionary i kyrkans utgåva av King James Bible och från The New Westminster Dictionary of the Bible, redigerad av Henry Snyder Gehman (1970).

oliver — en "olja som tillverkades genom att man slog eller stötte oliverna i en mortel".⁴ I det dagliga offret i templet ingick till exempel två lamm, en dryck och mjöl som blandats med olja av stötta oliver. (Se 1 Mos 29:40; 4 Mos 28:5–6.) De här tre offren — lammen, drycken och mjölet blandat med olja — offerades som "ständigt återkommande brännoffer varje dag". (4 Mos 28:3)

Olja av stötta oliver användes också i tempellamporna som gav ljus åt alla som tjänade i templet. Gud befallde Mose: "Du skall befälla Israels barn att bära fram till dig ren olja av stötta oliver till ljusstaken, så att lamporna kan sättas upp dagligen." (2 Mos 27:20)

I Mormons bok förkunnade Abinadi: "Han är världens ljus och liv, ja, ett ljus som är oändligt, som aldrig kan förmörkas." (Mosiah 16:9) Alltså var det lämpligt att använda oljan av stötta oliver i lamporna för att ge ljus i templet, precis som Kristus ger ljus åt hela världen.

Oljan av stötta oliver har också en annan anknytning till Jesus Kristus. Oljan av stötta oliver har beskrivits som "fin och kostbar"⁵ och skattades högt, högre än olivolja som tillverkades på andra sätt, till exempel med en olivpress. Oljan av stötta oliver användes för att den symboliserar Frälsaren på två viktiga sätt: För det första är han den Smorde eller den som smorts med olivolja. Han kallas *Kristus* och *Messias*, som betyder *den smorde* (med olivolja) på grekiska

och hebreiska. För det andra representerar olja av stötta oliver upplevelsen Jesus hade bara några timmar före sin död på korset: Man slog, knuffade och stötte honom. Matteus, Markus och Lukas ger följande vittnesbörd:

”Och de spottade honom i ansiktet och slog honom med knytnävarna. Andra gav honom piskrapp.” (Matt 26:67)

”Några började spotta på honom, band för hans ögon och slog honom ... Och rättstjänarna tog emot honom med hugg och slag.” (Mark 14:65)

”De män som bevakade Jesus hånade honom och slog honom.

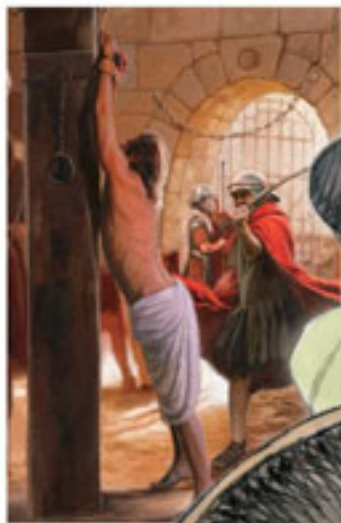
De höljde över honom och sade:

’Profetera! Vem var det som slog dig?’” (Luk 22:63–64)

President Kimball skrev följande om den här händelsen: ”Med stilla, behärskad, gudomlig värdighet fann han sig i att de spottade honom i ansiktet. Han förblev lugn och samlad. Intet vredgat ord kom från hans läppar. De slog honom i ansiktet och misshandlade hans kropp. Ändå stod han orubbligt fast.”⁶

Jesaja hade sju århundraden tidigare profeterat om den här ondskefulla behandlingen av Jesus Kristus:

Olja av stötta oliver var en förebild av upplevelsen Jesus Kristus hade bara några timmar före sin död på korset: Han blev också slagen.

”Jag höll fram min rygg åt dem som slog mig och mina kinder åt dem som ryckte ut mina skäggstrån. Jag dolde inte mitt ansikte för hån och spott.” (Jes 50:6)

Handpåläggning

Handpåläggning på vissa offerdjurs huvuden var en viktig del av det forntida offersystemet. Olika personer deltog i handpåläggningen, bland annat följande:

- Enskilda israeliter: ”När någon bland er vill bära fram ett offer åt HERREN ... skall [han] lägga sin hand på brännoffersdjurets huvud, och det blir då välbehagligt och till försoning för honom.” (3 Mos 1:2, 4)
- Äldster: ”Och de äldste i menigheten skall lägga sina händer på tjurens huvud inför HERRENS ansikte.” (3 Mos 4:15)
- Ledare: Ledaren ”skall lägga sin hand på bockens huvud”. (3 Mos 4:24)
 - Enskilda bland folket: ”Någon av folket ... skall lägga sin hand på syndoffersdjuret.” (3 Mos 4:27, 29)
- Överstepräster: ”Aron skall lägga båda händerna på den levande bockens huvud.” (3 Mos 16:21)
- Leviter: ”Och leviterna skall lägga sina händer på tjurarnas huvuden ... för att bringa försoning för leviterna.” (4 Mos 8:12)

Herren befälde handpåläggning

HUR MAN ANVÄNDER STUDIEVÄGLEDNINGEN FÖR GAMLA TESTAMENTET

”Jag använder min studievägledning varje vecka”, säger Twyla Harris. Hennes häfte är fullt av anteckningar. ”Jag läser skriftställena som anges, besvarar frågorna och berättar vad jag har lärt mig för mina barn och barnbarn.”

Syster Harris har upptäckt att häftet *Gamla testamentet, Elevernas studievägledning* är ett bra hjälpmedel för att lära sig mer om evangeliet. ”Jag har ett vittnesbörd om att om vi följer evangeliets lära så slipper vi många problem och kan hysa gott hopp”, säger hon.

Du kan också förbättra dina evangeliestudier genom att använda studievägledningen när du studerar skrifterna. Studievägledningen innehåller följande hjälpmedel för varje söndagsskolektion:

1. Skriftställena som ska läsas.
2. Frågor som uppmuntrar till klassdiskussion.
3. Frågor som hjälper oss tillämpa Gamla testamentets skrifter på vår tid.

Gamla testamentet innehåller profetior och lärdomar av minst 29 profeter och andra inspirerade ledare. Studievägledningen är skriven så att den hjälper oss fokusera på kapitlen som innehåller deras profetior och lärdomar och även på händelser i deras liv.

När vi studerar Gamla testamentet och Abraham och Mose i Den kostbara pärlan, må vi då under bön använda studievägledningen flitigt som det redskap det är avsett att den ska vara. Och när vi studerar och läser den här forntida skriften, må vi då minnas orden av president Marion G Romney (1897–1988), förste rådgivare i första presidentskapet: ”Gamla testamentets budskap är ett budskap om Kristus och hans ankomst och försoning.” (*”The Message of the Old Testament”, A Symposium on the Old Testament [1979], s 5*)

för olika offer, bland annat brännoffer, gemenskapsoffer och syndoffer. (Se 3 Mos 1:4; 3:1–2; 4:3–4; 24:10–16.)

Handlingen att lägga händerna på offerdjur undervisar om lagen om ställföreträdande eller om myndigheten att handla i någon annans

ställe. I det här fallet överförs folkets synder symboliskt sett på djurets huvud. Eller, som en bibelforskare har sagt: ”[Handpåläggningen] identifierar syndaren med offerdjuret som ska slaktas och symboliserar offerandet av syndarens eget liv.”⁷ Symboliken

i handpåläggning i samband med djuroffer beskrivs i Tredje Moseboken 16:21–22, där översteprästen överför Israels synder och missgärningar på bockens huvud:

”Aron skall lägga båda händerna på den levande bockens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar och överträdelser, ja, alla deras synder. Han skall lägga dem på bockens huvud ...

[Och] bocken skall bära alla deras missgärningar.”

Offerdjuren var naturligtvis symboler och sinnebilder för Jesus Kristus, som bar våra synder och missgärningar innan han dog på korset.

Insikter i Gamla testamentets kultur kan hjälpa oss att reda ut vad texten i Gamla testamentet verkligen betyder. Det gäller särskilt sådant som pekar på och fokuserar på Jesus Kristus. Ett noggrant studium av den här viktiga skriftsamlingen ger oss större uppskattning av Frälsaren, hans eviga offer och av dem som såg fram emot hans födelse. ■

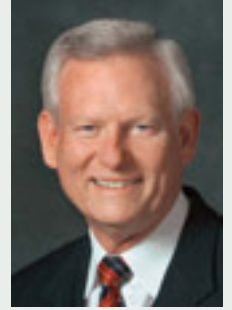
SLUTNOTER

1. Bruce R McConkie, ”Getsemanes renande kraft”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s 8.
2. Spencer W Kimball, ”Jesus från Nasaret”, *Nordstjärnan*, apr 1985, s 4.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2002), s 39.
4. William Gesenius, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, övers av Edward Robinson (1977), s 510.
5. *Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, s 510.
6. *Nordstjärnan*, apr 1985, s 3.
7. *Theological Dictionary of the Old Testament*, red G Johannes Botterweck och andra (1995), 15 band, 7:295.

Paul K Sybrowsky

i de sjuttios kvorum

”Gör detta TILL MINNE AV MIG”

*Må vi vara fyllda av Herrens Ande när vi
värdigt tar del av sakramentet.*

För många år sedan som ung missionär i Montreals gren i Kanada gjorde ett skriftställe som en skicklig hantverkare hade snidat på sakramentsbordets framsida djupt intryck på mig. ”Gör detta till minne av mig.” (Luk 22:19)

I den lilla grenen påminde de som bar aronska prästadömet, både med klädsel och uppförande, medlemmarna om vår Frälsares undervisning om denna högst meningsfulla och heliga förrättning. De där orden gör fortfarande djupt intryck på mig varje söndag när sakramentet delas ut: ”Gör detta till minne av mig.”

Som Herrens förbundsfolk kommer vi till sakramentsmötet några minuter innan det börjar för att visa respekt och för att begrunda den heliga förrättningen. När vi kommer till kyrkan redo att ta del av sakramentet, följer vi Paulus råd till de heliga i Korint: ”Var och en skall pröva sig själv och så äta av brödet och dricka av bägaren.” (1 Kor 11:28)

Sakramentets instiftande

Sakramentet representerar Jesu Kristi försoningsoffer. Det är en helig förrättning som ska handhas på föreskrivet sätt av värdiga prästadömsbärare och tas av värdiga sista dagars heliga. Man är noga med att sakramentet förbereds, välsignas och delas ut på ett värdigt sätt.

Paulus påminde de heliga om att sakramentet hade instiftats vid en avgörande tidpunkt i tidens mitt när Jesus satt med sina tolv apostlar under det osyrade brödets högtid.

”Jag har själv tagit emot från Herren vad jag meddelade er: Den natt då Herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd,

”Från begynnelsen, innan världen organiserades, lade Gud fram en plan varigenom han skulle erbjuda välsignelser åt

sina barn enligt hur de lydde hans bud. Men han förstod att vi ibland skulle distraheras av världsliga ting och behöva regelbundna påminnelser om våra förbund och hans löften ...

Syftet med att ta sakramentet är naturligtvis att förnya de förbund vi ingått med Herren.”

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum.

tackade Gud, bröt det och sade: ‘Detta är min kropp, som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig.’

På samma sätt tog han bågaren efter måltiden och sade: ‘Denna bågare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig.’” (1 Kor 11:23–25)

Här fullbordades den gamla lagen, den mosaiska lagen, då det nya förbundet — ja, en högre lag — instiftades. Sakramentets förrättning kommer att finnas kvar åtminstone till Jesu Kristi andra ankomst när vår Frälsare tar del av sakramentet med sina heliga. (Se 1 Kor 11:26; L&F 27:5–14.)

Offerlammet som tillreddes för den sista måltiden var en viktig del av den årliga påskhögtiden. Medan de tolv apostlarna åt tog Jesus, han som själv var påsklammet, brödet och välsignade det, bröt det och gav det åt sina lärjungar. (Se Matt 26:26.)

I Nya världen, efter det att den uppståndne Herren hade visat nephiterna märkena efter spikarna i sina händer och fötter, instiftade han sakramentet och sade:

”Och detta skall ni alltid vinnlägga er om att göra, på samma sätt som jag har gjort, på samma sätt som jag har brutit bröd och välsignat det och givit det till er.

Och detta skall ni göra till minne av min kropp som jag har visat för er. Och det skall vara ett vittnesbörd för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig skall ni ha min Ande hos er.” (3 Nephi 18:6–7)

Om bågaren sade han: ”Och detta skall ni alltid göra med dem som omvänder sig och döps i mitt namn. Och ni skall göra det till minne av mitt blod som jag har utgjutit för er, så att ni kan betyga för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig, skall ni ha min Ande hos er.” (3 Nephi 18:11)

Frälsaren sade också följande till nephiterna: ”Den som äter detta bröd äter av min kropp till sin själ. Och den som dricker av detta vin dricker av mitt blod till sin

själ. Och hans själ skall aldrig vare sig hungra eller törsta utan skall bli mättad.” När folket hade tagit del av sakramentet står det att “[de] fylldes ... av Anden”. (3 Nephi 20:8–9)

Att värdigt ta del av sakramentet

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum har sagt:

”Från begynnelsen, innan världen organiserades, lade Gud fram en plan varigenom han skulle erbjuda välsignelser åt sina barn enligt hur de lydde hans bud. Men han förstod att vi ibland skulle distraheras av världsliga ting och behöva regelbundna

påminnelser om våra förbund och hans löften ...

Syftet med att ta sakramentet är naturligtvis att förnya de förbund vi ingått med Herren ...

“... Att värdigt ta sakramentet ger oss möjlighet att växa andligen

“... Om vi tog lätt på sakramentet, skulle vi gå miste om ett tillfälle till andlig utveckling.”¹

Paulus sade till den unga kyrkan i Korint att dess medlemmar kan vara ”svaga och sjuka” och att ”många är insomnade” därför att de tar del av sakramentet ”på ett ovärdigt sätt ... utan att urskilja Herrens kropp”. (1 Kor 11:29, 30) Frälsaren förkunnade: ”Den som äter och dricker mitt

*”Se, jag är Alfa och Omega,
ja, Jesus Kristus.
Låt därför alla människor
ge akt på hur de tar mitt
namn på sina läppar.”*

kött och blod ovärdigt, äter och dricker fördömelse till sin själ.” (3 Nephi 18:29)

”Se, jag är Alfa och Omega, ja, Jesus Kristus.

Låt därför alla människor ge akt på hur de tar mitt namn på sina läppar.” (L&F 63:60–61)

Äter vi och dricker till frälsning för vår själ? Är vi uppfyllda efter denna ”helig[a] stund på en helig plats”²?

Att ofta ta del av sakramentet

Herren har sagt: ”Det är viktigt att kyrkan ofta kommer tillsammans för att ta del” av sakramentet. (L&F 20:75)

Om det är viktigt för Herren så är det absolut nödvändigt för oss!

När vår Frälsare renar vårt inre käril låter han oss inte förbli tomma, svaga eller sjuka utan fyller oss med sin kärlek och kraften att motstå frestelser. De som kommer till Kristus blir *som* Kristus när de utövar tro på honom och tar del av ”livets bröd” och av ”levande vatten”. (Joh 4:10; 6:35)

Den 6 april 1830, när de första medlemmarna i vår tidsutdelning samlades för att grunda kyrkan, var

sakramentets utdelande en del av det första officiella mötet, så som Herren hade föreskrivit. (Se L&F 20:75–79.)

Som medlemmar i kyrkan förstår vi att vår personliga återlösning enbart kan komma genom vår Frälsare Jesus Kristus. Vi förkunnar och vittnar för världen att han sonade våra synder genom fullkomlig lydnad mot Faderns vilja. Vi kan få Guds största gåva, evigt liv, genom lydnad mot det återställda evangeliets lagar och förordningar.

Vi förstår också fader Lehis undervisning till sin son Jakob när han sade: ”Hur viktigt är det ... inte att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare så att de kan veta att intet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd.” (2 Nephi 2:8)

Må vi äta och dricka så att vi inte längre hungrar eller törstar andligen. Och må vi fyllas av Herrens Ande varje sabbatsdag när vi tar del av sakramentet till minne av honom, så att vi kan bli hela och bli ett med honom. ■

SLUTNOTER

1. L Tom Perry, ”När Herrens nattvard nu vi tar”, *Liahona*, maj 2006, s 39–40, 41.
2. L Tom Perry, *Liahona*, maj 2006, s 39.

FÖRBEREDD FÖR SAKRAMENTET

- Vi klär oss lämpligt och har lämpliga skor på oss, för att visa att vi förstår förrättningens helighet.
- Vi kommer till sakramentsmötet med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande.
- Vi sitter tysta i god tid innan mötet börjar.
- Vi kommer med en anda av bön, ödmjukhet och hängivenhet.
- Vi ber och mediterar och begrundar Frälsarens mission och vår värdighet att ta del av sakramentet.
- Vi sjunger sakramentspsalmen tillsammans.
- Vi begrundar betydelsen av att förnya våra förbund.
- Vi läser inte böcker eller tidningar medan sakramentet välsignas och delas ut.
- Vi varken viskar eller skickar sms.
- De prästadömsbärare som hjälper till är välvärdade och har vit skjorta och slips. De förbereder, välsignar och delar ut sakramentet i en anda av värdighet och vördnad.
- Prästadömsbärarna uttalar sakramentsbönerna långsamt och tydligt.

Från äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Sakramentsmötet och sakramentet", *Liahona*, nov 2008, s 17–20.

SÄTT familjen främst

Jag visste att vi inte kunde fortsätta med vårt fullspäckade schema mycket längre till. Vad kunde vi ändra på?

Krista Schmitz

Det var en ny vecka och jag tittade med bävan på familjeschemat. Hur skulle vi hinna med allt vi planerat?

Jag kastade mig in i arbetet, gjorde mitt bästa för att arbeta som volontär i skolorna, ta barnen till sina olika idrotter och klubbar, laga mat åt alla mitt upp i alltihop och förbereda mina lektioner för det tidiga morgonseminariet varje dag. Min make ilade runt för att komma till jobbet och till kyrkans möten, besöka församlingsmedlemmar och träna ett fotbollslag. Vi försökte verka med iver för goda saker och vara aktiva i kyrkan, men det fattades något. Många familjer kan klara av ett flertal aktiviteter, men det fungerade inte för oss: Det hektiska schemat tärde på familjens krafter.

Medan jag funderade över problemet började jag lägga märke till hur ofta vi fick säga nej till barnen när det gällde sådant som de ville ha och behövde få av oss. Det oroade mig och jag började fundera över vad som kunde göras.

Jag vände mig till skrifterna. När jag läste i Mormons bok kom jag till kung Benjamins predikan. Han säger: "Och se till att allt detta sker med visdom och ordning, ty det krävs inte att någon löper fortare än han har krafter till. Och vidare är det nödvändigt att han är flitig så att han därigenom kan vinna priset. Därför måste allt göras med ordning." (Mosiah 4:27)

Priset vi ville ha var en lyckligare och mer enig familj. Vi ville ha mindre stress och mer glädje, men vi var helt klart inte inne på en väg som ledde till sådana priser.

Vi var flitiga men åstadkom inte särskilt mycket. Vi förberedde *allt* i stället för *allt som behövs*. Jag bad om vår situation men till en början kom inget svar.

Livet gick vidare som vanligt. Mina kallelser krävde min uppmärksamhet, jag kände att disken behövde diskas och alla *behövde få skjuts* till sina aktiviteter. När jag förberedde mig för seminariet varje dag började jag få svaren jag sökte från våra nutida profeter och ledare. Jag fann ett tal av president Spencer W Kimball (1895–1985) där han uppmuntrade medlemmarna att ha hemafton. Han sade: "Men i vår tid har Herren på nytt erbjudit sitt tidlösa program som utlovar att världen kan återvända till ett förnuftigt levnadssätt, till ett sant familjeliv och till ömsesidigt beroende i familjen. Det är att återinsätta fadern på hans rättmätiga plats som familjens överhuvud, att ta hem modern från umgänges- och arbetslivet och få bort barnen från gränslös underhållning."¹

Jag insåg att regelbundna hemaftnar var något av det första som fått ge vika i vår stressade livsstil. En kort tid senare läste vår biskop upp ett brev på sakramentsmötet från första presidentskapet som påminde oss om att välja våra aktiviteter klokt och inte låta det goda vi gör komma i vägen för hemafton.

När min man och jag pratade om det här rådet insåg vi

att många av våra aktiviteter var roliga men inte nödvändiga och att vi kunde vinna på att skära ner lite. Vi gjorde listor över våra aktiviteter och satte dem under kategorier som "behövs", "behövs inte" och "behöver förbättras".

När vi gick igenom våra listor tänkte vi på våra barns känslor. De flesta av aktiviteterna vi funderade på att ta bort var sådant som de höll på med, som idrott och klubbar. Vi bestämde oss för att ha en hemafton och prata igenom det här med barnen. När vi pratade om problemet med barnen blev vi förvånade över att de mycket hellre ville vara med oss än att vi var tränare för deras lag eller ordförande i deras klubbar.

Den här insikten ledde till att vår "familjeklubb" föddes.

När vi väl hade fullgjort våra plikter i befintliga aktiviteter, anmälde vi oss inte till några nya. De kvällar när vi inte har några uppgifter i kyrkan kommer min make hem och säger: "I kväll har vi "familjeklubben!" och barnen skyndar sig att göra sina läxor och hushållssysslor så att vi kan göra något tillsammans.

Våra barn tycker om att göra olika projekt, särskilt med

sin pappa. En kväll byggde de en dator av överblivna delar. Ibland tar alla på sig verktygsbälte och lagar saker och ting i huset. Poängen är att vi har tid, energi och en önskan att vara tillsammans.

Jag har också mer tid att vara med barnen och laga fler näringsrika måltider till familjen. I familjeklubben behöver vi inte springa runt och splittra familjen bland olika aktiviteter eller äta ute. Ingen verkar sakna det jäktiga livet eller snabbmaten. Vi tycker så mycket om att vara tillsammans att barnen inte längre vill vara så engagerade i andra fritidssysselsättningar.

Vi har återinfört hemafton och daglig familjebön. Vi städar också tillsammans, har enskilda skriftstudier och har fritidsaktiviteter med familjen. Vi förstår att när barnen blir äldre så kommer de helt naturligt att ha fler aktiviteter. Vi lägger till dem när det behövs, men till dess gläds vi åt varje minut vi har i familjeklubben. ■

SLUTNOT

1. Spencer W Kimball, "Home: The Place to Save Society", *Ensign*, jan 1975, s 4.

SKÄR AV REPET!

En kall lördagsmorgon när jag var 12 år bad pappa mig starta traktorn så att vi kunde köra lite hö till några hungriga hästar. Det var så kallt att motorn bara gick runt några varv innan batteriet dog. När jag talade om det för pappa sade han att jag skulle sadla Blue och knyta fast

släden vid sadeln så att vi kunde dra några

När pappa höll på att förlora medvetandet ropade han till mig att springa efter hjälp.

höbalar till hästarna så att de klarade sig tills vi fick traktorn att starta.

Blue, vår fullblodsavelshäst, var i sina bästa år. Det var ett vackert, kraftfullt djur. Jag minns hur han gjorde krumsprång och ville ut på en härlig ridtur.

Vi lade två höbalar på 40 kilo vardera på släden, pappa satt upp på Blue och så gav vi oss av. Jag gick bakom släden för att hålla den i balans. Vi kom snart till stigen som ledde till vinterbetet.

Allt gick bra tills vi

kommit en tredjedel av vägen. Snön hade bildat djupa drivor och jag såg att snön packade ihop sig framför medarna. När selen drogs åt om Blue fick han svårt att andas. Plötsligt reagerade han.

Han snurrade runt två eller tre gånger och försökte lätta trycket över bröstet. Pappa försökte snabbt sitta av men kanade ner på sidan av hästen. Det hela förvärrades av att Blue tappade fotfästet på isen under snön, och han föll på sidan och fick pappa under sig.

Pappa höll på att förlora medvetandet men han ropade till mig att springa och hämta hjälp hos farbror Carl. Det innebar att jag måste krypa igenom två stängsel och springa över ett stort fält för att få hjälp.

När jag vände mig om och skulle ge mig i väg hörde jag en röst säga: "Gå inte. Skär av repet!"

Jag lydde snabbt och drog upp min scoutkniv ur fickan.

Jag hade skurit i repet en liten stund när Blue plötsligt reste sig upp och galopperade i väg. Repet gick av och pappa kunde göra sig fri från repet i stället för att kanske släpas med och dött. Jag sprang fram till honom.

Pappa kvicknade till, ställde sig upp och försäkrade mig om att han mår bra. Sedan gick vi för att leta efter Blue, skottade bort snö framför

släden, knöt fast repet igen och gav oss åter i väg mot betesmarken. Vi matade hästarna och återvände hem.

Normalt sett lydde jag min far utan att tveka, och jag var redo att springa den långa vägen till min farbrors hus för att hämta hjälp. Men hans hjälp skulle ha kommit för sent. Andens röst, däremot, kom i precis rätt tid. ■
Gerald G Hodson, Utah, USA

MITT LÖFTE TILL HERREN

För flera år sedan gick min familj igenom en svår period. Mina föräldrar hade separerat och vår familj började glömma Guds kärlek.

Som tur var såg en av mammas vänner vårt behov av att komma närmare Gud och presenterade oss för heltidsmissionärerna. När de undervisade oss om evangeliet insåg vi att Gud hade en plan för oss och att han inte hade övergett oss, trots alla våra prövningar. När vi förstod de här principerna bestämde mamma, min syster och jag oss för att döpas.

När vi besökte söndagsmötena stärktes vårt vittnesbörd om evangeliet. Jag fick snart en önskan att verka som heltidsmissionär. Men det var inget lätt beslut för det var jag som var mannen i huset. Mamma behövde min hjälp. Dessutom började jag få många erbjudanden om jobb och antogs till flera universitet. Jag bestämde mig för att be Gud om hjälp och vägledning.

När jag hade bett gick jag till

skrifterna och hittade följande verser:

”Därför skall din familj leva.

Se, sannerligen säger jag dig:

Lämna dem endast en kort tid och förkunna mitt ord, och jag skall bereda en plats för dem.” (L&F 31:5–6)

I det ögonblicket kände jag Anden starkt och visste att det jag hade läst var min himmelske Faders ord till mig.

En kort tid efter den upplevelsen fick jag min missionskallelse. Innan jag avskildes till heltidsmissionär lovade jag min himmelske Fader att jag skulle göra hans vilja som missionär — att jag skulle arbeta flitigt och offra allt för honom. Den enda välsignelse jag bad om var att få se min familj tillsammans igen en dag.

Mitt första år som missionär var jobbigt, men min kamrat och jag arbetade av hela vårt hjärta. Ungefär vid samma tid fick jag ett underbart brev från mamma där hon berättade att pappa hade kommit hem! Jag mindes då vad jag hade lovat Gud och jag kom ihåg

Mitt första år som missionär var jobbigt, men min kamrat och jag arbetade av hela vårt hjärta. Ungefär vid den tiden fick jag ett underbart brev från mamma!

hans löfte i Läran och förbunden: ”Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.” (L&F 82:10)

Det har gått flera år sedan jag var ute som missionär. I dag kan min familj och jag fortfarande känna glädje i evangeliet och genom våra förbund med Gud. Jag vet att han lever. Jag vet att han älskar oss. Jag vet att han sände sin Son för att frälsa oss. Jag vet också att när vi lovar Herren något och trofast håller de löftena så är han trofast mot oss. ■

Juan Manuel Magaña Gómez, Guerrero, Mexiko

HADE JAG STULIT FRÅN GUD?

Några veckor efter mitt dop vid trettio års ålder sade presidenten för vår gren i Piura i Peru att han ville intervjua mig för att avgöra om jag var värdig att ta emot aronska prästadömet. När jag hade satt mig ner bad president Jorge García en bön. Sedan frågade han mig: "Tror du på Gud?"

"Ja", svarade jag.

"Håller du Vidsordsordet?"

"Ja", svarade jag igen.

"Håller du kyskhetslagen?"

"Ja."

Dittills hade jag svarat med tillförsikt, men så kom nästa fråga: "Betalar du ett fullt tionde?"

Jag var mållös. Jag kunde se framför mig illustrationen missionärerna hade visat mig när de höll lektionen om tionde. De hade sagt att en tiondel av vår inkomst tillhör Herren.

Sedan hörde jag en annan fråga:

"Undervisade inte missionärerna dig om tiondelagen?"

"De undervisade mig om den", svarade jag, "men jag betalar det inte."

"Jag är ledsen", sade president García efter en stund, "men du måste betala tionde för att få ta emot prästadömet. Börja nu och betala Herren ditt tionde."

Jag lämnade hans kontor i djupa tankar. Efter att senare samma dag ha läst om tiondelagen gick jag till mitt rum, knäböjde på golvet och började

"Käre himmelske Fader, om jag har stulit från dig genom att inte betala mitt tionde så ber jag dig förlåta mig."

be. "Käre himmelske Fader, om jag har stulit från dig genom att inte betala mitt tionde så ber jag dig förlåta mig. Jag lovar att jag aldrig mer ska låta bli att betala det."

Följande söndag i kyrkan bad jag grens-presidenten om en ny intervju. Jag sade att jag kände att Herren hade förlåtit mig och att han hade accepterat mitt

beslut att betala tionde, vilket jag började göra samma dag. "Är jag värdig att ta emot prästadömet?" frågade jag.

"Ja", svarade han. "I dag ska jag förlåna dig aronska prästadömet och ordinera dig till diakon."

I dag har jag ett starkt vittnesbörd om tionde och om de stora välsignelser som kommer när man betalar det. I otaliga intervjuer sedan den där söndagen för över 35 år sedan har jag glatt kunnat svara ja när mina ledare har frågat mig om jag betalar ett fullt tionde! ■

Hildo Rosillo Flores, Piura, Peru

DE ÄR ALLA MINA

"Är alla de här dina?"

Det är en fråga jag ofta får höra, så jag blev inte förvånad när en kvinna bakom mig i kön i mataffären ställde den. Jag tittade på mina sex- och femåriga döttrar som stod på var sin sida av den fullproppade vagnen. Minstingen svängde på benen längst fram i vagnen och min fyra månader gamla bebis satt fastbunden på min mage.

"Ja, de är alla mina", sade jag och log.

Ända sedan min make och jag bildade familj har våra val om hur många barn vi ska ha och när vi ska ha dem ofta blivit ett allmänt samtalsämne. Beslutet att ha vårt första barn var inte logiskt, åtminstone inte enligt världens normer. Vi hade båda

nyss fyllt tjugo. Min make hade just tagit examen från college och letade efter ett "riktigt" jobb. Vi hade magra inkomster och inga försäkringar. Ändå hade vi fått ett otvivelaktigt intryck av att det fanns andar som ivrigt väntade på att få komma till vår familj, så vi gick vidare med tro.

Vi välsignades med ett problemfritt havandeskap, en vacker liten flicka och ett fast jobb med möjlighet till befordran. Jag var tacksam att jag kunde stanna hemma med min dotter och de tre barn som sedan kom. Alla kom till vår familj efter starka gudomliga intryck om att tiden var inne, men det gjorde det inte lättare att förklara för andra varför vi ville ha så

många barn, och så tätt.

Många av kommentarerna jag får ifrågasätter mitt omdöme: "Varför så många?" "Inser ni inte hur mycket ett barn kostar tills det fyller 18?" "Kan ni verkligen ge varje barn den uppmärksamhet och de möjligheter han eller hon behöver? Och, naturligtvis: "Är ni inte klara snart?"

Jag hoppas att vi *inte* är klara, fastän tiden med småbarn är intensiv och oerhört prövande fysiskt, känslomässigt, intellektuellt och andligt sett. Det finns dagar när barn behöver matas, blöjor behöver bytas, bebisar behöver lugnas och näsor behöver torkas — allt på en och samma gång.

I sådana ögonblick tvivlar jag på mitt förstånd och undrar vad det är jag håller på med. Sådana dagar verkar världens röst skratta hånfullt som om den ville säga: "Vad var det jag sade!"

Men vad tacksam jag är i sådana stunder för Jesu Kristi evangeliums lära och för det värde som sätts på familjen. Varje dag litar jag till evangelieprinciper som forntida och nutida profeter har undervisat om för att veta att mitt arbete som mamma — och det *är* arbete — är det viktigaste jag kan göra i mitt liv och att det är värt varje ansträngning. Som svar på innerliga böner får jag dagligen gudomlig hjälp med att göra det jag blivit ombedd att göra i mitt hem. Genom sin innerliga omsorg blandar vår kärleksfulle himmelske Fader dagar av total utmattning med stunder av jublande glädje.

Till kvinnan i mataffären och till andra som undrar varför jag helgar mitt hjärta och min själ åt att uppfostra barn säger jag därför stolt: "Ja, de är alla mina — och det säger jag tacksam, helhjärtat och utan tvekan!" ■

Karsen H Cranney,
Kalifornien, USA

Många av kommentarerna jag får om varför jag har så många barn, och så tätt, ifrågasätter ofta mitt omdöme.

Väx upp ÅT HERREN

Kathleen H Hughes

Verkade som första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap från 2002 till 2007

Medan jag ännu en gång läste igenom Mormons bok kom jag till kapitlet i Helaman där vi läser om Helamans söner: ”Och det hände sig att han fick två söner. Han gav den äldste namnet Nephi och den yngste namnet Lehi. *Och de började växa upp åt Herren.*” (Helaman 3:21; kursivering tillagd)

De här pojkarerna kände, älskade och tjänade Herren inte bara under sin uppväxt utan höll sig kvar på den vägen i hela sitt liv. Det är åt den här tanken — detta att förbli trofast och hålla ut — som jag vill ägna mitt tal.

Du kanske är den första i din släkt som har tagit emot

evangeliet, och jag kan tänka mig att du upplevde en andlig längtan under din uppväxt. Vi växer alla upp och lämnar förr eller senare de platser där vi fått vård och omsorg. Jag bodde hemma när jag gick på college och det var först när jag började undervisa och mina föräldrar flyttade som jag var tvungen att börja växa upp och klara mig på egen hand.

Den här övergångsperioden är ofta en avgörande tid i fråga om vår hängivenhet mot evangeliet. Världen erbjuder både uppenbara och smygande lockelser. Vi behöver hela tiden fråga oss själva vad vi gör med vår ande. Vårdar vi det gudomliga inom oss eller hindrar våra handlingar Anden från att bli den dominerande kraften i vårt liv?

Det krävs inte mycket tid och

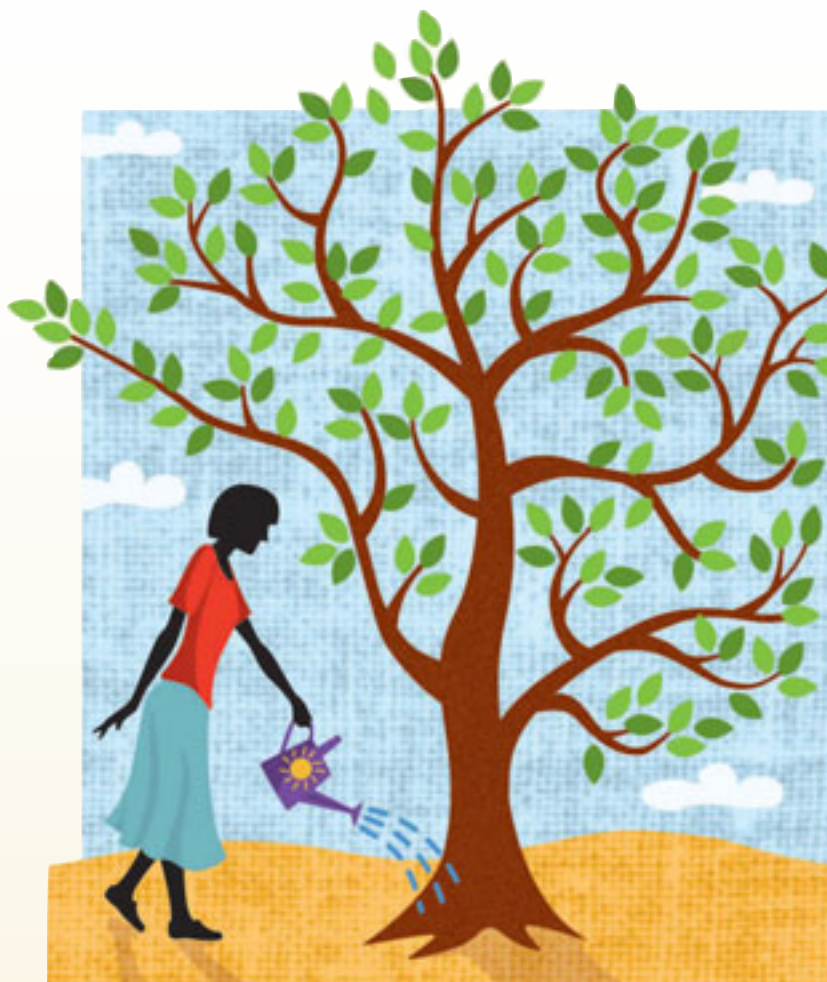
kraft för att leva orättfärdigt, som vi ser av det som hände folket i Mormons bok. I de första kapitlen i Tredje Nephi ser vi att nephiterna till största delen är moraliskt fördärvade. Lamaniterna, som hade blivit den rättfärdigare gruppen, avfaller också. Mormon skriver:

”De hade många barn som växte upp och började bli vuxna, *så att de rådde sig själva*, och de förleddes ...

Och på så sätt blev även lamaniterna drabbade och började avta i sin tro och rättfärdighet på grund av det uppväxande släktets ogudaktighet.” (3 Nephi 1:29–30; kursivering tillagd)

Vi måste vara på vår vakt så att vi inte ”råder oss själva”. Det är intressanta ord. De antyder för mig att de såg till sig själva först och hängav sig åt sådant som profeterna hade varnat dem för. De gav efter för Satans frestelser och lockelser. Vid någon tidpunkt i livet måste var och en av oss välja att ta till oss tron eller att ”[nedsjunka] i otro” eller att ”medvetet [göra] uppror mot Kristi evangelium”. (4 Nephi 1:38)

Jag önskar att jag kunde säga att det fanns en underkur som gjorde så att vi inte gav efter för de här lockelserna, men det

När vi mognar och växer fysiskt behöver vi se till att vårda det gudomliga inom oss. Våra handlingar bör inbjuda Anden att bli den dominerande kraften i vårt liv.

finns det inte. Men det finns ett mönster som, om vi följer det, kan göra så att vi känner oss trygga och förblir trofasta när vi en gång har valt vår Faders plan.

I Fjärde Nephi får vi lära oss om dem som förblev trofasta och vars vittnesbörd stärktes. ”De fortsatte att fasta och be och att ofta komma tillsammans, både för att be och för att höra Herrens ord.” (4 Nephi 1:12) Bön och fasta är alltså de första delarna av det här mönstret. För mig är möjligheten och välsignelsen att be en av de mest trösterika delarna av Jesu Kristi evangelium.

Vi befinner oss ofta där vi inte kan be högt, men som Amulek lär i Alma 34:27, kan vi låta våra hjärtan ”vara vända till honom i ständig bön”.

Tillsammans med bön har fastan makt att sätta himlen i rörelse på direkta och betydelsefulla sätt. Ibland kan fasta leda till förnyad hälsa och styrka för kroppar som försvagats av sjukdom. Ibland kan den öppna sinnen och hjärtan hos personer så att de hjälper andra som är i nöd. Ibland kan den göra så att torka och hungersnöd upphör. Och under alla omständigheter kan fasta ge oss frid — den

frid som gör att vi vet att Herren känner oss, känner till våra behov och känner vårt hjärta.

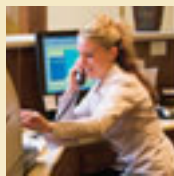
Nästa del av mönstret är att de träffades ofta, ”både för att be och för att höra Herrens ord”. På många platser är det mycket svårt att överhuvudtaget ta sig till kyrkan och det kräver stora uppoffringar i fråga om tid och tillgångar. Och ändå gör miljontals trofasta medlemmar runtom i världen det varje sabbatsdag.

Jag vill lägga till något mer till det här mönstret — något som jag tror kan göra mycket för att vi ska hålla oss kvar i evangeliet. Jag talar om templet. Liksom vi tar del av sakramentet varje vecka för att förnya våra dopförbund med Herren påminner vårt tjänande i templet oss om betydelsen av våra förbund där och stärker oss i vår strävan att övervinna världens ondska.

Genom att be och fasta, träffas ofta för att be och lyssna på Guds ord, besöka templet och (jag hoppas det är självklart) studera skrifterna, skapar vi ett mönster som vi kan och bör följa om vi vill hålla oss trofasta och växa upp åt Herren. ■

Från ett tal vid ett andligt möte på Brigham Young-universitetet-Idaho den 29 april 2008. För hela texten på engelska, gå till <http://web.byui.edu/DevotionalsandSpeeches>.

Att de må växa upp till dig:

VUXENLIVETS RIKTMÄRKEN

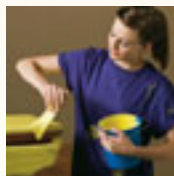
Wendy Ulrich och Christine S Packard

Wendy Ulrich, Ph D, är psykolog. Christine Packard är licensierad terapeut. De arbetar regelbundet med unga vuxna och är föräldrar till unga vuxna.

Under invigningsbönen för templet i Kirtland bad Joseph Smith att de som tjänade i templet skulle "växa upp till dig och förlänas den Helige Andens fullhet och organiseras enligt dina lagar och beredas till att ta emot allt som är nödvändigt". (L&F 109:15; kursivering tillagd)

Vi har lärt oss genom upplevelser i vårt arbete att ge råd åt ungdomar i kyrkan när de känner sig osäkra på vad som krävs för att växa upp, och särskilt för att växa upp till Herren. Genom att begrunda vad det innebär att vara vuxen, kan alla unga vuxna, oavsett om de är ensamstående eller gifta, konstruktivt arbeta på att bli vuxna och inte bara bli äldre. Här följer några av vuxenlivets viktigaste riktmärken.

1. Skaffa sig en vuxens känsla av livsuppgift

Det kan vara en utmaning att skapa en känsla av att ha en livsuppgift och att välja yrkesbana. Vuxna får klarhet i vilken utbildning och vilket yrke de ska välja genom att pröva olika riktningar, ställa frågor, arbeta som frivilliga eller i nybörjarpositioner för att få erfarenhet, och genom att överväga vad de tycker är roligt och vad som ger energi. När vi förbereder oss på det här sättet, fastän vi är osäkra, får vi en känsla av kompetens och vårt beroende av andra minskar.

2. Upprätta personliga mål och rutiner

Vuxna får uppleva tillfredsställelsen av att sätta upp mål, utöva disciplin, glädjas åt själva vägen, etablera dagliga rutiner och mönster och fastställa en kurs i livet som överensstämmer med

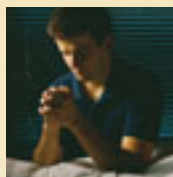
deras innersta värderingar. Mål och rutiner hjälper människor att förhindra depressioner och frestelser och att navigera mellan de områden av kvicksand som motpolerna leda och omåttlig stress utgör. När vi lär oss att ihärdigt arbeta vidare med en svår uppgift får vi uppleva glädjen av att få det vi önskar oss mest, inte bara det vi vill ha just nu.

3. Ansvara för den egna kroppen

Positiva sätt att verkligen göra anspråk på den gåva som kroppen är omfattar egen hälso- och tandvård, hårvård, motion, näringsrik mat och tillräcklig sömn. Ansvar för den egna kroppen innebär att vi tar ansvar för vår hälsa och vårt välbefinnande.

4. Ökat ekonomiskt oberoende

När vår förmåga att tjäna och hantera pengar ökar, säkrar vi

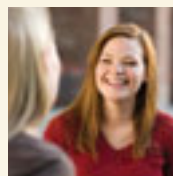
både vår ekonomiska framtid och kan skaffa sådant som vi behöver just nu. Unga vuxna kan ha nytta av att lyssna på råd från sina föräldrar och ledare om att betala tionde, budgetera, investera, spara en del av inkomsten och förstå skulder.

5. Skapa ett hem

När vi blir äldre kan vi skapa ett hem som återspeglar vår smak, livsstil och personlighet. Det känns otroligt bra att ha en egen vrå — oavsett om det är ett hörn i ett rum för våra böcker eller verktyg eller en lägenhet eller ett hus. När vi skapar ordning och skönhet i vår omgivning så deltar vi i Skaparens skapelseprocess.

6. Utveckla andra relationer

Äktenskap och föräldraskap är tydliga övergångar till vuxenlivet. Men ensamstående vuxna kan också "växa upp" när det gäller andra relationer. Inget kan ersätta idealet äktenskap och barn, men ensamstående kan glädjas åt relationer till syskon, kusiner, vänner, medarbetare, grannar och församlings- eller grensmedlemmar. Vänner kan ge en känsla av kontinuitet, regelbunden interaktion och ömsesidig omsorg.

7. Utveckla större social förmåga

Att ta initiativ till vänskap, tacka ja till inbjudningar från andra och umgås med personer i olika åldrar är alla färdigheter som hör till vuxenlivet. När vår förmåga att bry oss om andra människor, arbeta oss igenom konflikter och verkligen öppna oss för andra ökar, kan vi börja känna meningsfull samhörighet med andra.

Vissa unga vuxna får ångest i sociala situationer. De kan ta sin tillflykt till alkohol, droger, pornografi, ätstörningar eller andra ohälsosamma vanor för att avleda tankarna eller skydda sig mot den här rädslan. Genom att lära sig samtala, gradvis stärka vänskapsband och lösa konflikter med andra kan man övervinna sin sociala oförmåga.

8. Engagera sig i samhället

Unga vuxna kan utöva ett gott inflytande i världen. Genom att engagera sig i samhällstjänst, bjuda ut någon på middag, bjuda hem andra, göra hem- eller besökslärarbesök, gå med i ett idrottslag och sköta sina kallelser i kyrkan, kan man göra sitt eget liv — och andras — rikare och mer meningsfullt.

9. Stödja nästa generation

Vi vet att människor verkligen är vuxna när de övergår från att

vara någon som *tas* om hand till att bli någon som *tar* om hand. Unga vuxna blir till välsignelse för andra genom att överföra sin kunskap, erfarenhet och omsorg till nästa generation. Regelbundna aktiviteter med syskonbarn, barn i grannskapet eller primär- och ungdomsklasser uppmuntrar till relationer som är meningsfulla för båda generationerna. Vi stödjer också nästa generation genom att hjälpa nyanställda på jobbet, bidra inom vårt yrke, vara missionärer eller lära känna personer som undersöker kyrkan.

10. Tillväxa i fråga om andligt ansvar

När vi skapar vuxna rutiner klargör vi våra prioriteringar i fråga om bön, skriftstudier och tjänande i kyrkan och i templet. I templet betonas betydelsen av familjen över och mellan generationer. Vi får också klart för oss att Gud relaterar till var och en av oss som enskilda. När vi är värdiga en tempelrekommendation innebär det att vi är välkomna till Guds hus, där vi kan fortsätta att "växa upp" till honom. ■

Visar vägen

När barnen i familjen Calderón blev medlemmar i kyrkan visade de vägen till stora förändringar för sin familj.

Melissa Merrill

Kyrkans tidningar

Barnen i familjen Calderón påbörjade en stor förändring för familjen. Jared, 15 år, var den förste som blev medlem i kyrkan. Efter ett år blev hans syster Angie, 13 år, också medlem. Deras föräldrar blev medlemmar i kyrkan tre år efter Angies dop.

Först hade den här familjen från Costa Rica ingen aning om hur mycket Jesu Kristi evangelium skulle förändra deras liv. En släkting berättade för dem om kyrkan år 2002, och under många månader därefter bjöd familjen Calderón regelbundet hem missionärerna så att de fick lära sig mer. Medan familjen gjorde det upplevde de en förvandling — en sann omvändelse.

Ett rikare andligt liv

Innan familjen blev medlemmar i kyrkan var föräldrarna bekymrade över att Jared och Angie inte fick tillräcklig moralisk och andlig undervisning i en värld som ser ner på religion.

Familjen Calderón upptäckte att evangeliet hade svaren på problemen de ställdes inför. "När vi fick kunskap om evangeliet och började tillämpa dess lärdomar förändrade den kunskapen vårt sätt att leva", säger broder Calderón. "Vi fick lära oss vilka vi är och hur vi kan återvända till vår himmelske Fader. Tack vare det vi fann har vi levt ett rikare andligt liv."

Det var inte alltid lätt att snabbt ta till sig det de fick lära av missionärerna, men när de prövade evangelieprinciperna fick de ett vittnesbörd om dem. "Allteftersom vi lärde oss mer om evangeliets normer", säger syster Calderón, "försökte vi hålla oss inom värdighetens gränser. Jag slutade dricka kaffe. (Och jag drack mycket kaffe innan dess!) Vi satte upp mål som familj om att inte svära, att tala vänligt till varandra och efterleva andra bra principer.

"Den största uppoffringen vi gjorde var vår stolthet", fortsätter hon. "Vi behövde lära oss ödmjukhet, och när vi försökte att leva på ett ödmjukt sätt fick vi många välsignelser och

upplevde stora framsteg som enskilda, som ett par och som familj.”

Beslutet att döpas

Jared Calderón var den första i familjen som blev medlem i kyrkan. Han döptes i juni 2003. Angie döptes därefter i juli 2004. Deras föräldrar döptes i april 2007. Och slutligen, en kort tid efter det att James, den yngsta medlemmen i familjen Calderón, hade fyllt åtta år 2007, döptes han också.

Sedan började familjen förbereda sig för fler förbund och förrättningar i templet. ”Vi visste att dopet bara var första steget”, säger syster Calderón. ”Vi satte upp ett mål om fortsatta framsteg, bland annat att vi skulle komma till templet och beseglas som familj så att vi en dag kan bo hos vår himmelske Fader.”

Med blicken riktad mot templet

När familjen förberedde sig för tempelbeseglingen bad och fastade de. Jared utförde också dop för döda flera gånger. Den 10 maj 2008 beseglades familjen i templet i San José i Costa Rica.

Jared minns hur han kände sig den dagen. ”Anden var mycket stark när jag kom in i beseglingsrummet. Det kändes

Jared (till vänster) var den första i familjen Calderón som blev medlem i kyrkan 2003. Hans syster Angie (nedan), blev medlem ett år senare. Deras föräldrar och yngre bror blev medlemmar 2007.

så rätt att vara där med familjen”, säger han.

Hans bror James minns att han fick vänta länge innan han kunde komma in i beseglingsrummet, men han säger att det var värt det: ”Jag kände mig mycket glad och lycklig. Jag känner mig fortfarande glad för jag vet att jag kan vara med min familj för evigt.”

Förbundens inflytande

Familjen gjorde många förändringar i sitt liv för att förbereda sig för templets förrättningar, och de har upptäckt att förrättningarna faktiskt *förändrar dem*. Angie minns till exempel att hon sade till sin mamma, innan familjen hade blivit besegrad, att hon inte ville gifta sig i templet. ”Jag förstod inte vad löftena handlade om då”, säger hon. ”Nu ser jag det hela i ett större perspektiv och jag har ett större mål. Jag vill gifta mig i templet. Jag vill ha en egen familj en dag och kunna leva med dem för evigt.”

En annan förändring Angie har märkt är att hon har en större önskan

att släktforska och utföra tempeltjänst för sina avlidna förfäder. Hon och hennes mamma besöker det släkthistoriska biblioteket i deras möteshus för att söka efter namn. Angie känner stor kärlek till sina förfäder. Hon är alltid villig att släktforska.

Jared har också märkt en förändring i hur han behandlar sin familj. Han förklarar: ”När man kommer till templet ser man saker och ting tydligare. Jag har känt Anden vägleda mig till att behandla mina föräldrar och syskon bättre, att ha en bra relation till dem. Det har funnits stunder när jag har varit arg och övertygad om att den andra personen hade fel, men när jag tänker på att vi är en evig familj inser jag att det inte är värt besväret att bråka om småsaker.

”Dessutom”, tillägger han med ett ironiskt leende, ”om jag ska leva med dem för evigt så är det bäst jag vänjer mig vid dem.”

Stor glädje

Familjen Calderón inser att det inte räcker att *ingå* förbund — det är också viktigt att hålla dem. De försöker fortsätta att läsa skrifterna och be tillsammans. De går i kyrkan och utför sina kallelser och stöttar varandra. ”Det är sådant som hjälper oss komma ihåg vad vi har lovat och som ger oss

många välsignelser, både andliga och timliga”, säger syster Calderón.

Familjen har fortsatt och kommer att fortsätta att möta prövningar i livet, men förbunden har gjort stor skillnad när det gäller deras perspektiv. När broder Calderón ser tillbaka på besluten hans familj har fattat känner han stor glädje:

”Allteftersom vi har lärt oss om evangeliet och efterlevt det har vi utvecklat en övertygelse, en förvisning om att det här är Jesu Kristi evangelium, och dess inriktning hjälper oss fatta viktiga beslut på rätt sätt. Vår familj kommer allt närmare Frälsaren. Vi har utvecklats andligt, och vi har aldrig varit så lyckliga i hela vårt liv.” ■

”Vi har aldrig varit så lyckliga i hela vårt liv”, säger broder Calderón om förändringarna som evangeliet har åstadkommit hos hans familj.

Skyddade mot det oväntade

Vi visste att Herren skulle vaka över oss under vår tempelresa. Men vi visste inte hur mycket vi skulle komma att behöva hans beskydd.

Fernando C Pareja

Efter 61 timmars bussresa kom vår ungdomsgrupp fram till templet i Manila i Filippinerna. För att fira templets 20-årsjubileum hade ungdomarna i Davao stav ägnat nio månader åt att förbereda sig för resan. De hade varit med på släktforskningskurser, varit aktivt engagerade i kyrkans aktiviteter, forskat efter och förberett släktnamn och hjälpt till att samla in pengar till resan. Det rådde stor spänning när vi 63 ungdomar klev av bussen den måndagskvällen. Vid gästhemmet hade vi en mycket stor hemafton med musikframträdanden och andliga budskap. Och sedan försökte vi sova.

Under de närmaste två dagarna döptes och konfirmerades ungdomarna för över 2 000 förfäder och gav dem chansen att ta emot det återställda evangeliet. Vi kände oss varken hungriga eller trötta medan vi arbetade timme efter timme i templet. Anden var mycket stark. Det lyste om några av ungdomarna. Andra hade tårar av glädje på kinderna.

Alltför fort var det dags att åka hem. Några minuter in på

vår resa avbröts den fridfulla tystnaden i bussen av polis-sirener. Vi omringades av polisbilar som tvingade bussen att stanna. Sedan såg vi krypskyttar runt omkring oss som siktade framåt. Under de här spända ögonblicken fick vi veta att passagerarna i en buss framför oss hade tagits som gisslan och att polisen använde vår buss som skydd!

Vi ledare gjorde allt för att hålla alla lugna, men några började få panik. Mitt i all förvirring beordrade polisen oss att slänga oss ner på golvet. Efter flera skrämmande minuter hörde vi en man ropa till oss att utrymma bussen. Vi följde uppmaningen och skyndade oss ut ur bussen och in i en tom byggnad i närheten.

I över en timme satt vi i den mörka byggnaden och bad och lyssnade efter gevärsskott. Slutligen fick vi veta att vi kunde gå tillbaka till bussen. Skottlossningen var över. Två gisslan och två rånare hade dödats.

Vi var mycket uppskakade när vi fortsatte vår resa. Men när chocken avtog insåg vi att vi

hade blivit beskyddade. Ingen av oss hade skadats och vi visste att Herrens hand hade varit över oss. Vi kände en gudomlig närvaro och undrade om kanske några av dem som vi hade döpts för var i närheten.

Jag tänkte på skriftstället som lyder: "Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger" (L&F 82:10), och jag var glad att Herren håller sina löften. När vi håller buden och trofast gör våra plikter, bland annat tempeltjänst och släktforskning, är vi värdiga Herrens välsignelser — även hans beskydd när vi behöver det mest. ■

”Hur kan jag övertyga mina vänner om att våra normer verkligen handlar om frihet och inte om begränsningar?”

Det finns så många val vi gör i livet. En del blir rätt och en del blir fel. Vår himmelske Fader har gett oss normer som hjälper oss göra bra val. När vi följer normerna blir vi välsignade och beskyddade. (Se Rom 8:28; Mosiah 2:41; L&F 130:21.) När vi inte följer normerna går vi miste om välsignelserna och kan få både andliga och ibland fysiska skador.

De som följer evangeliets normer ger inte upp sin handlingsfrihet: de *väljer* att göra det som ger dem glädje och inre frid. De vet att olydnad bara ger dem problem — problem som de *väljer* att undvika.

Kyrkans normer som till exempel i *Vägledning för de unga*, är baserade på lärdomar, eller eviga sanningar. Vår kropp till exempel är vår andes tempel. (Se 1 Kor 3:16.) En norm som är baserad på den lärdomen är Visdomsordet: att ta hand om kroppen genom att äta bra mat och undvika vanebildande och skadliga ämnen.

När du följer normerna lever du därför i harmoni med eviga sanningar som vår himmelske Fader har gett oss. ”Och sanningen skall göra er fria.” (Joh 8:32) ■

Lydnad leder till frihet

När jag strävar efter att följa profeternas ord får jag alltid fysiska och andliga välsignelser från Gud. Då får jag större självförtroende när det gäller att göra val, och mina vänner inser att jag har betalat priset i form av lydnad för att uppnå den här större friheten. Vittna modigt om välsignelserna du får som en lydlig medlem i kyrkan. Du övertygar dina vänner genom dina ord och ditt exempel som visar att din handlingsfrihet inte begränsas av att du följer dina normer, men att dåliga val ofta begränsar den. De inspirerade normerna pekar i en riktning som leder till att vi gör bra val och som öppnar många dörrar för oss. Mina vänner vill ofta ha samma frihet.

Äldste Madsen, 21 år, Indonesienmissionen Jakarta

Berätta att du är lycklig

Jag fick också frågor av mina vänner, klasskamrater och till och med av mina lärare i skolan om våra normer. De sade att normerna i vår kyrka är så stränga. I stället för att diskutera med dem bad jag att få lite tid för att berätta allt om kyrkans normer för dem. Jag visade dem helt enkelt att jag är mycket glad och nöjd med att följa våra normer. Jag använde inte våra normer som en ursäkt att slippa vissa skolaktiviteter. I stället gav jag några förslag på skolaktiviteter som följer kyrkans normer. Jag berättade också för dem om fördelarna med att följa normerna.

Ailyn L, 19 år, Davao, Filippinerna

Bjud med dina vänner till en aktivitet

Vår himmelske Fader har gett alla sina barn handlingsfrihet. Våra normer skiljer sig från världens, och därför tror vi många gånger att vi inte får göra vissa saker. Men vi har förmågan att välja, och vi bör alltid välja det som är bäst för oss så att vi inte skadar vår kropp och vår andliga tillväxt.

Inbjud dina vänner till en aktivitet i kyrkan och visa dem hur vi kan göra mycket som är sunt och roligt utan att kompromissa med våra normer. Försök att alltid vara i samklang med den Helige Anden så blir det lättare för dig att fatta rätta beslut och vara ett gott föredöme.

Amanda V, 18 år, Curitiba, Brasilien

Gör vad är rätt

Förra året hade jag några kamrater som inte respekterade mina normer. De sade att jag var tråkig, att mina normer

inte lät mig vara fri och ha roligt. Jag begrundade, bad och läste skrifterna så att den Helige Anden skulle vara med mig och ge mig större styrka. Sedan bestämde jag mig för att säga till mina kamrater att jag hade roligt på andra sätt — utan att röka och dricka alkohol. De här normerna ger mig stor frihet, större än vad de har eftersom de är beroende av alkohol och tobak. När jag hade sagt det till dem förstod de mig. Ändå bestämde jag mig för att byta kamrater. Jag var ensam en tid men sedan fick jag några kamrater med samma normer som jag och nu känns det bra. Vår himmelske Fader välsignar oss om vi gör det som är rätt.

Belén G, 15 år, Colonia, Uruguay

Normerna är till för vårt välbefinnande

Jag har också kamrater som har den uppfattningen om kyrkans normer. Först tvekade jag att förklara, men jag insåg att de inte skulle förstå om jag inte sade något. Berätta för dem att normerna kommer från Herren för vår själs välbefinnande så att olämpliga inflytanden inte skadar oss. Normer är som instruktioner till ett prov. Om man inte följer dem så får man underkänt. Och på samma sätt som med ett prov kan

man välja att följa normerna eller inte. Så småningom kommer dina vänner att uppskatta hur orubblig du är i att leva efter dina normer och du kommer helt säkert att bli välsignad.

Cleem L, 18 år, Tanjay, Filippinerna

Buden skyddar oss

Bud som kan tyckas vara restriktioner är egentligen skydd. Gud har gett oss riktlinjer för att beskydda oss på alla sätt i livet (kroppsligt, känslomässigt och andligt). Vi vet att en fysisk lag till vår säkerhet är att vi inte ska röra en het spisplatta. Visst, du kan röra vid plattan, men då får du leva med konsekvenserna av brännskadan. Om du väljer att se dåliga filmer eller bryta mot Visdomsordet måste du också leva med smärtsamma "brännsår". Frestelser får oss att flytta fokus från Herren till tillfällig tillfredsställelse, och att bortse från syndens följder. När vi gör ett val väljer vi också en konsekvens, även om det inte var det vi planerade. Som mamma alltid säger: "När man tänker

bryta mot ett bud så har man sin fria vilja och kan få som man vill, men det blir inte som man vill." Den sanna glädjen får jag genom att hålla buden.

Joseph G, 13 år, Utah, USA

BUDEN ÄR TILL FÖR VÅR LYCKA

Buden är inte en börda eller begränsning. Varje bud från Herren gavs för vår utveckling, vårt

framåtskridande och vår tillväxt. Profeten Joseph Smith lärde: "Gud vill att vi skall vara lyckliga ... Han instiftar aldrig en förordning eller ger en befallning till sitt folk som till sin natur inte är beräknad att främja den lycka han avser."

Se äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum, "Vill du gå in i livet, så håll budorden", Nordstjärnan, jul 1996, s 38.

NÄSTA FRÅGA

"Jag känner mig så ensam i kyrkan. Vad kan jag göra för att komma in i gemenskapen?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 mars 2010, till:

Liahona, Questions & Answers 3/10
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Brev kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller ditt brev:
(1) Fullständigt namn, (2) födelsedatum,
(3) församling (eller gren), (4) stav (eller distrikt),
(5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-post accepteras) att trycka ditt svar och fotografi.

Liknelsen om KASSA- VALVET

Äldste Talmage verkade som apostel i 22 år och skrev två böcker för kyrkan som används ofta än i dag: Jesus Kristus och Trosartiklarna. Äldste Talmage gav också ut en samling liknelser, berättelser han hämtat från egna erfarenheter som undervisar oss om evangeliets principer. Följande liknelse publicerades i Improvement Era, okt 1914, sidorna 1108–1109.

Vad är en själ värd? Den är ovärderlig och måste beskyddas.

Äldste James E Talmage (1862–1933)

i de tolv apostlarnas kворum

Bland de senaste nyheterna fanns en rapport om ett rån som inbegrep en del detaljer som är ovanliga i brottslitteraturen. Föremålet för angreppet var kassavalvet i ett varuhus där man sålde smycken och ädelstenar. Att döma av omsorgen och skickligheten varmed de två rånarna hade utformat sin plan var det tydligt att de var mycket dugliga inom sin skamliga bransch.

De hade planerat att gömma

sig i byggnaden och blev inlåsta när de tunga dörrarna stängdes för natten. De visste att det stora valvet av stål och att murverket var av bästa konstruktion och av ett slag som var garanterat inbrottssäkert. De visste också att det innehöll skatter till ett enormt värde. Och de litade på att de skulle lyckas med hjälp av sitt tålmod, sin ihärdighet och sin skicklighet som de hade utvecklat efter många tidigare, men mindre, kassaskåpsinbrott.

De var fullt utrustade med borrar, sågar och andra verktyg som till och med kunde tränga igenom den massiva dörrrens härdade stål, den enda vägen in i valvet. Beväpnade vakter var posterade i korridorerna i byggnaden och alla vägar till valvet var noggrant bevakade.

Hela natten lång arbetade tjuvarna med att borra och såga runt låset vars komplicerade mekanism inte kunde manipuleras ens av någon som kände till kombinationen, innan den i förväg inställda tiden var inne. De hade beräknat att de genom ihärdigt arbete skulle ha tid under natten att bryta upp dörren och ta med sig så många värdesaker som de kunde bära. Sedan skulle de lita till tur, djärvhet eller styrka för att ta till flykten. De skulle inte tveka att döda någon om de stötte på motstånd. Fastän svårigheterna med det arbetet var större än väntat lyckades de skickliga brottslingarna att med hjälp av verktyg och sprängämnen komma in i låset. Sedan drog de undan reglarna och tvingade upp de tunga dörrarna.

Vad fick de se därinne? Tror du att de fick se lådor fyllda med ädelstenar och brickor med diamanter, rubiner och pärlor? Det, och mer, hade de självsäkert förväntat sig att hitta och ta hand om. Men i stället

fanns det ett inre valv med en dörr som var tyngre och mer motståndskraftig än den första, och utrustad med ett mekaniskt lås som var ännu mer komplicerat än det de hade arbetat på så ihärdigt. Metallen som den andra dörren var gjord av var av så hög kvalitet att den förstörde deras fint konstruerade verktyg. Hur mycket de än försökte kunde inte göra så mycket som en repa på dörren.

Deras missriktade energi var bortslösad. Deras stora plan hade gått om intet.

Den yttre dörren till kassa-valvet är som en persons rykte. Den inre dörren är som hans karaktär. Ett gott namn är ett bra försvar, men även om det attackerar och till och med skadas eller bryts ner så är själen som det försvarar i säkerhet, under förutsättning att den inre karaktären är ointaglig. ■

HUR MAN BYGGER UPP EN STARK KARAKTÄR

”**K**araktären upp-
enbarar vad du
ska bli. En stark moralisk
karaktär är följden av
konsekvent riktiga beslut i
livets prövningar och svår-
igheter. Din tro kan leda

dig till att fatta sådana riktiga beslut ...

Karaktärens hörnsten är redbarhet. En värdig karaktär stärker din förmåga att lydigt följa Andens ledning. En rättfärdig karaktär är vad du blir. Den är viktigare än det du äger, det du har lärt dig och de mål du har uppnått. Den gör att man kan lita på dig. En rättfärdig karaktär utgör grunden till andlig styrka. Den gör det möjligt för dig att i prövningarnas stund fatta svåra, ytterst viktiga beslut — och att fatta rätt beslut — till och med när de verkar överväldigande. Jag vittnar om att varken Satan eller någon annan kraft kan försvaga eller förstöra din växande karaktär. Det kan bara du själv göra, genom olydnad.

Vår Faders plan är förunderlig. Ditt utövande av tro bygger karaktären. En starkt karaktär ökar din förmåga att utöva tro. På så sätt ökar din tro på att du ska klara av livets prövningar. Och detta stärkande kretslopp fortsätter. Ju mer din karaktär stärks, desto större förmåga har du att utöva trons kraft.”

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum, ”Trons stödjande kraft i osäkra och prövande tider”, *Liahona*, maj 2003, s 77.

Läs berättelsen på nästa sida som exempel på en ung man som stärkte sin karaktär genom att göra rätt val.

VARFÖR

VILL DU INTE KOMMA PÅ FESTEN?

Jek Toon Tan

Som omvänd till kyrkan i Malaysia, ett land där det finns få kristna, tyckte jag ibland att det var svårt att stå för min tro. En dag i december sade min chef att företaget skulle ha en jubileumsfest i slutet av året som jag förväntades vara

din idiotiska tro?" När han ställde den frågan blev jag rädd. Jag visste att om jag inte drack på festen så skulle jag förlora mitt jobb. Då kom jag att tänka på ett skriftställe: "Jag, jag är den som tröstar er. Vem är då du, att du fruktar för människor som skall dö, för människobarn som blir som torrt gräs, att du glömmmer HERREN, din Skapare, han som spände ut himlen och lade jordens grund"? (Jes 51:12–13)

Jag insåg då att jag skulle frukta Gud, inte mina medarbetare eller min chef. Jag insåg också att mitt syfte på jorden inte är att tjäna pengar utan att växa andligt. Därför svarade jag min medarbetare: "Jag väljer vad jag tror, och du borde respektera det."

Några veckor senare slutade jag på mitt jobb. Sista dagen på jobbet hade jag ett bra samtal med mina medarbetare. Jag förklarade hur Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga skiljer sig från andra kyrkor. Jag berättade för dem om min tro och min önskan att hålla buden.

Omkring en vecka senare fick jag ett annat jobb där jag har bättre betalt än på jobbet jag slutade. Mitt nya jobb ger mig också tid att förbereda mig för att verka som heltidsmissionär.

Den här upplevelsen lärde mig inte bara att jag har möjlighet att återvända till min himmelske Fader en dag om jag håller buden, utan gav mig en försäkran om att oavsett vilka prövningar jag ställs inför varje dag så bereder Herren en väg för mig. (Se 1 Nephi 3:7.) ■

Pressen var stark. Jag var tvungen att välja.

med på. Jag blev orolig och ville inte gå eftersom alkohol på fester var en del av vår företagskultur. Jag visste också att mina medarbetare skulle försöka tvinga mig att dricka.

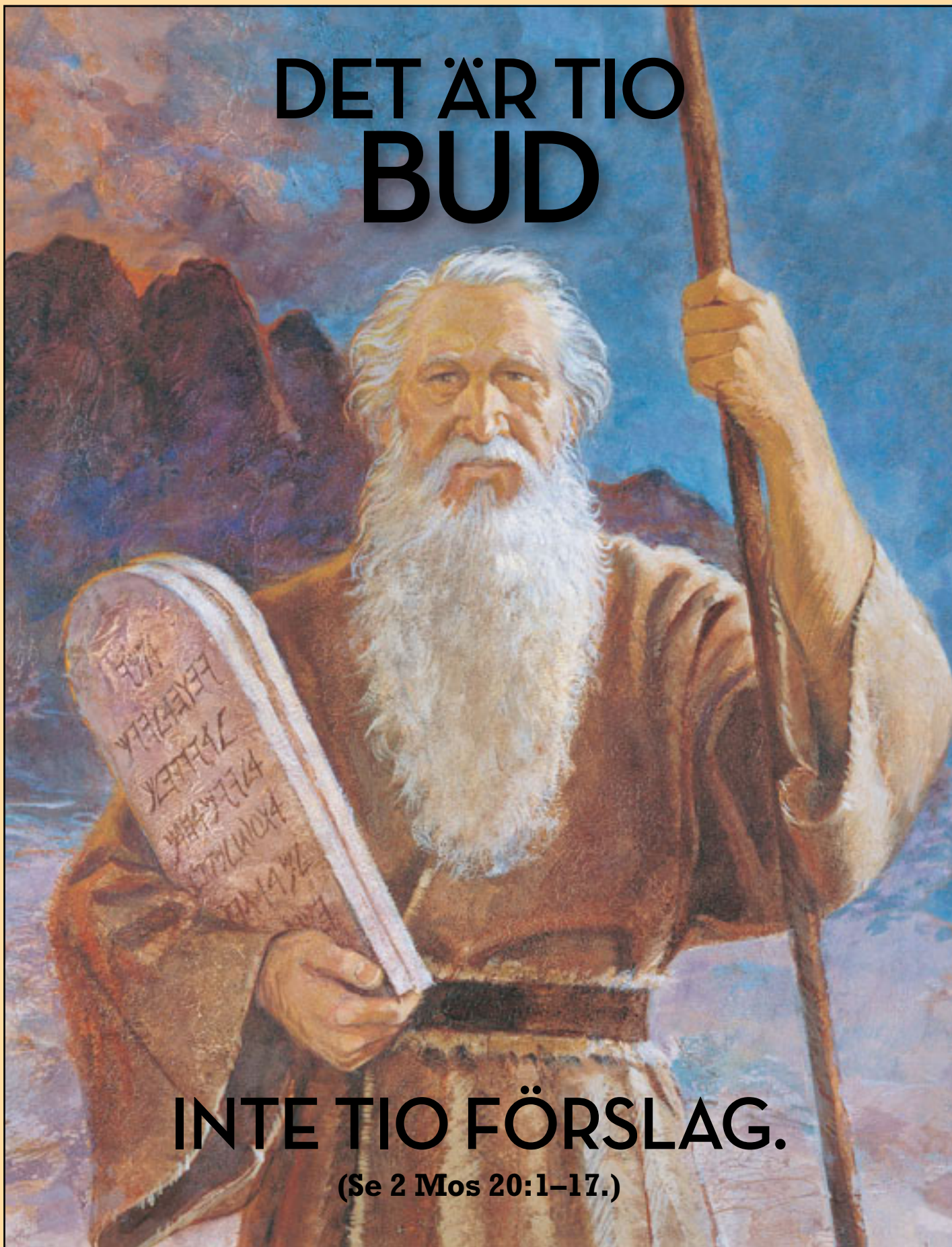
Men chefen insisterade på att jag skulle komma. Jag undrade hur jag skulle kunna klara av det här problemet.

Senare kom en medarbetare fram till mig och frågade: "Varför vill du inte komma på festen?" Jag sade till honom att jag inte drack alkohol på grund av min religiösa tro.

Han svarade ilsket: "Du borde bekymra dig mer för världen du lever i nu, inte för en värld som kanske inte ens existerar. Vill du tjäna pengar eller ge upp jobbet på grund av

DET ÄR TIO BUD

INTE TIO FÖRSLAG.

(Se 2 Mos 20:1-17.)

ÖVNING OCH FÖRBEREDELSE

En söndag blev jag tillfrågad om jag ville spela fiol på sakramentsmötet. Jag var väldigt nervös när jag spelade och mina händer och ben darrade. De andra i församlingen tyckte att jag spelade jättebra men jag

kände att jag kunde ha gjort bättre ifrån mig. Som det står i Läran och förbunden 38:30: "Om ni är redo skall ni inte frukta." Av den här upplevelsen lärde jag mig hur viktigt det är att öva.

Det gäller inte bara

"Om ni är redo skall ni inte frukta."

instrument utan allt i livet. På geometrilektionen, till exempel, förstod jag inte vad det handlade om. Men jag övade flitigt och det lönade sig, för jag kunde börja hänga med i materialet. Det är samma sak med evangeliet. Om vi övar på att bära vårt vittnesbörd så går det bättre och vi är inte så nervösa eller tvekande när vi ska bära det. Faktum är att ibland berättar jag om det jag vet om evangeliet för en skolkamrat som är ateist.

Jag vet att det går bättre för oss i livet när vi övar. ■

Tifare C, 15 år, Virginia, USA

NÄR JAG DELAR UT SAKRAMENTET

Första gången jag delade ut sakramentet som diakon var jag nervös från början till slut. Jag var orolig för att jag skulle gå åt fel håll eller gå till fel bänkrad. Jag hade sett fram emot att få dela ut sakramentet så länge jag kunde minnas. Jag tittade på diakonerna varje vecka och tänkte på hur högtidliga de såg ut.

Sakramentet är ett bra tillfälle när vi kan tänka på Jesus Kristus och vad vi kan ändra på och hur vi kan förbättra oss. En diakon kan hjälpa andra koncentrera sig under sakramentet genom att klä sig lämpligt, vara vördnadsfull, gå sakta, hålla försiktigt i sakramentsbrickorna och inte försöka göra sig rolig.

Jag klarade mig igenom den första söndagen utan att göra något misstag och nu är jag inte nervös längre. I stället känner jag mig vördnadsfull och glad när jag delar ut sakramentet.

Jag har fyra yngre bröder och jag försöker att hjälpa dem mer och inte bråka med dem. Det är mycket viktigt att vara ett bra exempel. Om jag inte är det så kanske de tror att prästadömet inte är så viktigt. Men det är det. Jag har förändrats sedan jag fick prästadömet. En bra prästadömsbärare ska hålla buden, behandla andra väl och komma ihåg att vi är prästadömsbärare både i skolan och i kyrkan. ■

Hao-Chen W, 15 år, Taiwan

MITT FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Och detta är vad han själv lovade oss, det eviga livet.” (1 Joh 2:25)

Jag tycker om att läsa den här versen för den påminner mig om att vår himmelske Fader har lovat oss att vi kan leva för evigt. Och tack

vare det återställda evangeliet vet jag att jag kan leva tillsammans med min familj om jag förblir värdig, går till templet och håller löftena vi ger där. ■

Celesta P, 12 år, Indien

ANVÄND TIDEN VIST

Jag tyckte om budskapet från första presidentskapet i augustinumret 2008, ”Må vi så leva”, av president Thomas S Monson. Det fick mig att tänka på tiden som vi ibland slösar bort när vi inte försöker använda den förståndigt. Jag blev till exempel mycket rörd av berättelsen som president Monson återgav om de två rivaliserande kvinnorna som utan att veta det hade varit hemliga brevvänner under en stor del av livet. När en av kvinnorna dog grät hennes vän

över de bortslösade åren som aldrig kunde återfås. ■

Victor Y, 17 år, Ecuador

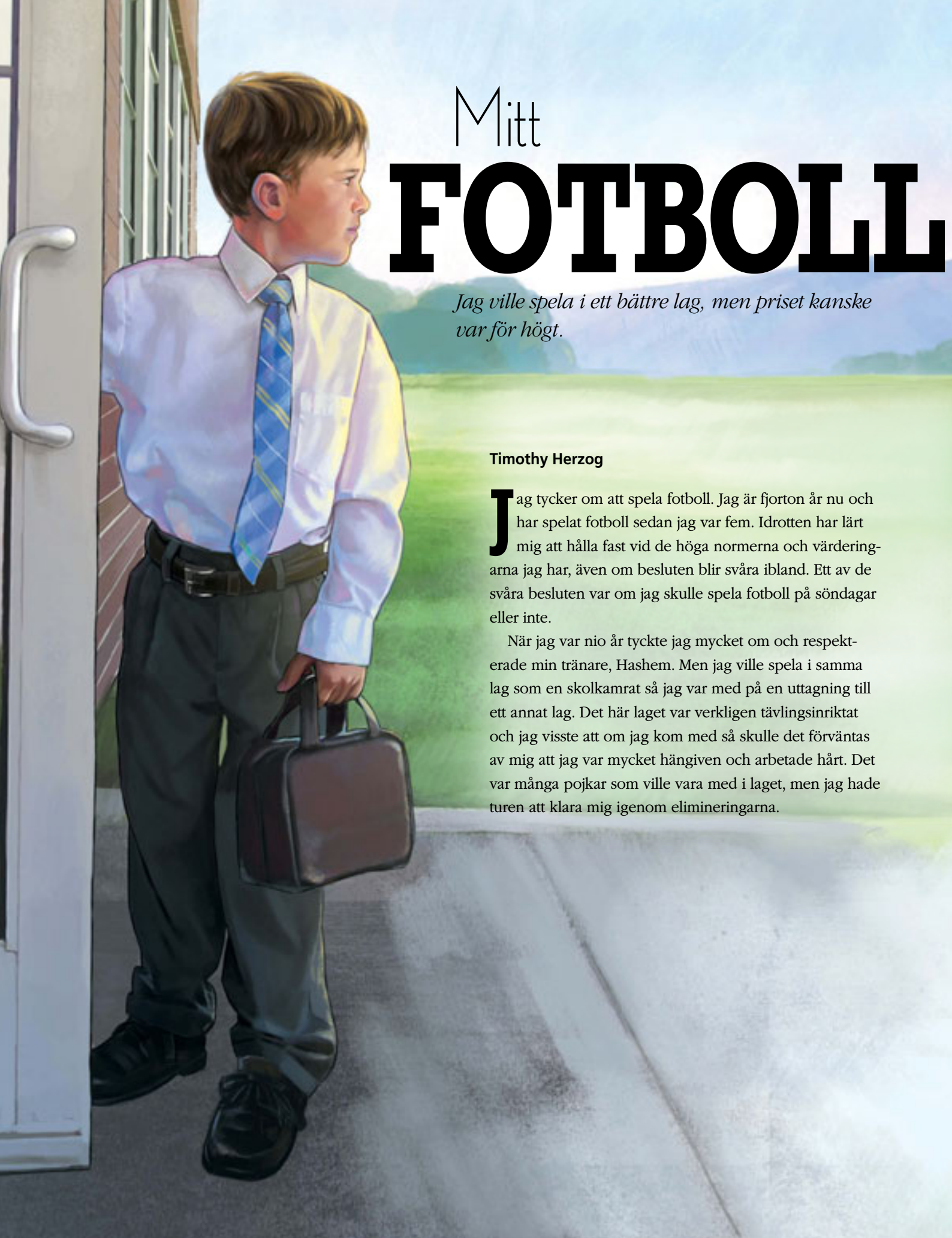

DET HÄR ÄR DIN PLATS

Det här är dina sidor — din plats där du kan berätta för andra vad evangeliet betyder för dig. Det här kan du se fram emot att läsa om på de här sidorna *och* bidra med:

- Upplevelser eller insikter som har hjälpt dig förstå och följa evangeliet bättre.
- Ett foto med hög upplösning som du har tagit och ett skriftställe som bildtext.
- En bra upplevelse du har haft när du har arbetat på Plikt mot Gud- eller Personlig tillväxt-programmet.
- Dina tankar om ett skriftställe som inspirerar dig. Skicka med ett foto om du vill.
- Feedback om *Liahona*. Vilka artiklar tyckte du om?

Skicka en e-post med din berättelse, ditt foto eller dina kommentarer till liahona@ldschurch.org. Skriv "Our Space" på ämnesraden och ta med föräldrarnas tillstånd att publicera det du skickat till oss. Bidragen kan komma att förkortas eller förtydligas.

Mitt FOTBOLL

Jag ville spela i ett bättre lag, men priset kanske var för högt.

Timothy Herzog

Jag tycker om att spela fotboll. Jag är fjorton år nu och har spelat fotboll sedan jag var fem. Idrotten har lärt mig att hålla fast vid de höga normerna och värderingarna jag har, även om besluten blir svåra ibland. Ett av de svåra besluten var om jag skulle spela fotboll på söndagar eller inte.

När jag var nio år tyckte jag mycket om och respekterade min tränare, Hashem. Men jag ville spela i samma lag som en skolkamrat så jag var med på en uttagning till ett annat lag. Det här laget var verkligen tävlingsinriktat och jag visste att om jag kom med så skulle det förväntas av mig att jag var mycket hängiven och arbetade hårt. Det var många pojkar som ville vara med i laget, men jag hade turen att klara mig igenom elimineringarna.

SMÅL

Dagen för den slutliga uttagningen kom. Jag spelade så bra jag kunde, och det kändes bra. Efteråt kom tränaren fram till mamma och mig och sade att han verkligen ville ha med mig i laget. Jag blev jätteglad. Men sedan frågade han: "Kan du spela på söndagar? Jag måste ha ett lag som kan turnera och det innebär att en del matcher kommer att spelas på söndagar."

Mamma lät mig svara på frågan.

"Nej, jag spelar inte på söndagar." Jag visste att det var rätt svar, men det innebar förmodligen att jag inte skulle få vara med i laget.

På kvällen kom det aldrig något telefonsamtal om att jag hade kommit med i laget. Jag blev mycket besviken.

Men i stället gick jag med i ett lag som många av mina skolkamrater var med i. Vi hade jätteroligt första året och var framgångsrika, men det andra året fick laget problem och ibland tappade vi koncentrationen på spelet. Jag blev frustrerad. Jag gjorde mitt allra bästa i varje match, men vi förlorade nästan alltid.

Efter en match som hade gått jättedåligt kom tränaren Hashem, vars lag gjorde bra ifrån sig, fram till mig på fotbollsplanen. Han frågade hur det var med mig. Jag sade: "Inte så bra." Jag sade att jag saknade mina gamla lagkamrater. Hashem var en mycket duktig tränare och verkade alltid få ut det mesta av sina spelare.

"Skulle du tycka om att vara gästspelare i vårt lag när vi åker på turné nästa gång?" frågade Hashem.

"Det skulle jag verkligen vilja!" svarade jag glatt.

"Vad bra!" sade Hashem och log. "Men jag behöver fråga dig en sak. Kan du spela på söndagar?" Magen knöt sig på mig. Jag kände mig plötsligt illamående. Jag mindes vad som hade hänt förra gången jag hade fått den frågan.

Jag tittade på mamma. Jag tittade på pappa. De väntade också på mitt svar. Jag tittade på Hashem.

"Jag är ledsen, men jag spelar inte på söndagar", sade jag. "Kommer det att ha någon betydelse?"

Hashem stod där ett ögonblick. Han hade sett hur mitt hoppfulla ansiktsuttryck hade försvunnit när jag besvarade hans fråga.

"Nej, det är okej", svarade Hashem. "Vi kommer nog inte så långt som till söndagsfinalerna. Vi vill gärna ha med dig i laget."

En kort tid efter det började jag träna med Hashems lag. Laget var mycket intensivt i sitt spel, och de vara glada att ha mig tillbaka. Jag tyckte om att spela med dem.

Vi vann inte alla matcher under turneringen men vi gjorde vårt bästa och vi hade roligt. Efter en tid fick jag en fast plats i Hashems lag. De visste att jag inte spelade på söndagar men de uppskattade ändå vad jag bidrog med till laget under andra matchdagar.

Nu är jag lärare i aronska prästadömet. Jag tävlar fortfarande i fotboll och väljer fortfarande att inte spela på söndagar. Det har inte varit något problem för mig eller för lagen som jag har varit med i. Jag tror på att helga sabbatsdagen och hålla den helig. För mig innebär det att inte sporta på söndagar. ■

Följ med oss och titta på en viktig plats på Temple Square.

Norra informationscentret

Chad E Phares

Kyrkans tidningar

Kaemin och Ikani ("Kolby") visste redan mycket om profeter. Men när de besökte norra informationscentret på Temple Square fick de på ett nytt sätt se hur profeter vittnar om Jesus Kristus.

Den dagen fick Kolby och Kaemin se avbildningar i naturlig storlek av profeter i skrifterna. De lärde sig att alla profeter, fastän de lever vid olika tidpunkter, vittnar om att Jesus Kristus är vår Frälsare och Guds Son.

Jesaja var en profet i Gamla testamentet som levde innan Jesus var född. Han berättade om Jesu födelse och om hans roll som vår Frälsare. Jesaja skrev: "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given ... och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." (Jes 9:6)

Mormon levde omkring 400 år efter Jesu födelse. Han sammanställde på guldplåtarna det som många profeter i Mormons bok hade skrivit. Han lade också till en del egna ord. Mormon lärde att vi ska "tro på Jesus

Kristus, att han är Guds Son". (Mormon 7:5) Han gav uppteckningen till sin son Moroni som grävde ner guldplåtarna.

När Moroni hade dött fanns det inga profeter på jorden på hundratals år. År 1823 visade ängeln Moroni **Joseph Smith** var han kunde hitta guldplåtarna. Joseph översatte plåtarna genom Guds kraft och tryckte uppteckningarna som Mormons bok. Bibeln är ett Jesu Kristi testamente, Mormons bok är ett annat.

Joseph Smith inräknad har kyrkan haft sexton presidenter. De här profeterna har kallats av Gud att undervisa oss om Jesus Kristus. Vår profet i dag heter Thomas S Monson.

När Kolby och Kaemin hade fått lära sig vad profeterna undervisade om Kristus gick de uppför en spiralformad ramp till översta delen av informationscentret. Där såg de en stor staty av Jesus som kallas Kristus. De lyssnade på en inspelning av sådant som Jesus har undervisat om. Det som profeterna sagt om Jesus är detsamma som Jesus sade om sig själv.

SE MER PÅ INTERNET

Gå till www.friend.lds.org där du kan se en liten film om Kolbys och Kaemins besök i informationscentret.

KRISTUSSTATYN OCH ROTUNDAN

- *Kristusstatyn* finns på andra våningen i norra informationscentret i en rotunda. En rotunda är ett runt rum med ett kupolformat tak.
- Den ursprungliga *Kristusstatyn* skapades av Bertel Thorvaldsen i Köpenhamn på 1800-talet.
- *Kristusstatyn* på Temple Square är huggen i vit marmor från Italien.
- Rotundan har en väggmålning av världsrymden. Bakom statyn av Frälsaren finns en målning av jorden. Polstjärnan finns rakt över hans huvud. Stjärnbilder som Stora och Lilla björnen finns också med på väggmålningen.
- Stjärnorna i rotundan visar hur himlen såg ut på norra halvklotet vid midnatt den 6 april 1830. Det var den dagen Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades. (Se L&F 20.)
- Det kupolformade taket är 14 meter ovanför golvet. Väggmålningen är omkring 50 meter lång. Nästan 570 liter färg användes till att skapa väggmålningen.

Marias nya klänning

"Tillbe Gud, var ni än är, i ande och i sanning." (Se Alma 34:38.)

Baserad på en sann berättelse

Angie Bergstrom Miller

Maria snurrade runt i den fina nya söndagsklänningen som hennes farmor hade sytt åt henne. Den var rosa och hade vita band. Det var den finaste klänning Maria någonsin hade haft och hon kände sig så vacker i den. Hon log mot sig själv i spegeln och snurrade runt igen för att kjolen skulle bölja ut. Maria var glad över att gå till kyrkan på söndagen för att visa den nya klänningen för sina vänner.

I kyrkan tyckte Maria om att höra allt det fina som hennes vänner sade om klänningen. I Primär lekte hon med banden på klänningen i stället för att lyssna på syster Sánchez lektion.

Maria lyssnade inte på vittnesbörden som de andra bar på sakramentsmötet heller. Hon var upptagen med att knyta upp och knyta varje rosett på klänningen, om och om igen.

När mötet var över såg hon att några hade tårar i ögonen när de gick ut ur kapellet.

"Varför gråter de, mamma?" frågade Maria.

"De kände Anden i dag", sade mamma och torkade bort en egen tår. "Och ibland får vi tårar i ögonen då. Visst var det fina vittnesbörd?"

Maria svarade inte. Hon kunde inte komma ihåg något av vad de hade sagt.

Den kvällen när mamma stoppade om Maria i sängen, frågade Maria: "Varför kände inte jag Anden i kyrkan i

dag, mamma?"

"Anden viskar med en mild och tyst röst", sade mamma. "Vi måste vara uppmärksamma för att kunna höra den. När vi kommer till kyrkan behöver vi koncentrera oss på vår himmelske Fader och Jesus Kristus — då kan vi känna Anden."

Maria tänkte på vad hon hade koncentrerat sig på i kyrkan den dagen. Hon hade tänkt på sin nya klänning, inte på sin himmelske Fader eller Jesus Kristus.

Nästa söndag hade Maria på sig sin fina rosa klänning i kyrkan igen. Men hon lyssnade på syster Sánchez i Primär. På sakramentsmötet försökte hon tänka på sin himmelske Fader och på Jesus Kristus. När Maria gick ut ur kyrkan kände hon Anden i hjärtat. Hon var glad att hon inte bara hade kommit till kyrkan för att visa upp sin nya klänning. ■

verksamhet."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Sakramentsmötet och sakramentet", *Liahona*, nov 2008, s 18.

Under sakramentsmötet ... bör vi koncentrera oss på tillbedjan och ... avstå från all annan

Vår himmelske Fader och Jehova skapade världen

Diane L Mangum

”Varde ljus!” sade Jehova.* Plötsligt fylldes den mörka rymden av ett starkt ljus. Vår himmelske Fader och Jehova såg att ljuset var gott. De kallade ljuset dag och mörkret natt. En ny värld hade påbörjats.

Vår himmelske Fader anvisade Jehova när denne skapade jorden. Tillsammans planerade de allt noga så att det skulle finnas mat, vatten, djur och allt vi skulle behöva i vårt jordiska hem.

Jehova använde prästdörets kraft för att organisera elementen. Allting lydde hans befallning. Han skapade en planet med sten och jord och vatten. Han samlade vattnen för att bilda hav och oceaner.

När han sade: ”Låt torra marken komma fram”, reste sig berg, kullar och dalar upp bredvid haven. Ovanför marken och vattnet skapade han himlen och molnen.

Hela jorden blev Guds trädgård. Frön såddes i marken som växte och blev träd med saftiga apelsiner, buskar med bär som fåglarna kan äta och gräs som täckte bergsängarna.

Jehova lät solen skina hela dagen så att plantorna kunde växa. Han skapade månen och stjärnorna så att de skulle lysa om natten. Han lät jorden snurra i sin bana så att det kunde finnas dagar, årstider och år.

Han skapade alla djur som simmar och fyllde himlen med alla fåglar som flyger. Valar plaskade. Maneter slingrade sig. Ankor simmade omkring. Och pelikaner flaxade.

Jehova skapade kängurur som har sina barn i pungen medan de hoppar omkring och apor som svingar sig från träden med sina svansar. Alla insekter som kryper, alla ödlor som krälar, alla djur som ryter, galopperar eller frustar — Jehova skapade dem alla. Varje djur skapades för att få ungar som skulle bli lika sina föräldrar. Till slut var jorden redo för att bli hem åt vår himmelske Faders barn.

Adam och Eva var de första av vår himmelske Faders barn som kom till jorden för att få en kropp. Vår himmelske Fader välsignade dem som man och hustru.

Jehova formade en planet som har mark, hav, himmel och moln.

TIPS TILL FÖRÄLDRAR

Mycket av den här informationen kommer från Första Moseboken 1. Du kan läsa och samtala om det kapitlet med ditt barn.

Jehova lät solen
skina så att plantorna
kunde växa.

Jehova såg att allt som hade skapats var
mycket gott!

Vår himmelske Fader sade till Adam
och Eva att de skulle vara fruktsamma och
föroka sig så att deras barn och barnbarn
skulle kunna befolka jorden.

Varje nytt barn som föds får en fysisk
kropp av sina jordiska föräldrar och är ett
andebarn till vår himmelske Fader. Och den
vackra värld som vår himmelske Fader och
Jehova har skapat blir till välsignelse för
varje barn som kommer till jorden. ■

**I Gamla testamentet i den engelska bibeln
kallas Jesus "Jehova". (I den svenska bibeln
kallas han HERREN.) Det namnet hade han
i andevärlden innan han föddes i Betlehem.*

*Den vackra värld som vår himmelske Fader och
Jehova har skapat blir till välsignelse för varje
barn som kommer till jorden.*

FRÅN VÄNSTER: DETALJ FRÅN KRISTUS OCH DEN RIKE UNGE MANNEN, AV HEINRICH
HOFMANN, MED TILLSTÅND AV C. HARRISON CONROY CO; FOTOGRAFI AV JORDEN
© CORBIS; FOTOGRAFI AV INSEKTER © GETTY IMAGES; FOTOGRAFI AV FRÖN, JOHN
LUKE; ILLUSTRATION SAM LAWLOR; FOTOILLUSTRATION CRAIG DIMOND

Vår sida

Förra året när jag började skolan var jag mycket orolig för att mamma skulle glömma att hämta mig efter skolan. Jag grät till och med när jag kom till skolan. Men precis innan lektionen började bad jag en bön till min himmelske Fader om att han skulle hjälpa mig att inte gråta och hjälpa mamma att komma ihåg att hämta mig.

När jag hade bett kändes det mycket bättre och jag ville inte gråta längre. När det var dags att gå hem såg jag att mamma väntade på mig vid ingången. Jag var så glad att min himmelske Fader hade lyssnat på mig och besvarat min bön.

YuTing, 7 år, Taiwan

Addy L, 10 år, från Västmalaysia tycker om att spela basket och badminton med sina kamrater i skolan och i kyrkan. Han spelade för skolan i badmintonturneringen 2008 och hjälpte den

att vinna mästerskapet. Han tycker om att fiska och följer med sin pappa vart han än går. Han tycker om att gå till djurparken och att gå till kyrkan.

Kendall A, 10 år, Costa Rica

Yaroslav F, 3 år, från Ukraina tycker om barnens sidor i Liahona. Han tycker om när hans mamma och pappa läser berättelserna för honom, och han försöker likna Jesus. Han tycker också om att hjälpa till!

Cairon A, 5 år, Filippinerna

Vi var en hel dag med vår gammelfaster Dionesia och fick veta mer om våra förfäder. Vi berättade vad vi hade lärt oss för familjen och använde sedan kyrkans släktforskningsida på Internet.

Marcos Elias och Marcos Emanuel M, 10 år, Argentina

Om du vill skicka in en teckning, ett foto, ett vittnesbörd eller ett brev till Vår sida, skicka den då med e-post till liahona@ldschurch.org och skriv "Our Page" på ämnesraden. Eller skicka den med vanlig post till:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Varje bidrag *måste* innehålla barnets fullständiga namn och ålder samt föräldrarnas namn, församling eller gren och stav eller distrikt samt ett skriftligt tillstånd från föräldrarna (e-postmeddelande går bra) att publicera fotot och bidraget. Bidragen kan komma att förkortas eller förtydligas.

LÄR DIG ATT LYSSNA

José A Teixeira
i de sjuttios kворum

När jag var nio år hölls en släkträff hemma hos oss i Coimbra i Portugal. Mina föräldrar var upptagna med att prata med våra släktingar. Alla pratade och skrattade. Alla vuxna var upptagna så jag bestämde mig för att jag också ville ha lite roligt.

Vårt hus låg nära Mondegofloden och jag tänkte det skulle vara roligt att gå och fiska. Jag ville inte gå dit ensam så jag tog med mig min fyraåriga syster. Det kändes som om jag skulle tala om för mamma och pappa vart vi skulle gå. Men de var upptagna med att prata så jag bestämde mig för att gå utan att tala om det för dem.

Vi gick längs flodstranden tills vi hittade en bra plats. Jag gav min syster några små stenar som hon kunde kasta i vattnet medan jag fiskade.

Snart upptäckte mina föräldrar att min syster och jag inte var hemma. De åkte runt överallt för att leta efter oss. Många timmar senare upptäckte pappa att mina fiskegrejor saknades. Så han och mamma letade längs flodstranden tills de hittade oss.

De var mycket lättade över att ha hittat oss men var också arga på mig. Det var mycket farligt att leka

vid floden utan föräldrar, särskilt för min lillasyster.

Av den här upplevelsen lärde jag mig att vi alltid måste prata med våra föräldrar — och lyssna på dem. De vill vårt bästa. Jag lärde mig också att det är viktigt att lyssna på den Helige Anden. Den Helige Anden försökte tala om för mig att jag inte skulle gå och fiska utan att tala om det för mina föräldrar. Men jag lyssnade inte. Min syster och jag hade visserligen roligt, men det vi gjorde var farligt. Om vi lyssnar noga på våra föräldrar och på den Helige Anden så kan vi vara trygga. ■

”Lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du skall ha frid i mig.” (L&F 19:23)

Jesus Kristus

är min Frälsare och Återlösare

Sandra Tanner och Cristina Franco

Frälsaren och Återlösaren är namn och titlar som Jesus Kristus har. De beskriver vad han har gjort för alla Guds barn.

På grund av Adams och Evas fall kommer alla att uppleva fysisk död. När vi dör skiljs vår ande och vår kropp åt. När Jesus Kristus uppstod återförenades hans kropp och ande för att aldrig skiljas åt igen. Tack vare det kommer vi alla att uppstå.

Jesus betalade också priset för våra synder så att vi, om vi omvänder oss, kan få förlåtelse och bo hos honom och vår himmelske Fader igen. Det offret kallas Jesu Kristi försoning. På grund av sitt offer är Jesus vår Frälsare och Återlösare. Försoningen är det största uttrycket för vår himmelske Faders kärlek till oss. Det är också det största uttrycket för Frälsarens kärlek till sin himmelske Fader och till oss alla.

Den här månadens skriftställe lär oss om försoningen och om Guds kärlek till oss. Må ditt hjärta vara fyllt av

kärlek och tacksamhet för Guds största gåva till oss: hans Son Jesus Kristus.

Skriftdagbok för februari 2010

Läs Johannes 3:16 i Nya testamentet.

Be för att få veta att det här skriftstället är sant. Be om att få känna Guds kärlek till dig.

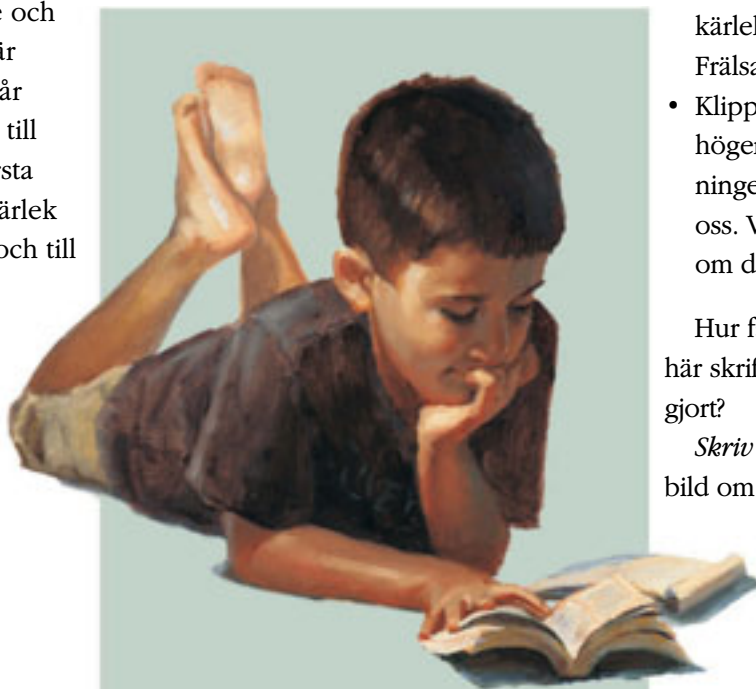
Lär dig det här skriftstället utantill.

Välj en av följande aktiviteter eller hitta på en egen:

- Primärsången "Han sände sin Son" (*Barnens sångbok*, s 20–21) lär oss hur vår himmelske Fader visade sin kärlek till oss. Lär dig sången och försök göra som den säger för att visa din kärlek och tacksamhet för Frälsaren Jesus Kristus.
- Klipp ut och lägg pusslet (till höger) som visar vad försoningen gör för var och en av oss. Visa pusslet och berätta om det för din familj.

Hur får du hjälp att förstå det här skriftstället genom det du har gjort?

Skriv i din dagbok eller rita en bild om vad du har gjort. ■

Vi kan bo hos vår himmelske Fader
och Jesus tack vare Jesu Kristi försoning.

Försoningen

Vår
himmelske
Fader och
Jesus Kristus

Jorden

”Ty så älskade Gud världen att han utgav
sin enfödde Son, för att den som tror på
honom inte skall gå förlorad utan ha evigt
liv.” (Johannes 3:16)

TIONDE

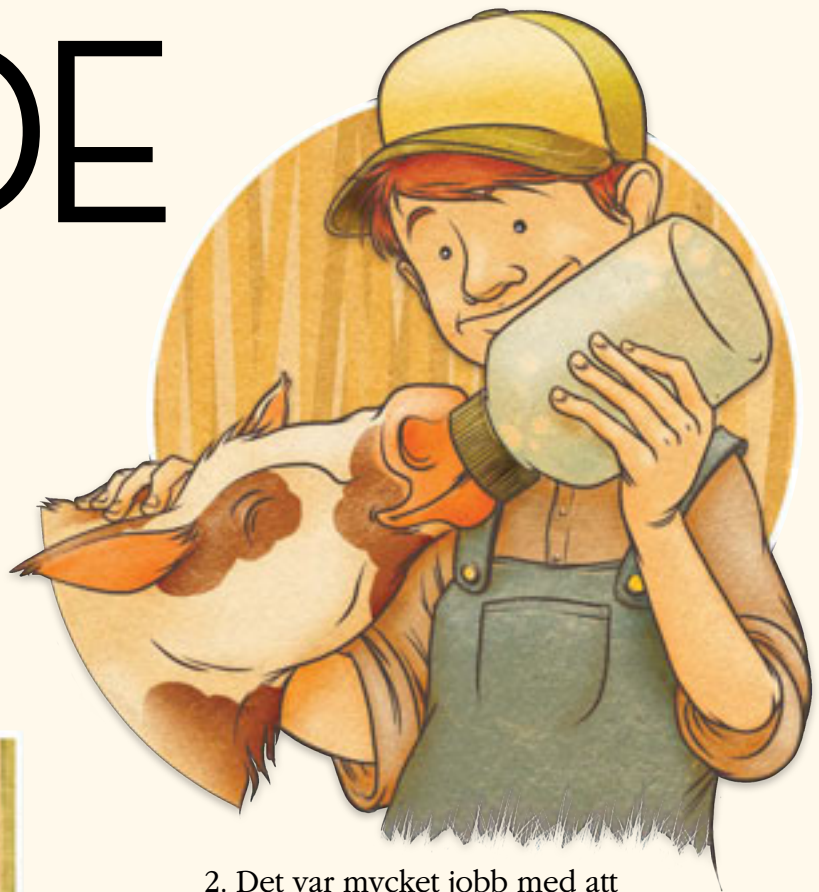
Det bästa valet

Sheldon F Child

Verkade som medlem i de sjuttios
kvorum mellan 1996 och 2008

*"För alla tionden
till förrådshuset."
(3 Nephi 24:10)*

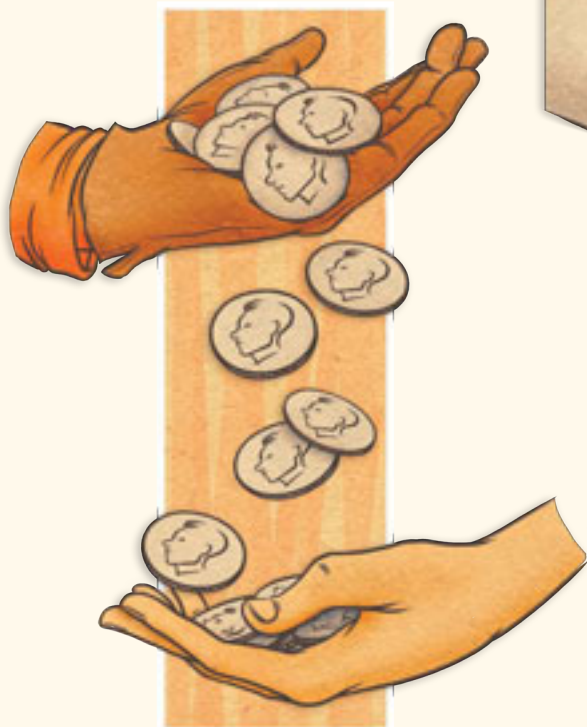
2. Det var mycket jobb med att föda upp den. Jag tog hand om den och matade den.

1. När jag var liten fick jag en nyfödd kalv av en granne.

3. Dagen när pappa sålde kalven hade jag blandade känslor. Jag skulle sakna kalven men jag såg fram emot att bli belönad för mitt hårda arbete.

4. När pappa kom hem lade han 20 silverdollar i mina händer. Det kändes som om jag hade alla pengar i hela världen.

6. På söndagen lade jag två silverdollar i fickan innan jag gick till kyrkan så att jag kunde betala mitt tionde.

7. Det var svårt att ge mitt tionde till biskopen men det kändes bra att lyda Herren.

8. Mamma sade att hon var stolt över mig. Hon sade att jag skulle välsignas för att jag betalade tionde och att det var den bästa investeringen jag någonsin skulle göra. ■

Från ett generalkonferenstal i april 2008.

5. Jag räknade, beundrade och putsade noga varje mynt.

TIPS TILL FÖRÄLDRAR

Vi blir välsignade när vi betalar tionde. (Se 3 Nephi 24:10–12.) Du kan använda aktiviteterna i den här delen för att undervisa om tionde.

- Du kan återge berättelsen om äldste Child eller en egen för att undervisa om hur vi känner oss när vi efterlever Herrens tiondelag.
- Du kan använda bilden med de tappade

mynten på nästa sida eller ha en egen aktivitet som undervisar om hur mycket man betalar i tionde.

- Du kan använda aktiviteten med tiondeburken på nästa sida eller en egen för att uppmuntra barnen att börja betala tionde nu.
- Du kan använda labyrinten på sidan 73 för att undervisa om vad tiondet används till.

GÖR EN TIONDEBURK

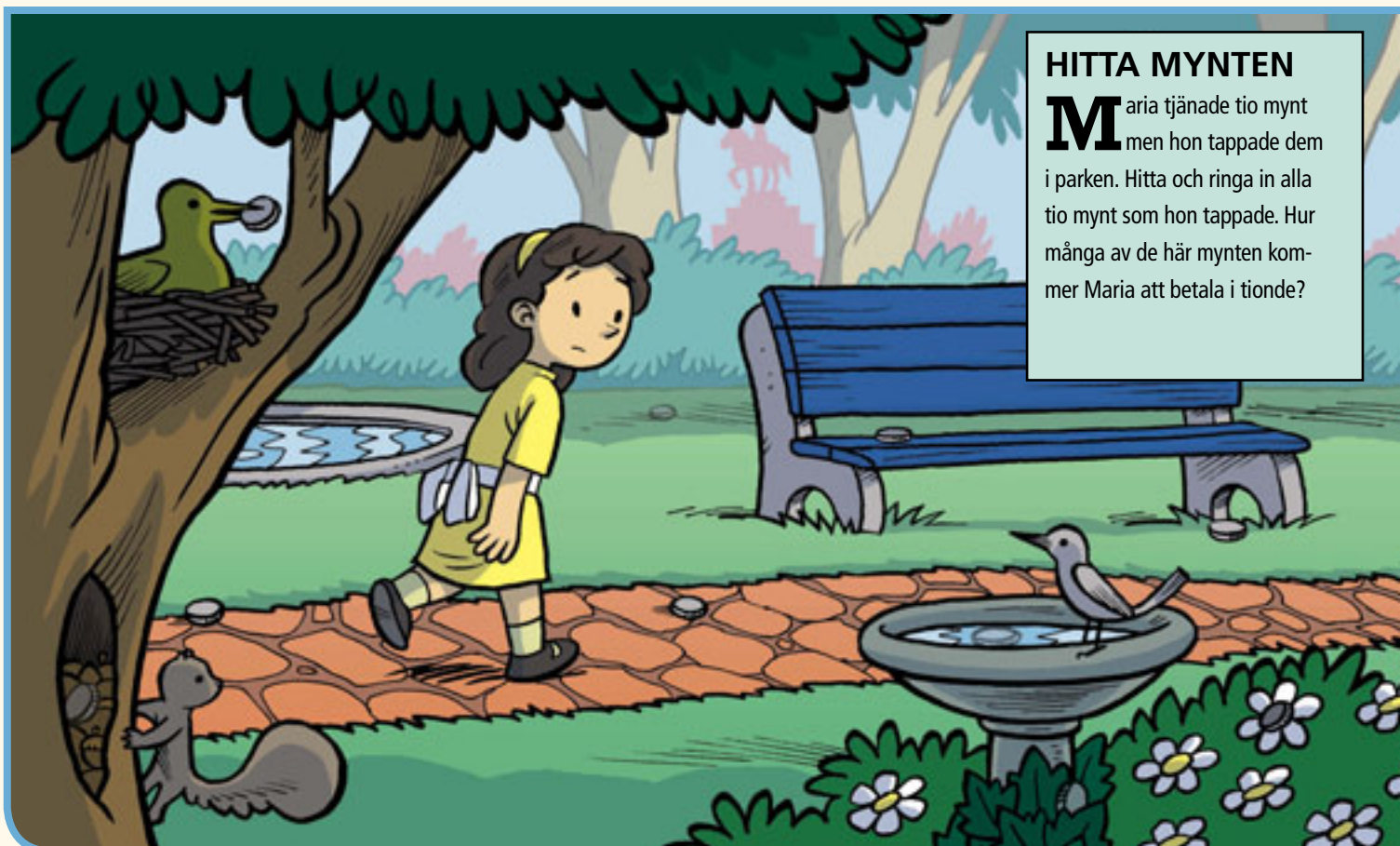
Paula Weed

Du behöver en liten glasburk, färgade gummiband eller färgat garn och färgat papper.

1. Diska och torka av burken.
2. Dekorera utsidan av burken med gummibanden. Om du inte har några gummiband kan du använda garn.
3. Klipp ut två stora cirklar ur papperet. Lägg cirklarna på burken och sätt fast dem med gummiband runt kanten. Klipp bort överflödigt papper.
4. Skär en skåra i papperet som man kan stoppa ner pengar i.

FOTO CRAIG DIMOND, ILLUSTRATION ADAM KOFORD

HITTA MYNTEN

Maria tjänade tio mynt men hon tappade dem i parken. Hitta och ringa in alla tio mynt som hon tappade. Hur många av de här mynten kommer Maria att betala i tionde?

TIONDE-LABYRINT

Anna Culp

1. Det är ett bud från Gud att betala tionde. Vi ger en tiondel av det vi tjänar. Amal har tjänat tio mynt.

Han betalar ett mynt i tionde.

2. Amal fyller i en tiondeta-long.

3. Amal lägger tiondeta-longen och myntet i ett kuvert.

4. Amal ger kuvertet till en medlem i biskopsrådet eller grenspresidentskapet.

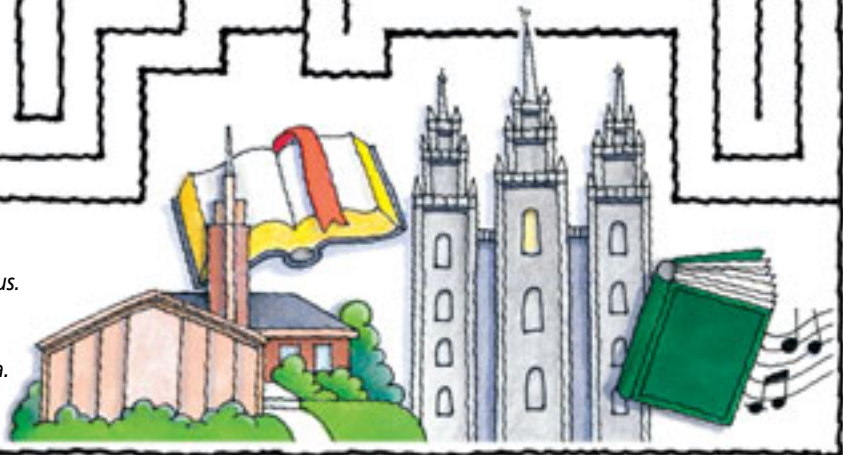

5. Tiondepengarna skickas till kyrkans ledare.

6. Kyrkans ledare bestämmer var pengarna behövs mest.

7. Tiondet används till att bygga tempel och möteshus. Det används också till att betala tryckt material som psalmböcker och skrifterna.

Föra en **uppteckning**

Heather Whittle Wrigley

Kyrkans tidningar

Besökare vid kyrkans historiska bibliotek studerar noggrant bevarade dagböcker, dagstidningar och släkthistorier i närheten av entréhallen i kyrkans historiska bibliotek där följande står med stora bokstäver på väggen: ”Se, en uppteckning skall föras ibland er.” (L&F 21:1)

Från det att profeten Joseph Smith fick det här gudomliga påbudet 1830 och ända till nu har en omfattande uppteckning av historiska dokument, textilier och andra föremål inte bara förts utan också bevarats, tack vare ett liten men hängiven grupp konservatorer.

Personal vid kyrkans historiska avdelning arbetar bakom kulisserna för att bevara kyrkans — och din — historia.

Konsivering i kyrkan

Kyrkans konservatorers huvudsakliga bekymmer är hur uppteckningarna ska bevaras så att den naturliga nedbrytningsprocessen hindras.

På fjärde våningen i kyrkans historiska bibliotek, i ett högteknologiskt konserveringslaboratorium, utför konservatorerna sådana uppgifter som att lägga ett lager genomskinligt japanskt papper över små sprickor på ömtåliga, flera decennier gamla sidor, och att rädda i stort sett oanvändbara fotonegativ. De reparerade eller stabiliserade dokumenten placeras sedan på en bokhylla så att

de är lätta att komma åt, eller så arkiveras de i sofistikerade temperatur- och fuktighetskontrollerade valv där de regelbundet ses över.

Bara två kvarter bort, i kyrkans historiska museum, är skickliga händer upptagna med att sy dockor, polera metall och trä, sy lapptäcken och tillverka stativ och stöd till utställningar. Mycket av arbetet ställs ut i museet eller skickas till någon av kyrkans historiska platser, medan annat material förbereds för magasinering.

”Att föra betyder ’att bevara’”, säger Christopher McAfee, en av kyrkans konservatorer. ”Det innebär inte bara att man skriver en historia utan också att man ser till att den varar.”

Kyrkans konservatorer delar uppfattningen att varje föremål, från profeternas dagböcker till

Christopher McAfee tar bort tejp från ett ursprungsdokument från 1800-talet.

personliga släkthistorier, har ett inneboende värde.

”Det är en känsla av att om någon bryr sig tillräckligt för att bevara det, så är det bäst att jag bryr mig”, säger broder McAfee. ”Vi är samlingens beskyddare.”

Ett liv som inte dokumenteras kan lätt glömmas bort, säger han, och lika tragisk är förlusten av eller de skador som åsamkats de här dokumenten.

”Det är en uppmaning från skrifterna att vi för en historia”, säger Jennifer Hadley, konservator i kyrkans historiska museum. ”Den hjälper oss att komma ihåg vad Herren har gjort för sitt folk.”

Konsivering av dokument

På konserveringslaboratoriet handhas en mängd olika dokument, bland annat böcker, dagböcker, dagstidningar, urklippsalbum och fotografier. Varje föremål behandlas olika beroende på dess skick.

Intressanta instrument och maskiner — en skärare, en präglare, en bokbinderimaskin, en ultraljudslamineringsmaskin för att bara nämna några få — har placerats runt om i det rymliga laboratoriet och används efter varje projekts behov.

Ofta tas en boks omslag bort och bokryggen rengörs och repareras. Sönderrivna blad i dokumenten repareras med hjälp av högkvalitativt japanskt papper vars långa fibrer både stärker bladen och bevarar deras flexibilitet. Konservatorerna använder en blandning vetestärkelse och vatten som lim. Den nuvarande strukturen stärks samtidigt som man bevarar så mycket som möjligt av ursprungsdokumentet.

”Vi försöker inte få dem att se helt nya ut”, säger broder McAfee. ”Vi försöker bevara ursprungets integritet. Allt vi gör är reversibelt.”

En annan konserveringsmetod när det gäller dokument är tvätt. Papper sänks ner i bad av filtrerat, dejoniserat vatten och sedan i alkaliserat

vatten. I varje bad tar vattnet och kemikalierna bort smutsen och neutraliserar syrorna i papperet för att hindra nedbrytningen.

Konsivering av textilier och föremål

Konservatorerna har också i uppgift att bevara föremål som har med kyrkans historia att göra — textilier, möbler, målningar och så vidare.

”Varje föremål har en historia att berätta”, säger syster Hadley. ”Allt vi handhar har en anknytning till medlemmarna i hela den internationella kyrkan.”

Museet är fullt av historiska kläder, böcker, målningar, modeller och

andra föremål — sadlar, verktyg och till och med en modell av den inre strukturen av Tabernaklet i Salt Lake City. Konservatorer som arbetar med sådana föremål måste vara påhittiga för varje nytt föremål som medför en ny utmaning.

”Varje sak är lika individuell som varje person”, säger syster Hadley. ”Var och en har särskilda behov och en särskild lösning.”

Varje föremål studeras noggrant. Konservatorerna samarbetar ofta för att besluta hur de ska gå tillväga för att konservera ett föremål. De flesta föremål rengörs och stabiliseras. Man vidtar de åtgärder som krävs för att hindra nedbrytningsprocessen. Ibland innebär det att man avsyrrar ett föremål, förstärker dess ursprungliga struktur, täcker över det för att skydda det från sin miljö, tillverkar en låda som det bevaras i eller gör ett stöd eller en ställning som stöttar och bevarar strukturen. Ibland behöver ett föremål bara dammas av.

En bahytt från pionjärdagarna hade gått sönder så ett enkelt runt stöd syddes för att bevara

FOTO WEIDEN ANDERSON

Kathy Cardon jämnar till papper i konserveringslaboriet.

formen. Dessutom sydde syster Hadley för hand fast ett identiskt tygstycke av silke över det ursprungliga tyget med små stygn.

James Raines, självutnämnd "allt-i-allo-konservator", arbetar med alla föremål som inte faller under kategorierna dokument, textilier eller målningar. Handtaget på en läderpiska som var fyllt med blykulor hade rivits upp, vilket gjorde att den förlorade flexibilitet och utgjorde en hälsofara när blyet ramlade ut. Konservatorerna tog bort de kvarvarande blykulorna och satte dit en plaststav i handtaget för att bevara den ursprungliga formen och flexibiliteten.

"Det handlar om att bevara föremålen som de var när de användes", säger syster Hadley. "För mig skapar konserveringen ett påtagbart band till det förflutna." ■

Medlemmar hjälper till med mässlingsinitiativ

Ryan Kunz

Kyrkans tidningar

Sedan kyrkan gick med i projektet Measles Initiative and Partnership 2003 har tusentals medlemmar i kyrkan hjälpt till med arbetet att utrota sjukdomen.

Omkring 56 000 medlemmar världen över har donerat över 600 000 timmar i tjänande i 32 länder i Afrika, Asien och Central- och Sydamerika.

En grupp humanitära organisationer — Amerikanska Röda korset, United Nations Foundation (Förenta nationernas stiftelse), Förenta staternas Centers for Disease Control and Prevention, UNICEF och Världshälsoorganisationen — grundade Measles Initiative and Partnership 2001 med målet att minska på antalet dödsfall på grund av mässlingen världen över med 90 procent före slutet av 2010.

Barn i Afrika ger "tummen upp" efter att ha vaccinerats mot mässlingen 2008.

Som en del av kyrkans åtagande i samband med initiativet, som bland annat bestod av en donation på 3 miljoner dollar, inbjöd första presidentskapet kyrkans medlemmar i de drabbade länderna att under ledning av lokala prästadöms- och hjälpföreningsledare sprida budskapet och hjälpa till med vaccinationerna.

Över 20 servicemissionärspår stöder de här kampanjerna. De här paren arbetar på plats mellan en till fyra månader och samråder med prästadöms- och hjälpföreningsledare, hälsoministrar och andra partnerorganisationer för att tillhandahålla frivilligt stöd för olika aspekter av kampanjen.

Kyrkans medlemmar varken köper eller ger vaccinationerna men de går runt i olika områden och delar ut informationsblad, sätter upp affischer och anslag, hjälper till vid vaccinationsposter och skapar kontakter med radio och teve. En ung återvänd missionär komponerade en reklamslinga för kampanjen i Madagaskar. Den här jingeln har översatts och sjungits på 28 språk i dussintals radiostationer i de flesta av länderna där kampanjen har ägt rum.

Från början av initiativet 2001 till december 2008 har 600 miljoner barn och ungdomar vaccinerats i de utvalda länderna vilket innebär en minskning på 74 procent av dödsfall på grund av mässlingen världen över och en minskning på 89 procent enbart i Afrika. Mellan år 2000 och 2007 minskade

NYHETER

dödsfallen på grund av mässlingen från 750 000 till 197 000, vilket innebär att man kommit mycket närmare Förenta nationernas mål att ha mindre än 100 000 dödsfall världen över i slutet av 2010.

Arbetet med kampanjen har förbättrat livet för många, men alla förbättringar har inte varit fysiska. Olavi Ndafediva från Namibia har en syster som är medlem i kyrkan. Hon hjälpte till med den lokala kampanjen år 2006. En dag sade hon till Olavi att hon inte kunde gå utan bad honom gå i hennes ställe. "Efter den dagen", säger han, "bestämde jag mig för att jag måste få veta mer om en kyrka som hjälper mitt folk så mycket." När broder Ndafediva hade blivit medlem i kyrkan deltog han i kampanjen 2009.

Kap Verde, en rad öar ett tiotal mil utanför Västafrikas kust, är ett av de många länder där kyrkans medlemmar deltar i volontärarbetet. I kampanjen i mars 2009 hjälpte medlemmarna till att göra det möjligt för över 50 000 barn att vaccinera sig. Över 600 medlemmar i Kap Verde donerade 4 200 timmar för att göra reklam för kampanjen från dörr till dörr.

"Många människor har engagerat sig på de sex öar där kyrkan har grenar, särskilt ungdomar och unga ensamstående vuxna", säger Isias Barreto da Rosa, andre rådgivare i presidentskapet för Kap Verdemissionen Praia. "Det här mässlingsprogrammet har definitivt breddat vår syn på vad vi kan göra för att engagera oss i lösningen på problemen i våra samhällen."

Mässlingen är en smittsam sjukdom som påverkar andningssystemet och kan orsaka utslag, lunginflammation, hjärnhinneinflammation och andra komplikationer. Sjukdomen är ofta dödlig. Enligt mässlingsinitiativet dog omkring 540 barn om dagen av sjukdomen 2007. Undernärda och ovaccinerade barn löper större risk att dö i mässlingen. Men sjukdomen kan lätt förhindras med ett vaccin som kostar mindre än en dollar att ge varje barn. ■

Filmer på Internet sprider evangeliets hopp

Mormon Messages (Mormonbudskap), en officiell kanal som kyrkan förestår på webbsidan YouTube kommer snart att finnas på över 10 språk. De första Mormon Messages-filmerna på engelska visades i augusti 2008. Spanska lades till i april 2009. Det är också planerat att kanalen ska vara översatt till franska, italienska, japanska, kantonesiska, koreanska, mandarin, portugisiska, ryska och tyska i slutet av första kvartalet 2010.

"Huvudsyftet med Mormon Messages är att tillhandahålla

korta, inspirerade budskap på film ... som stärker medlemmarna och uppmuntrar dem att dela med sig av evangeliebudskapet till andra på nätet", säger David Nielson, verkställande chef för kyrkans audiovisuella avdelning. Filmerna som kyrkan har producerat är tre till fyra minuter långa och består ofta av inspirerande ord från generalauktoriteter och biorganisationsledare.

Tidigare filmer har varit "What Matters Most" (Det som betyder mest), där president Thomas S Monson uppmanar tittarna att tillbringa tid med nära och kära; "Counsel to Youth" (Råd till ungdomar), där president Boyd K Packer,

Mormon Messages finns snart på 10 språk.

president för de tolv apostlarnas kворum, berättar för ungdomar hur de kan finna lyckan och "The Women in Our Lives" (Kvinnorna i vårt liv), av

president Gordon B Hinckley (1910–2008).

Förutom att budskapen innehåller ord av kyrkans ledare så inriktar de sig också på medlemmar i kyrkan. Filmen "Finding Hope" (Att finna hopp) återger berättelsen om Victor Guzman, som överlevde terrorattacken den 11 september 2001 i USA, och hans väg mot att finna frid mitt i all förtvivlan.

Den 20 september 2009 hade kanalen haft över 5,4 miljoner tittare och var bland de 20 populäraste kanalerna under kategorin "Ej vinstgivande inslag och Aktivism" på YouTube. Varje budskap får i genomsnitt omkring 200 000 träffar.

Filmerna finns också på LDS.org där besökarna kan hitta filmer som lagts ut tidigare.

"Jag hoppas att fler medlemmar delar med sig av de här filmerna till dem som inte delar vår tro så att de kan bli mer medvetna om vad kyrkan verkligen står för och om vår önskan att följa Jesus Kristus", säger broder Nielson. ■

Personlig tillväxt uppdaterad

Unga kvinnors generalpresidentskap har uppdaterat häftet Personlig tillväxt så att den återspeglar de senaste förändringarna.

Det nya häftet har ett rosa omslag och innehåller aktiviteter för den nya åttonde värderingen — dygd — som lades till i slutet av 2008. De flesta av aktiviteterna har behållits, men några har ändrats något för att vara mer aktuella och mer fokuserade på tempelförbunden.

Unga kvinnors medaljong har nu, förutom tempelspirorna, en bikupa som

Unga kvinnors medaljong har ett nytt utseende.

representerar harmoni, samarbete och flit; Miaflickans ros som står för kärlek, tro och renhet och laurelkransen som står för heder och prestation. En liten rubin i mitten av rosen symboliserar den nya värderingen dygd (se Ords 31:10) och att man slutfört Personlig tillväxtprogrammet.

Annat nytt material är en ny temaaffisch och nya band till skrifterna. Banden delas ut efter varje genomförd uppgift och varje projekt.

Materialet finns för närvarande på engelska, spanska och portugisiska. Det kommer att göras tillgängligt på ytterligare 51 språk under 2010. ■

VÄRLDEN I KORTHET

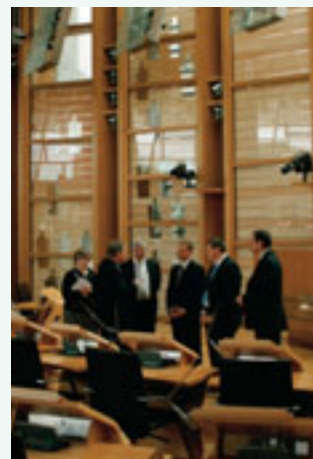
Äldste Bednar träffar medlemmar i skotska parlamentet

Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum träffade flera ministrar i skotska parlamentet under två timmar i september för att diskutera hur skotska invånare kan stödja moraliska frågor och för att betona kyrkans lära om familjens betydelse. På mötet, som hölls i Holyrood Parliament Building i Edinburgh, närvarade fem ministrar från

parlamentet. Äldste Bednar och andra ledare i kyrkan besökte också Irland för att delta i flera möten i kyrkan.

Nytt områdespresidentskap tillkännagett

Första presidentskapet har tillkännagett en förändring i presidentskapet för Stillahavsområdet med verkan i oktober 2009. Äldste David S Baxter i de sjuttios kворum,

Äldste David A Bednar träffar medlemmar i skotska parlamentet.

FOTO JOHN BUCKLES

Den förändrade mitt liv

Jag har läst *Liahona* sedan jag blev medlem i kyrkan när jag var 14 år. Tidningen har verkligen förändrat mitt liv och mina familjemedlemmars liv. Jag verkade som missionär, och så snart vi hade döpt nya medlemmar gav jag dem en prenumeration på tidningen eftersom jag visste att den skulle hjälpa dem som den hade hjälpt mig.

Yormys Gonzalez, Venezuela

Jag fick veta meningen med livet

Liahona har gett mig kunskap, och den kunskapen har hjälpt mig i min relation till andra. Jag kan relatera till berättelserna jag har läst, särskilt "Förberedelser för en mission" (okt 2008, s LS14) och "Glöm aldrig att du är mormon"

president för området sedan augusti 2008, genomgick nyligen en operation i Salt Lake City och har förflyttats till kyrkans huvudkontor. Äldste Tad R Callister i de sjuttios kvarum verkar nu som president för området med James J Hamula som förste rådgivare och äldste Brent H Nielson som andre rådgivare.

Ensamstående tjänar i Guatemala

Ensamstående i kyrkan från Washington DC i USA samlades

(jan 2009, s 44). Tidningen har hjälpt mig förstå meningen med livet. Den har gett mig kraft.

Hilbert A Guzman, Filippinerna

En fridfull anda

Jag läste budskapet av president Thomas S Monson i decembernumret 2008 av *Liahona* ("Den bästa julen någonsin", s 2), och fylldes av en anda av generositet och frid. Mina tankar var fokuserade på Kristus och på att gå i hans fotspår. Tack för *Liahona*, för att den ger så mycket ljus och frid till vår själ.

Cristiano Robson Prestes, Brasilien

Skicka dina kommentarer eller förslag till liahona@ldschurch.org. Brevet kan komma att förkortas eller förtydligas. ■

i den avlägsna Polochidalen i Guatemala i augusti 2009 för att tjäna q'eqchi-folket. De samarbetade med en ideell organisation och hjälpte till att bygga en skola och ett bibliotek, utbilda lärare och dela ut vitaminer. De höll också minikurser i hygien, näring, tandhygien, personlig ekonomi och jordbruk för 300 bybor och påbörjade byggandet av ett skolkök, en hälsoklinik och ett vatten-system för samhället. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

De här undervisningsförslagen finns här för att ge dig några idéer. Du kan anpassa dem till din familj. Siffrorna inom parentes är sidor i Undervisning: Den högsta kallelsen.

"Bara en skida", s 12: Under lektionen kan den Helige Anden mana dig eller dem du undervisar att berätta om en personlig upplevelse som andra behöver höra (45). Fundera över hur du kan ge familjemedlemmarna sådana möjligheter när du undervisar från den här artikeln. När familjemedlemmarna har fått höra berättelsen om författarens upplevelse kan de till exempel berätta om när de har känt sin himmelske Faders styrka och vänlighet i sitt eget liv.

"Med blicken riktad mot templet", s 16: Ett sätt att hjälpa familjemedlemmarna förstå en princip i evangeliet är att låta dem rita bilder som har att göra med lektionens tema (176). När du har undervisat om de sju principerna i artikeln kan du inbjuda familjemedlemmarna att rita bilder av templet eller av vad de har lärt sig under lektionen.

"Väx upp åt Herren", s 42: Genom att be familjemedlemmarna lyssna efter viss information i artikeln blir de mer delaktiga i lektionen (69). När ni läser artikeln tillsammans kan du be familjemedlemmarna lyssna efter vissa ord eller principer som kan hjälpa dem "växa upp åt Herren".

"Marias nya klänning", s 62: "När du varierar inlärningsaktiviteterna, har eleverna en benägenhet att förstå evangelieprinciperna bättre och minnas mer" (89). Fundera över hur dina barn kan lyssna efter, sjunga om eller berätta om sanningar som de lär sig om i artikeln. När du läser berättelsen kan du till exempel be dina barn räkna upp handen eller sätta ett finger på näsan när de märker att Maria inte är uppmärksam. Du kan låta dina barn sjunga en primärsång som handlar om vad de har lärt sig av berättelsen. ■

En ny psalm

Debra Randall

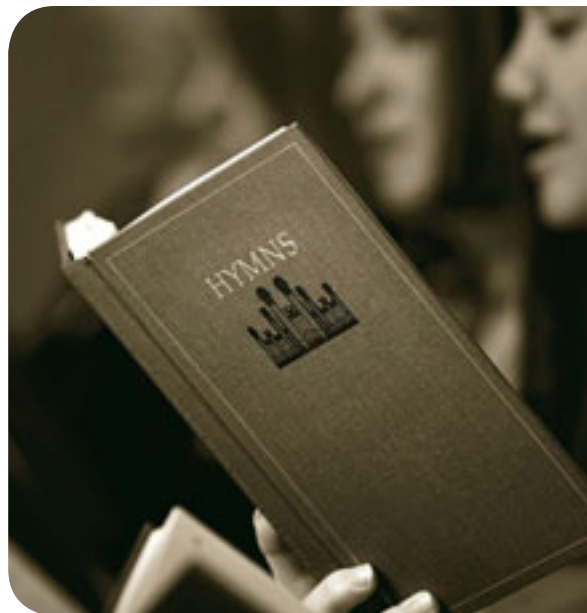
När biskopen läste upp namnen på församlingsmedlemmarna som skulle avlösas den söndagen suckade jag och tittade ner på mina överksamta händer. Jag avlöstes som första rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap. Det var svårt att tänka på att jag skulle lämna den här kallelsen som jag verkligen hade tyckt om och gå miste om den nära relationen med de andra systrarna i presidentskapet.

När jag hörde namnen på det nya presidentskapet läsas upp kände jag en bekräftelse från Anden som lät mig veta att allt var som det skulle vara. De här nya systrarna hade valts ut av Herren att utföra det här arbetet.

När jag lyfte min hand för att understödja dem visste jag att de skulle göra ett bra jobb och att det skulle finnas andra sätt för mig att tjäna på. Jag kände mig tillfreds.

Sedan var det dags att sjunga sakramentspsalmen. Biskopen sade att vi skulle sjunga en ny variant av en gammal favorit: "När Herrens nattvard nu vi tar." (*Psalmer*, nr 110) När pianisten spelade inledningen kände jag hur den fridfulla känslan försvann. "Varför kan vi inte bara sjunga den välbekanta versionen?" undrade jag tyst. "Jag tycker mycket bättre om den." Men när jag började sjunga rörde jag av den obekanta melodins

En välbekant psalm med en ny melodi lärde mig att jag kunde fortsätta göra och lära mig det jag alltid hade gjort och lärt mig eller så kunde jag växa på sätt som bara Herren kunde föreställa sig.

skönhet och insåg att det var en underbar tonsättning av den här texten. Musiken fick mig att tänka på psalmens betydelse på ett nytt sätt.

Plötsligt kom psalmen och det faktum att jag hade avlösts samman i mitt sinne genom ett starkt intryck från Anden. Det nya presidentskapet skulle utföra samma arbete som jag hade gjort men med nya händer och ett fräscht perspektiv — precis som psalmen hade samma budskap men till annan musik. Och jag

skulle få en ny kallelse som passade min melodi. Den förändringen skulle hjälpa mig växa på sätt som jag inte kunde ha föreställt mig om jag hade blivit kvar på samma gamla plats.

Jag hade alltid vetat att evangeliet och kyrkans organisation är till välsignelse för alla medlemmar på många sätt. Vi får lära oss att både leda och stödja, och den här inlärningsprocessen upprepar sig i hela vårt liv. Men jag insåg på sakramentsmötet att så länge som vi lyssnar på Anden så kommer vi i varje förändring att se den mirakulösa beständigheten i vår himmelske Faders plan för oss. ■

Frid lämnar jag efter mig åt er, av Walter Rane

"Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.

Ni har hört att jag har sagt er. Jag går bort, och jag kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni glädjas över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag.

Och nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett ...

att världen skall förstå att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig." (Joh 14:27–29, 31)

Offerlammet som tillreddes för den sista måltiden var en viktig del av den årliga påskhögtiden”, skriver äldste Paul K Sybrowsky.

”Medan de tolv apostlarna åt tog Jesus, han som var Påsklammet, brödet och välsignade det, bröt det och gav det åt sina lärjungar.”

För att lära dig mer om hur de här symbolerna för Frälsaren berör vårt liv i dag, se ”Kristus och Gamla testamentets kultur”, sidan 22, och ”Gör detta till minne av mig”, sidan 30.

BUDSKAP EFTER INBJUDAN AV PRESIDENTSKAPET FÖR OMRÅDET EUROPA

En ny chans

Äldste Milton Camargo, Brasilien
Områdessjuttio

Under de senaste tre åren har jag haft välsignelsen och förmånen att få bo och verka bland de trofasta och hängivna medlemmarna i området Europa. När jag har närvarat på konferenser och möten i olika stavar och distrikt, i olika länder, med olika språk och kulturer, har jag insett att Herrens hand sträcks ut lika mycket till alla hans barn. För Herren finns det bara ett folk. De är hans söner och döttrar som kom från hans närhet till den här jorden för att få en fysisk kropp, utveckla tro och lära sig leva efter det celestials rikets lagar så att de en dag skulle kunna återvända till Fadern och få ännu större välsignelser.

Under den här jordiska resan möter vi alla olika svårigheter, upplevelser och utmaningar som hjälper oss växa. Det är en del av vår himmelske Faders plan. I Abrahams bok säger Herren till oss: "Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem." (Abraham 3:25) Många gånger under vår resa genom livet irrar vi oss bort från den stig som Herren vill att vi ska följa och behöver ändra vår kurs. I allmänhet tänker vi ofta att vi förtjänar en andra chans, en ny möjlighet. Vi tänker: "Jag är trots allt inte en så dålig människa! Jag går till kyrkan, jag arbetar för att försörja min familj, så jag förtjänar en andra chans, en ny möjlighet."

Äldste Milton Camargo

I själva verket har jag märkt att Gud har tålmod med oss, och det är för att han verkligen tror att vi kan förbättra oss. Han älskar oss och kommer inte att ge upp hoppet om oss. Kan ni föreställa er att han säger: "Jag är ledsen, min son, men det är inte lönt! Jag ger dig inga fler chanser. Det här är slutet." Hur skulle vi då känna oss? Skulle vi känna oss bortglömda? Lyckligtvis säger Herren till oss: "Ty kan en kvinna glömma sitt dibarn så att hon inte har medlidande med sitt skötes son? Ja, de kan glömma, men jag skall inte glömma dig, o Israels hus. *Se, jag har inristat dig på mina handflator. Dina murar står alltid inför mina ögon.*" (1 Nephi 21:15–16; kursivering tillagd)

Å andra sidan hör vi ibland någon säga: "Den här brodern vill inte längre ha något att göra med kyrkan. Det är slöseri med tid att

försöka hjälpa honom. Han är ett hopplöst fall!" Andra gånger hör vi: "Den här personen var inte redo att döpas. Det hände för fort. Se nu, hon är redan inaktiv." Och vi hör till och med folk säga: "Den där unge mannen följer inflytandet från sina världsliga vänner! Han har satt sig i en farlig sits. Han kommer att ångra sig när han faller!"

Jag kan se tre grupper av bröder och systrar som blir mindre aktiva i evangeliet:

1. Nyomvända som blir mindre aktiva. Normalt sett är deras kunskap om evangeliet något begränsad och de känner sig inte som en integrerad del av församlingen. De slutar att komma till kyrkan på söndagarna – kanske för att de har svårt för att lyda ett bud, eller på grund av ett missförstånd mellan dem och en annan medlem, eller kanske till och med för att de är rädda att de ska kallas att hålla tal på sakramentsmötet.
2. Medlemmar som tillhört kyrkan länge som har problem med något av buden. I de här fallen skäms de eller är bittra och slutar komma till kyrkan.
3. Ungdomar som påverkas av sina världsliga vänner och som samtidigt inte har några starka vänner i kyrkan. Det slutar med att de ger efter för det onda inflytandet och följer gruppen.

Vilket fallet än är har jag märkt att lösningen oftast ligger i två slags omvändelser: Den andliga omvändelsen och den sociala omvändelsen. Vår andliga omvändelse är det som verkligen gör att vi rotas i evangeliet. Det är den omvändelsen som ger oss styrkan att hålla ut, omvända oss, bli förlåtna och fortsätta framåt. Den behöver få konstant näring genom att vi studerar skrifterna, ber och tar del av sakramentet. Det är därför, när vi försöker hjälpa någon av våra bröder och systrar att återvända till evangeliets gemenskap, som det är viktigt att vi påminner dem om de andliga upplevelser de hade när de var aktiva. Det är viktigt att vi ber med dem och läser skrifterna med dem så att de på nytt får känna inflytandet från Anden som omvänder hjärtat.

Vår sociala omvändelse gör att vi känner oss älskade, behövda och viktiga i en medlemsgrupp. Den sociala omvändelsen underlättar den andliga omvändelsen.

Hur kan vi hjälpa våra mindre aktiva bröder och systrar att bli helt aktiva? President Gordon B Hinckley (1910–2008) påminde oss alltid om att varje medlem behöver en vän. Det är sant både för nyomvända och för dem som har varit medlemmar i många år. Det bästa exemplet på det här som jag känner till är en broder vars hustru var mindre aktiv i omkring femton år. Efter att ha bett sin hustru följa med till kyrkan många gånger insåg den här brodern att han först måste koncentrera sig på att på nytt vinna hennes vänskap och kärlek. Därför bestämde han sig

för att gå ut med henne varje vecka och göra något som gjorde att de kunde ha roligt tillsammans. De gick till exempel på bio och på teater, och de gick till och med på en danskurs där de lärde sig dansa tillsammans. Alla de här träffarna under flera veckors tid stärkte och uppväckte på nytt kärleken mellan dem. En dag tackade hon äntligen ja till att följa med till sakramentsmötet med sin make. Sakramentsmötena började stärka henne och snart bestämde hon sig för att vara med på alla tre söndagsmötena. Samtidigt började de be tillsammans på kvällen, de höll hemafnarn och studerade skrifterna. Herrens Ande berörde hennes hjärta, hon omvändes återigen till evangeliet och hennes vittnesbörd förnyades.

Ibland kan en enkel vänskaplig gest, till exempel att man pratar med en blyg medlem på ett möte, göra stor skillnad i hans eller hennes liv. De kommer att minnas att någon i kyrkan älskade dem.

Och vad gör vi med de bröder och systrar som inte kommer till mötena? Då får vi förstås ta evangeliet till dem. Vi behöver besöka dem, läsa skrifterna för dem, bära vårt vittnesbörd och uttrycka vår kärlek. Jag minns när jag verkade som biskop och besökte en sextioårig medlem som nyligen hade omvänt sig. Jag blev förvånad när brodern, som var glad över mitt besök, sade till mig: "Vilken härlig överraskning att du kom och besökte mig, biskop Camargo. Jag visste inte att biskopar besökte folk!"

En annan hemlärare i min

församling berättade att när han försökte komma och besöka en mindre aktiv familj så blev han inte inbjuden eftersom det pågick en fest inne i huset. Ändå stod hemläraren vid ytterdörren och pratade med den mindre aktive brodern och inbjöd honom att komma till ett möte i kyrkan. Följande söndag kom barnen i den här familjen till kyrkan. Efter ett enda enkelt samtal vid ytterdörren till deras hus!

Vi behöver fortsätta hjälpa våra mindre aktiva bröder och systrar, "ty ni skall fortsätta betjäna sådana, ty ni vet inte om de inte kommer att återvända och omvända sig och komma till mig med helhjärtat uppsåt ... Och ni skall bli medlet att föra frälsning till dem." (3 Nephi 18:32)

Å andra sidan, om vi inte besöker den här brodern och den där systemen så är det detsamma som att överge dem och ta ifrån dem chansen att försöka på nytt. Hur komplicerad situationen än är, så är han eller hon fortfarande en god son eller dotter till Gud, som till fullo behöver tillämpa Kristi försoning i sitt liv.

Om vi anser att vi förtjänar en andra chans eftersom vi trots allt "inte är så dåliga människor" behöver vi tänka på att våra mindre aktiva bröder och systrar inte heller "är så dåliga människor", och de förtjänar också en ny chans, och ännu en ny. "Men jag skall inte glömma dig, o Israels hus. Se, jag har inristat dig på mina handflator." (1 Nephi 21:15–16; kursivering tillagd) ■

Hjälpföreningens hajk i Borås

Solveig Strömbom, Borås

I mitten av augusti träffades 24 glada systrar för att ha en liten hajk. Vår äldsta syster Margit Nilsson 88 år var också med. Susanne Ågren hade upplåtit sitt sommartorp, ett underbart gammalt hus utan el och med utedass.

Kvällen inleddes med att alla grillade, bland annat marshmallows. Det visade sig inte vara så enkelt att få dem perfekt grillade. Alexandra Nordin hade nog den bästa tekniken, med svepande rörelser över glöden blev hennes

perfekt. Ett traditionellt lägerbål ledd av Mari Strömbom och Jennifer Sahlin, två unga vuxna som hade stor erfarenhet från Unga Kvinnor. Vi sjöng tillsammans, skrattade och stärkte banden mellan oss. Naturligtvis avslutade vi med att sjunga Cumba Ya.

I ljuset av stearinljus kröp alla ner i sina sovsäckar och täcken. Snart hördes snusningar och lite snarkningar här och var i den tysta mörka natten.

Efter frukost och en liten stund av eftertanke om glädje,

lett av Hjälpföreningens president Gunilla Lundahl, var det dags att få lite kunskap angående världsliga ting. Det fanns fyra stationer: Stabilt sidoläge, trangiakök, luftvägsstopp på barn och vuxna och knopar som leddes av Eva Engelbrektsen, Marie Nord, Gunilla Lundahl och Solveig Strömbom.

Lunchen bestod av att alla hade med sig en potatis, morot och lök som vi skalade och skar ned i den stora grytan över elden. Medan soppan kokade lekte vi lite lekar. Visste ni att man kan få plats med 32 flaskor i och på en person!

Så avslutades den här härliga

FOTO SOLVEIG STRÖMBOM

Hjälpföreningens systrar i Borås kände sig som pionjärvinnor på sin hajk vid ett gammalt torp.

hajken med att vi åt vår hajk-soppa med bröd till. Det kändes som om vi var 150 år tillbaka och pionjärvinnor som satt samlade runt elden för att stärka varandra. Vi kände verkligen kärlek och systraskap för varandra, något som är så viktigt i vår värld idag. Det är underbart att det finns en organisation för oss kvinnor som ger oss så mycket. ■

Sions miniläger

Nils Bengtsson, Helsingborg

Helsingborgs församlings prästadsbärare samlades en septemberkväll i kapellet för att genomföra en miniversion av Sions läger. Yngsta deltagaren var 12 år och den äldsta 72 år. Vi skulle vandra 1% av Sions lägers marschrutts längd och sova över i vindskydd när vi kom fram. Vi transporterades till strax söder om Råå hamn, där vi startade vår vandring. En bil med dem som inte skulle klara vandringen for i förväg till slutmålet för att förbereda vindskyddet.

Det var ett behagligt vandringsväder och vi gick under diverse småprat. Vi kom fram till fiskeläget Fortuna, där första vätskepausen togs. Vandringen fortsatte söderut på strandbrinken med en vidsträckt utsikt över Öresund.

Strax ovanför Ålabodarna ligger en stenåldersgrav som

FOTO GLEN HELMSTAD

Helsingborgs församlings prästadsbärare vandrade 1% av Sions lägers marschväg. Från vänster: Simon Wikström, Per Wikström, Andrej Bengtsson, Nils Bengtsson och Bertil Rasmusson.

vi hade möjlighet att gå in i. När den upptäcktes i början på 1800-talet grävdes den ut och man fann sju skelett där. Detta föranledde broder Wikström att berätta om att man på det riktiga Sions lägers vandring också funnit en forntida gravhög med skelett. Där hade Joseph Smith fått en syn vari uppenbarades att det var en lamanitisk krigshövding vid namn Zelph, som dödats i det sista stora slaget mellan lamaniterna och nephiterna. (*Kyrkans Historia i tidernas fullhet, kap 12, Religion 341-343*)

Efter ytterligare en tur upp om brinken och förbi Sundvik,

före detta tegelbrukshamn, kom vi fram till familjen Malmstens strandhem. Här färdigställdes vindskyddet, en lägereld anlades med korvgrillning och samspråk. Broder Wikström berättade om Sions läger i dagboksform och broder Malmsten underhöll med sång till gitarr. När elden falnat kom daggen och det var dags att krypa ner i våra sovsäckar. Vi sov gott under vårt vindskydd.

Efter frukosten hade vi morgonsamling. Biskop Glen Helmstad talade om prästadsbörummen som evangelieklasser, brödraskap och som hjälpenheter. Sedan hämtades vi av tjänande bröder så att vi slapp vandra tillbaka. ■

Indexeringsprojekt presenteras på Släktforskningskonferens i Falköping

Äldste Rex Lewis och syster Vicky Lewis

Tiotusen till tolv tusen släktforskningsentusiaster samlades i Falköping den 22-23 augusti 2009 för att lära sig mer om sina rötter. Femtio eller sextio bås hade satts upp i flera utställningshallar med böcker, CD-skivor, instruktioner och demonstrationer på Internet om hur man får mer information om sin släkthistoria och sina rötter.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga hade ett FamilySearch-bås där besökarna fick lära sig att indexera uppteckningar. I samarbete med Genealogiska föreningen har kyrkan nu uppteckningar som spänner över två århundraden. De omkring 418 miljoner svenska uppteckningarna med viktiga personuppgifter ska nu indexeras. Det här är det största indexeringsprojektet kyrkan har startat sedan dess indexeringsprojekt påbörjades 2008.

Svenska volontärer runtom i världen behövs för att skapa ett sökbart, avgiftsfritt register för Sveriges historiska kyrkoböcker.

Volontärerna behöver bara ha tillgång till Internet och kunna läsa svenska för att bidra till den här historiska insatsen. Indexeringen startas med det tidigast tillgängliga året för varje socken och fortsätter till och med 1860 med uppteckningar från Örebro, Uppsala och Södermanlands län. Det tar en volontär omkring 30 till 40 minuter att registrera en typisk "bunt" (en grupp uppteckningar) som laddats ner. Indexeringsprogrammet har inbyggd handledning och hjälpmedel. Alla som är intresserade av att bli volontär för projektet med svenska kyrkouppteckningar kan anmäla sig på indexing.familysearch.org. ■

FOTO VICKY LEWIS

På Släktforskningskonferensen i Falköping hade kyrkan ett FamilySearch-bås där besökarna fick lära sig att indexera uppteckningar. Från vänster Michael Jageklint, tempelpresidenten i Köpenhamn Hans Ljung, LeRoy Billberg och Björn Magnusson.

Alf Svensson inbjuden till Brigham Young-universitetet

Äldste Rex Lewis och syster Vicky Lewis

Alf Svensson, nyvald medlem av EU-parlamentet, och hans hustru Sonja har blivit inbjudna att åka till Utah i USA där han ska tala till eleverna vid Brigham Young-universitetet om sina upplevelser i Sveriges riksdag och om sina många år av hängivet tjänande i Sverige.

Som förespråkare för familjen tilldelades Alf Svensson en utmärkelse av Stockholm Key City:s råd 2008 för sitt stöd i fråga om familjevårderingar. Alf Svensson ser också fram emot att besöka Salt Lake City där han kan lyssna på Tabernakelkören. Förutom att han ska tala och visas runt på Brigham Young-universitetet kommer han att guidas runt på välfärdsområdet, humanitära centret och tempelområdet i Salt Lake City. Besöket förväntas ske våren 2010.

Lokala nyheter

Du är välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600 ord, kortare nyheter önskas också – upp till 250 ord och ännu kortare – 75 ord. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till: Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Email: eivorhagman@hotmail.com

Tel.: 036-719663

För Stockholmsområdet: (ny redaktör)

Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

Email: asw@bredband.net ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Kom, följ mig

Pia Elggren, Västerås gren

Jag kom gående en kväll, i slutet av november 1976 och var på väg hem ifrån jobbet. Det var en mycket fin kväll, det var tyst och stilla, ingen trafik. Det var nysnö på marken och inga fotspår än mina egna fanns på trottoaren och stora fina snöflingor dalade sakta ned till marken.

Plötsligt utan förvarning så hör jag någon viska till mig "Kom, följ mig" och jag vände mig om, men jag såg ingen och två gånger till hörde jag samma uppmaning. I mitt inre såg jag en fårahjord, som stod i strålände solsken och framför dem stod en herde med en stav i handen och tittade på mig. Längst fram på bildens kant fanns en svart siluettbild av ett fårhuvud och Kristus visste att det var jag och han tittade uppmanande på mig att jag skulle komma tillbaka.

Jag gifte mig sedan med en medlem i kyrkan och vi fick två underbara söner, men skilde mig år 1981 och i februari 1987 begärde jag mitt utträde ur kyrkan. Under min inaktiva period tappade jag dock aldrig mitt vittnesbörd. I mars 1998 började jag gå till kyrkan igen och fick åter undervisning av missionärerna. Den sommaren hade jag många långa samtal med Gud och jag öppnade mig helt och bad bland annat att han skulle hjälpa mig med Visdomsordet. På hösten döptes jag på nytt och tre månader innan dess hade jag börjat hålla Visdomsordet och betalation, det var mitt löfte till Gud, så att han skulle se att jag menade allvar.

Pia Elggren

FOTO: MATS KARLSSON

En tid efter omvändelsesdopet fick jag plötsligt en inre syn och åter såg jag den välbekanta bilden med fåren och främst i bilden ser jag en siluett av en man, som hade lyft upp ett får och bar det på sina axlar och går mot hjorden. Det var mig han bar och då visste jag att Herren hade förlåtit mig allt och att jag blivit upptagen i hjorden igen.

Två pusselbitar som fogades samman, med en tidsrymd av drygt två decennier. För Gud finns det inget tidsbegrepp, bara rätt ögonblick. Jag tackar Gud nästan varje dag att han trodde på mig och godkände mitt omvändelsesdop. Vilken evig skatt han gav mig i detta jordeliv och som sträcker sig in i evigheten. ■

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse eller om hur en evangelieprincip hjälpt dig? Skriv cirka 300 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Vara glad och inte slåss

Elena Bergsman, 3 år, Utby församling, Göteborg (med hjälp av mamma Jennie)

När mamma frågade mig vad jag kan göra för att likna Jesus svarade jag att jag kan vara glad och inte slåss, och vara snäll mot min lillebror Elias. Jag måste också lyssna på pappa och mamma och säga förlåt. Jag säger att jag tycker om Elias – då blir Jesus glad! Jag vet att Jesus älskar mig och älskar alla. ■

Elena Bergsman

FOTO: JENNIE BERGSMAN

Har ditt barn en berättelse eller erfarenhet om hur han/hon har försökt efterlikna Jesus? Skicka in cirka 100–150 ord eller mindre till eivorhagman@hotmail.com

HUR JAG VET

Herren hör och besvarar våra böner

Elisabeth Bautista, Handens församling

Stockholm

Efter en längre tids studier i Bibeln år 1977, kom jag att begrunda vissa skriftställen, bland annat Jeremia 1:5: "Innan jag formade dig i

moderlivet utvalde jag dig." Detta förstod jag aldrig. Som om vi hade levt innan detta livet. Konstigt, tänkte jag. Ett annat skriftställe kom jag också att förundras över. Från Nya Testamentet 1 Kor. 15:29: "Vad uppnår annars de som döper sig för de dödas skull? Om döda inte alls uppstår, varför döper man sig då för deras skull?" Dop för de döda var något helt främmande för mig.

Jag hade en man och två små barn vid den här tiden. Jag var lyckligt lottad, ändå kände jag ett tomrum och att min man och jag gled ifrån varandra. En kväll när barnen somnat och min man såg på TV, knäböjde jag i vårt sovrum och frågade uppriktigt Gud om Han verkligen fanns och om det fanns en sann kyrka.

En eftermiddag veckan därpå kom det missionärssystrar och ringde på vår dörr. Därmed började ett mer innehållsrikt liv för mig. Frågor kring ovan nämnda skriftställen fick jag svar på. När jag tänkt efter ett tag, var dessa svar de mest logiska och underbara svar jag någonsin hört. Vi har levt förut hos Gud andligen, det finns tempel där man kan döpa sig för dem som levt före oss. All undervisning jag fick av dessa underbara systrar ledde

Elisabeth Bautista med ett av sina barnbarn.

FOTO: MARIA HAGMAN

till att jag döptes som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga den 21 januari 1978. Min man ville inte närvara vid mitt dop vilket på sätt och vis var "tur". Det sades nämligen under min konfirmation och välsignelse att min man skulle bli medlem av samma tro, vilket för mig var en enorm tröst och då var jag glad över att han inte befann sig i doprummet i Västra Frölunda kapell, för han skulle säkert ha kämpat emot. Min make Geronimo gick ner i dopets bad samma år den 8 augusti.

Det har varit en fantastisk resa att vara medlem i Herrens kyrka. Vi har fått så många vänner för evigheten, och det dyrbaraste av allt, våra nio barn, som flera av dem varit på mission och en del har nu egna familjer. Mitt hjärta är fyllt av tacksamhet till Vår Himmelske Fader, för att han hör våra innerliga böner och besvarar dem i rätt tid. ■

.....
Hur fick du ditt vittnesbörd och hur har det påverkat ditt liv? Skriv 200–400 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

PÅ NÄTET

Studera skrifterna online

Nu finns skrifterna på svenska i internetupplaga. Gå in på kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se – välj "övrigt material" – "skrifterna online". Där kan man läsa Svenska Folkbibeln, Mormons bok, Läran och Förbunden och Kostbara pärlan. ■

LÄSARKOMMENTAR

Kommentarer från läsare välkomnas

Skicka gärna in dina kommentarer om artiklar i *Liahona* och lokala sidorna till eivorhagman@hotmail.com

FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Prövningar är till för att vi ska utvecklas

Isabelle Hultgren, Jönköpings församling

"Och om du skulle kastas ned i avgrunden eller i mördares händer och dödsdomen fallas över dig, om du kastas i djupet, om höga vågor sammansvärjer sig mot dig, om våldsamma vindar blir dina fiender, om himlarna samlar sitt mörker och alla elementen förenar sig för att spärra din väg, och framför allt om själva helvetets käftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Isabelle Hultgren

Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?" (L&F 122:7–8) Jag har inte haft något speciellt skriftställe som jag tyckt extra mycket om förrän vi fick en uppgift att tala om vårt favoritskriftställe. Jag lyssnade då mycket efter skriftställen på lektioner och under sakramentet. En söndag slog vi upp detta skriftställe i Söndagsskolan. Det gjorde ett så stort intryck på mig att jag fick tårar i ögonen och jag visste att detta var mitt skriftställe.

Det påminner mig om att jag har många prövningar som är jobbiga men att det är till för att jag ska utvecklas och bli en bättre människa. Jag vet också att Jesus Kristus har varit med om det värsta som kan hända en människa och kan han klara av det jobbigaste möjliga kan jag klara av en prövning. Det får mig att vilja fortsätta att följa buden och inte låta prövningarna trycka ner mig och göra mig svag utan låta dem göra mig stark istället. ■

.....
Vilket är ditt favoritskriftställe? Dela gärna med dig av det och skriv 100–150 ord om vad det betyder för dig och skicka till eivorhagman@hotmail.com För ungdomar mellan 12–30 år.